Bucătarul Regilor face destăinuiri

D. Auguste Escoffier e cel mai mare maestru al artei culinare din zilele noastre. E... regele stomacurilor.

Pe când se afla la Londra ca şef al bucătăriilor hotelului Ritz, cel mai distins pe vremea aceea, i s'a dat titlul de «prinţ al bucătăriei».

— Am 85 de ani, a spus el de curând unui ziarist, şi sunt bucătar de 72 de ani. Am început ca rândaş de bucătărie şi acum nu mai gătesc de câţiva ani încoace, ci sunt doar un sfetnic suprem al artei culinare superioare. Ori unde se deschide un nou hotel mare, sunt invitat să compun lista ospăţului de inaugurare şi să dau sfaturi cu privire la aranjamentul bucătăriei. Nu e mult de când m'am întors din America, unde s'a deschis o serie de noui hoteluri de lux. Dar nu voi mai participa la inaúgurarea noului Waldorf-Astoria. Sunt prea bătrân. Dacă aşi putea fi cu cel puţin 20 de ani mai tânăr !... Dar s'au schimbat şi vremurile! Unde sunt azi împăraţii şi regii, cari lăudau odinioară arta mea ?

Şi fără să vrea, mâna sa pipăe butoniera, în care luceşte rozeta Legiunii de onoare.

— Am cunoscut bine, a continuat «maître» Escoffier, pe împăratul Wilhelm, căci nu m'am mărginit să-i gătesc, ci am şi stat cu dânsul, de mai multe ori, de vorbă. Un om blajin, amabil, nicidecum trufaş. Vorbea limba noastră ca un Francez din naştere. Prima oară l'am întâlnit în anul 1906, la lansarea vaporului «Amerika». Hotelul Carlton din Londra mă trimisese la Hamburg ca să aranjez bucătăria acestui vapor de lux şi prepararea banchetului festiv.

«Inainte de a se începe serviciul ospăţului, un aghiotant îşi reaminti că fusese odinioară prizonier de răsboi. «Majestate» raportă el, enervat, împăratului, «bucătarul care prepară masa, a fost în 1870 prizonierul bunicului Majestăţii Voastre, şi se şopteşte că vrea să otrăvească pe Majestatea Voastră!» — «Aida de ! răspunse împăratul. Să mergem la masă !» — După terminarea banchetului, Majestatea Sa vizită vaporul şi aruncă o privire şi în bucătărie. El lăudă bucatele şi mă întrebă dacă mi-a mers prost ca prizonier.

«A doua oară ne-am văzut în anul 1913, la inaugurarea vaporului «Imperator». Aci mă chemă după masă şi mă primi ca pe un vechiu cunoscut. «Ce mâncări îmi recomanzi pentru seară, întrebă el, pentru ca masa de seară să nu mă lenevească şi să-mi menţie intelectul neîmpovărat ?» — «Carne puţină, legume simple, neardeiate, şi unul sau două pahare de şampanie franţuzească», îl sfătuii. — „Mulţumesc, voi face întocmai, cu atât mai mult cu cât nu-mi prea place carnea»... Şi Majestatea Sa îmi întinse râzând mâna.

*

«Eduard VII, pe care îl cunoşteam încă depe timpul când era prinţ de Galles şi pe care îl mai servisem adesea la Paris şi Monte Carlo, era mai puţin democratic şi nu se cobora până la mine, cu toate că mânca foarte bucuros bucatele gătite de mine. Era unul din cei mai mari gurmanzi pe care i-am văzut vreodată. Şi tare mâncăcios. El a introdus obiceiul de a se fuma ţigarete înainte de prăjitură, spre a se putea mânca mai mult. Eduard VII îşi pregătea cu ţigareta stomacul, pentru a îngurgita alte cantităţi de mâncare. Dar a şi fost apoi silit să facă o cură serioasă la Karlsbad.

«Poincaré a mâncat şi el, adesea, bucate gătite de mine, m'a distins cu rozeta Legiunii de onoare şi mă lăuda la orice ocazie, dar am avut impresia că o făcea fără o deosebită convingere. A fost totdeauna foarte ocupat, neavând timp să se ocupe de aproape de mâncare.

«In răsboiul din 1870 am fost bucătarul lui Mac Mahon. I-am gătit şi în captivitate. Dar am gătit şi pentru regele Bavariei, pentru prezidentul Roosevelt, pentru perechea regală italiană.

«Dintre artişti, clienta mea cea mai credincioasă a fost Sarah Bernhard. Mâncând într'o zi împreună la New York, am întrebat'o care e secretul tinereţii ei eterne şi a neobositei ei plăceri de viaţă. «Dragă Escoffier, râse ea, prea eşti curios. E secretul meu, un secret pe care orice femee îl deţine din naştere şi îl păstrează până la moarte». — «Nu credeţi că răspunsul acesta e cam egoist?» întrebai. — «Bine înţeles, d-ta vorbeşti ca un apostol al binelui obştesc!» exclamă Sarah Bernhard râzând. «Dar fiindcă eşti atât de curios, să ştii că numai voinţa mea ajunge pentru conservarea sănătăţii mele. Eu numesc aceasta: a voi să fii sănătos !»

«Dintre toţi clienţii mei, o preferam însă pe marea cântăreaţă Melba. Numele ei l'am folosit, spre a denumi faimoasa «pêche Melba», care figurează azi pe lista oricărui restaurant mai bun».

— Spune te rog, maestre: bucătăria este o profesiune rentabilă ? Se poate câştiga cu ea bani? întrebă apoi reporterul.

D. Escoffier nu se indignă de indiscreţiunea aceasta :

— Ai vrea să ştii cât am câştigat în cei 70 de ani ai meseriei mele de bucătar? răspunse el. Cam mult. Adică : mult, dar nu îndeajuns. Salariul cel mai mare mi s'a plătit la Carlton-Hotel din Londra, unde am fost şef-bucătar : 2000 de lire sterline pe an. Cred că nici azi nu se plăteşte cuiva mai mult !

«Pe vremea aceea s'a întâmplat să fiu chemat ca şef-bucătar la Curtea regală. Am refuzat însă oferta, căci nu prea există regi cari să poată plăti bucătarului lor o leafă de 2000 de lire sterline. Şi, pe lângă aceasta, nu prea există în bucătăriile regale prilejuri pentru creaţiuni speciale... Toţi regii trăesc foarte simplu, felurile lor de mâncare nu variază mult şi prepararea lor nu cere fantezie...»

*

— Care e cea mai bună bucătărie din lume ?

— Cea mai variată e cea franceză. Dar nu aşi putea susţine că e şi cea mai sănătoasă. Prea conţine multe condimente. Bucătăria engleză nu e, în schimb, atât de rea cum îi este faima. E, în adevăr, foarte simplă, dar cu atât mai sănătoasă.

— Dar bucătăria austriacă ?

— E excelentă ! răspunse prinţul bucătăriilor. E şi variată şi sănătoasă.

— Cea americană ?

— Oribilă. Cum să poţi face bucate bune din conserve ? Afară de muştar, eu nu tolerez în bucătărie niciun aliment conservat !

— Dar d-ta, maestre, ce mâncai de obicei ? Probabil numai feluri de bucate preparate de d-ta însuţi !

— Mă tem că vei fi tare decepţionat, dacă te-aşi invita la una din mesele mele! râse bătrânul artist culinar. Am inventat în lunga mea carieră multe mii de mâncări din cele mai rafinate, sosurile, fripturile, pateurile şi torturile cele mai complicate. Toată lumea a acceptat creaţiunile mele, toate hotelurile le-au trecut în programul lor, s'au scris şi cărţi despre ele, şi unele au fost cântate şi de poeţi. Dar eu... nu le-am mâncat.

«Nu că mi-ar fi trecut pofta pe când le preparam. Dar am fost toată viaţa mea un om muncitor, care trebuia să fie în permanenţă vioi şi capabil de a creia. Eu nu am prea avut timp de sieste după ospături fine.

«De aceea mănânc numai bucate simple. Legume fierte în apă, cu puţin unt, multe fructe şi foarte puţină carne. Cred că toţi bunii bucătari au un menu identic ...»

Pe un bloc de ghiaţă

(Photo-exclusivitate Keystone)

Actriţa de film Polly Walter din Hollywood demonstrează că poate şedea pe un bloc de ghiaţă, mâncând în acelaşi timp îngheţată, fără a se teme de răceală.

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IAŞI

VĂ PLAC ANIMALELE?

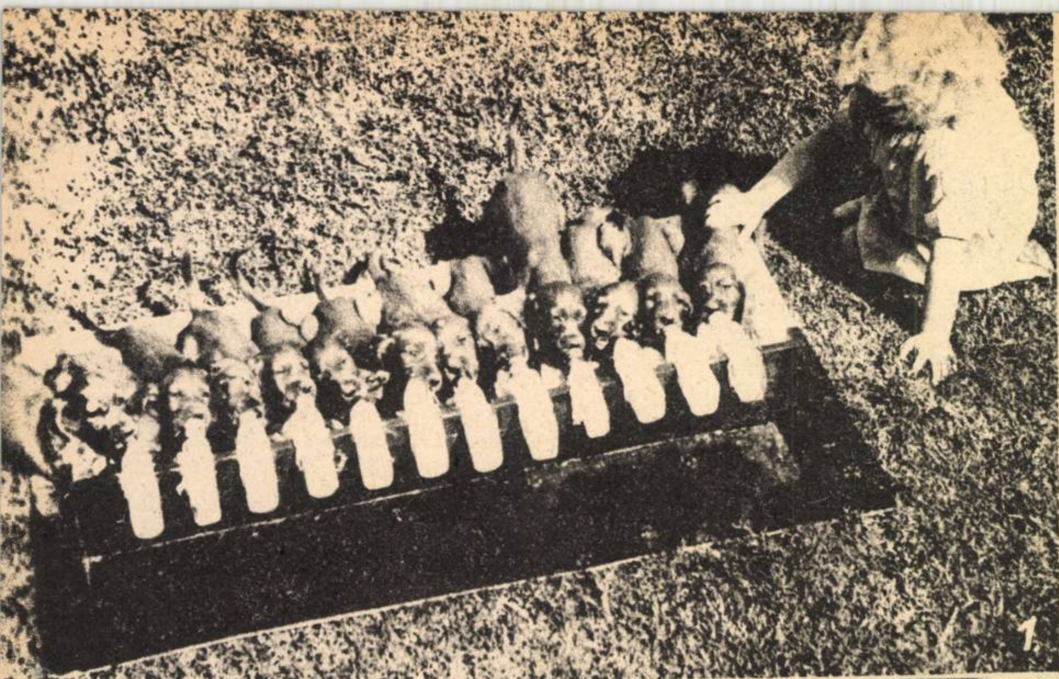
1.

2.

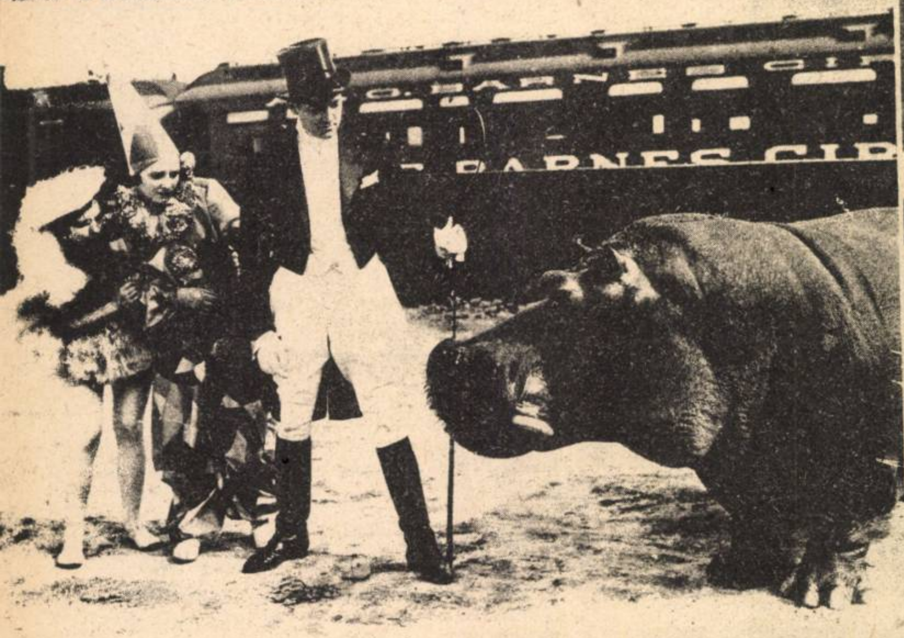
3.

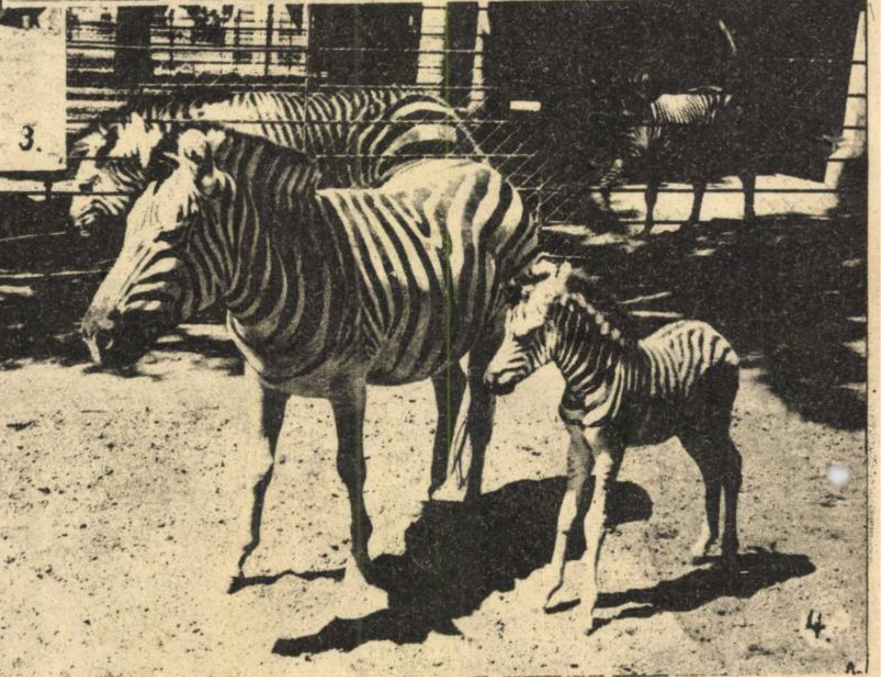
4.

5.

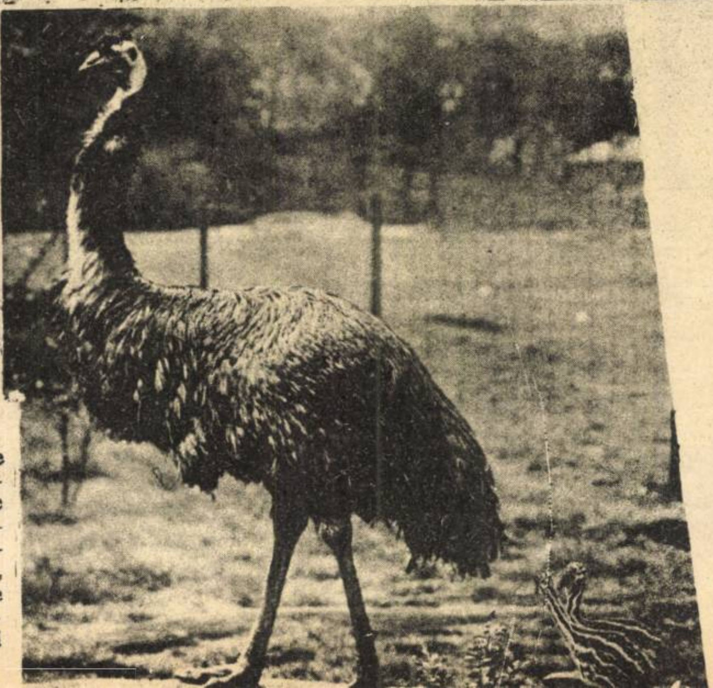

1. Doisprezece pui de Setter irlandezi, hrăniţi cu biberonul de mititica Clarice Bach din Los Angeles (California). — 2. Cât de fericit pare acest viitor cetăţean cu tovarăşii săi de joc cei mai favoriţi! — 3. Ipopotamul acesta, care trebue dresat pentru a figura într'un film, nu pare a fi încântat nici de drăguţele vedete care vor juca în acelaşi film de circ, cu atât mai puţin de dresorul său. — 4. Un pui de zebra din rassa celor vărgate din Africa de sud, născut de curând în Grădina zoologică din Berlin. — 5. Un câine micuţ, care îşi găseşte loc într'o mână bărbătească. — 6. Instantaneu luat în Grădina Zoologică Broux din New York: tata struţ la plimbare cu pruncii săi în vârstă de trei săptămâni. Şi e mândru acest tată de progenitura sa!

Autocamioane care provoacă catastrofe

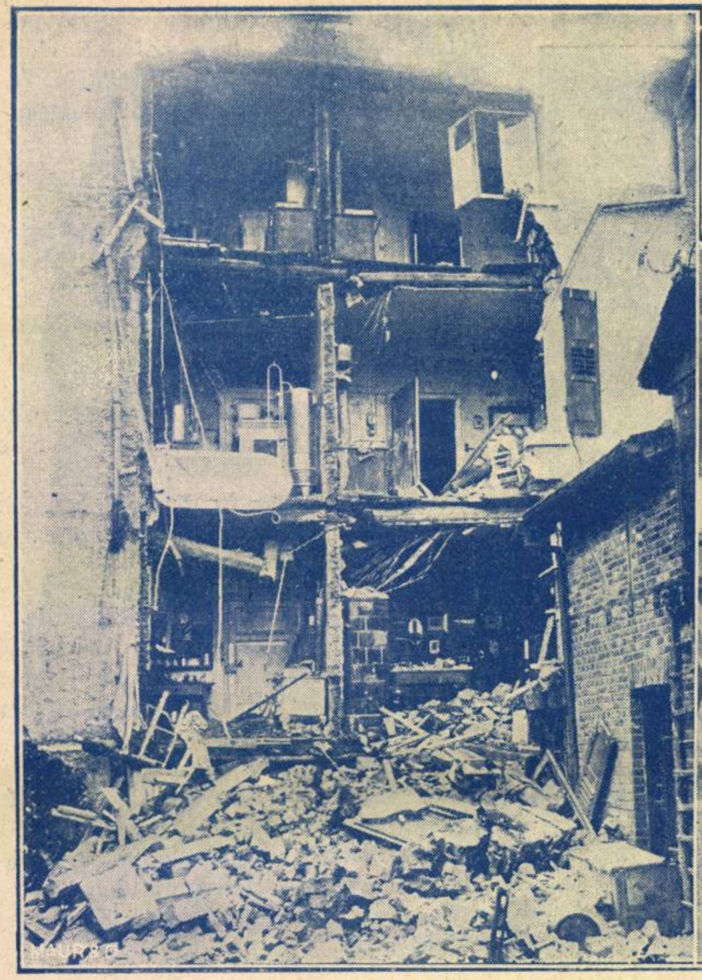

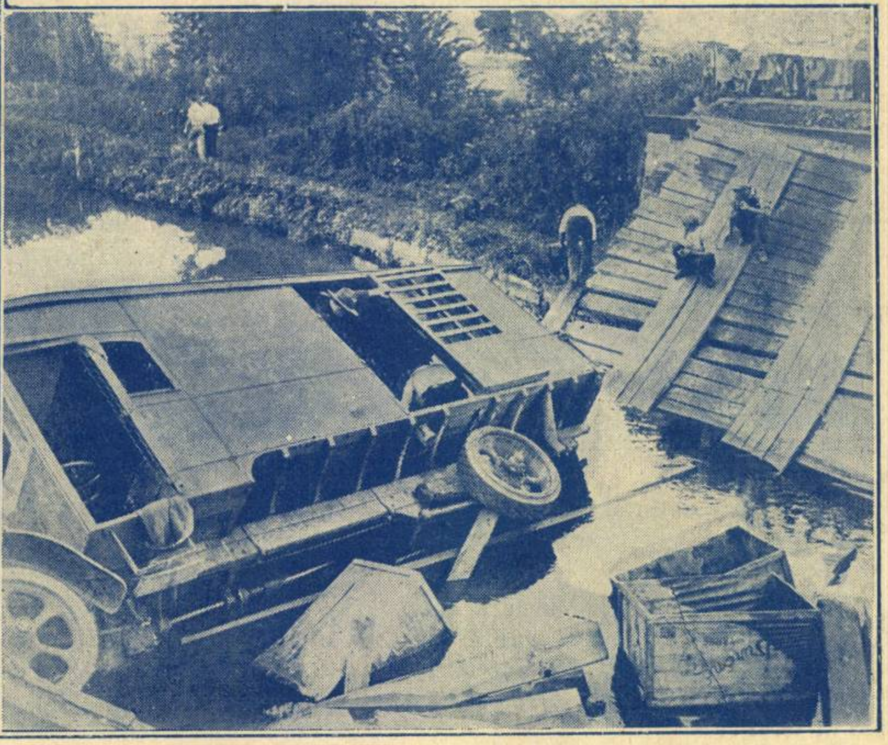

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Stânga: Intr'o stradă din Darmstadt a trecut într'o zi un autocamion greu urmat de un automobil de persoane. S'a auzit atunci într'o casă un scârţâit puternic şi după câteva secunde se prăbuşi un zid al casei de 12 metri înălţime şi 8 metri lărgime. Intensitatea dezastrului se poate judeca după fotografia noastră. — *Dreapta:* La Newton, în apropiere de Washington, un camion încărcat cu butoae de bere de contrabandă trecând peste un mic pod de lemn, acesta se prăbuşi, târând după el camionul. Spre a masca contrabanda, camionul avea pe deasupra un număr de lăzi goale de radio. Fotografia a fost luată scurt timp după ce s'a produs catastrofa.

Arme teribile

Americanii au născocit trei feluri de bombe de răsboi: bombele explozibile, bombele incendiare şi bombele de gaze.

Unele bombe distrug numai o casă, alte bombe pot nimici într'un minut vasele cele mai puternice de răsboi.

Bomba de foc e făcută în aşa fel, că una singură poate produce deodată şease mii de incendii în diferite părţi ale unui oraş.

In tren, învilegiatură, acasă
nu se citesc decât
Aventurile lui Arsène Lupin
aventuri senzaţionale cari au făcut celebritatea lui MAURICE LEBLANC

Şi la noi ca şi în toată lumea aceste aventur delicioase, neîntrecute, au obţinut un succes neaşteptat

Au apărut până acum:

Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	30 Lei
Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes	30 „
Arsène Lupin, Acul scobit	30 „
Arsène Lupin, 813	30 „
Cele trei crime ale lui Arsène Lupin	30 „
Dopul de cristal	30 „
Confidenţele lui Arsène Lupin	30 „
Triunghiul de aur	30 „
Izbânda lui Arsène Lupin	30 „
Insula cu treizeci de sicrie	30 „
Piatra Miraculoasă	30 „

Se găsesc de vânzare la toate librăriile depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Simplicitatea unui prinţ

Prinţul de Galles e de o simplicitate cu care nu s'ar putea lăuda decât puţine din marile personagii, chiar cele mai democratice. Dar la dânsul această simplicitate provine dintr'un gust personal, sau mai bine zis din nevoe. Adesea a fost întâlnit făcându-şi el-însuşi târguelile prin elegantele magazine din West-End, de preferinţă între orele 13 şi 14,30, momentul când cei mai mulţi locuitori din Londra dejunează. De cele mai multe ori îşi duce singur pachetele.

Dar când dejunează prinţul?

Răspunsul e simplu: nu dejunează nici odată. E convins că suprimarea mesei pe care Englezii o numesc lunch, simplifică mult existenţa.

Viaţa unui prinţ e prea complicată cu tot felul de ceremonii, ca prinţul de Galles să nu fi renunţat la una, pe care nu i-o poate impune nimeni.

Micul său dejun nu e nici el atât de îmbelşugat ca al tuturor Britanicilor, ci dimpotrivă, foarte uşor. După amiazi ia un ceai sau o cafea, dar seara dinează confortabil, nu însă mai mult decât alţii.

Acestui regim i se datoreşte probabil faptul că pare şi acum de vârsta unui licean, când nu-i mai lipsesc decât trei ani ca să fie de patruzeci.

Negustorie pe plajă

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Virginia Beach din Statele Unite, unde căldurile continuă a fi tropicale, mai multe birouri de afaceri s'au instalat, după cum vedem mai sus, în imediata apropiere a mării şi îşi închee acolo diferitele negustorii.

Spania împăcată cu Catalonia

Alcala Zamora (x), prezidentul republicei spaniole, și colonelul Macia (xx), prezidentul guvernului separatist al Cataloniei, pe timpul unei serbări din Madrid, în care s'a pecetluit împăcarea celor două popoare.

Un spărgător original

Viena a fost onorată de curând de un spărgător, despre care se poate spune că e unic în felul său.

El se ducea să-și petreacă nopțile în numeroase vile, dar fără a-și însuși cel mai mic lucru. A doua zi se observa doar că intrase cineva în casă. Atâta tot. Nu putea fi acuzat de furt, fiindcă nu-și însușise nimic.

Cine era acest ciudat hoț?

O fantomă?

Nu! A fost descoperit într'o noapte în vila unui industriaș. Era culcat în pat, îmbrăcat în pyjama, și citea.

Dacă nu ar fi fost prins, el ar fi făcut dimineața patul, ar fi pus pyjamaua la loc și cartea în bibliotecă.

A declarat că proceda astfel, fiindcă îi place luxul și confortul...

Aventura lăptăresei

O fată de 18 ani, care furase o mică sumă dela patronii ei, lăptari în Champs-Elysées din Paris, fu atât de mâhnită de fapta ce comisese, încât anunță că se sinucide.

Ea dispăru și nu mai putu fi găsită. Mama ei o plânse.

Intr'o zi, crezu că o recunoaște într'un cadavru scos din apă și adus la Morgă.

Fata fu înmormântată.

Dar un văr al moartei o recunoscu pe piața din Herblay.

Era ea, «în carne și oase».

O uitase pe mama ei, dar nu-și uitase meseria, căci vindea și acum lapte, unt și ouă.

Tânăra exaltată fu readusă mamei.

Dar acum e perplex parchetul din cauza acestei afaceri complicate...

Pompierii lui Bachus

In împrejurimile orașului Ancona din Italia luase foc o fermă. Au fost chemați pompierii, cari au și sosit cu toată viteza.

Dar în momentul când să umple pompa cu apă, constatară că în vecinătate nu se găsea nici o picătură.

Țăranii luară atunci o hotărâre eroică; în loc de apă, deteră vinul lor.

Se desfundară zeci de butoaie, și focul fu stins.

O înotătoare își sapă piscina

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Cunoscuta înotătoare americană Georgia Coleman pune în mișcare uriașa dragă, care trebue să sape piscina de înotat pentru Jocurile Olimpice din 1932.

Dacă n'ați cetit încă
trebue să cetiți negreșit
cele mai bune romane
ale marelui războiu

Pe frontul de vest, nimic nou
de Erich Maria Remarque

Contingent '924
de Ernst Glaeser

Se găsesc de vânzare la toate librăriile
și la Editura „EMINESCU", București I,
Strada Inginer Anghel Saligny 2.

Reconstruirea bisericei din Costeşti

S'a pus de curând piatra fundamentală pentru noua construcţie a bisericii din Costeşti, căzută anul trecut pradă flăcărilor, care au carbonizat un mare număr de oameni, în cea mai mare parte copii. Fotografiile noastre arată : *Sus, stânga :* Stadiul actual al lucrărilor de reconstruire a bisericii. — *Sus, dreapta:* Sosirea I. P. S. S. Patriarhului Miron, aclerului şi a persoanelor oficiale pentru

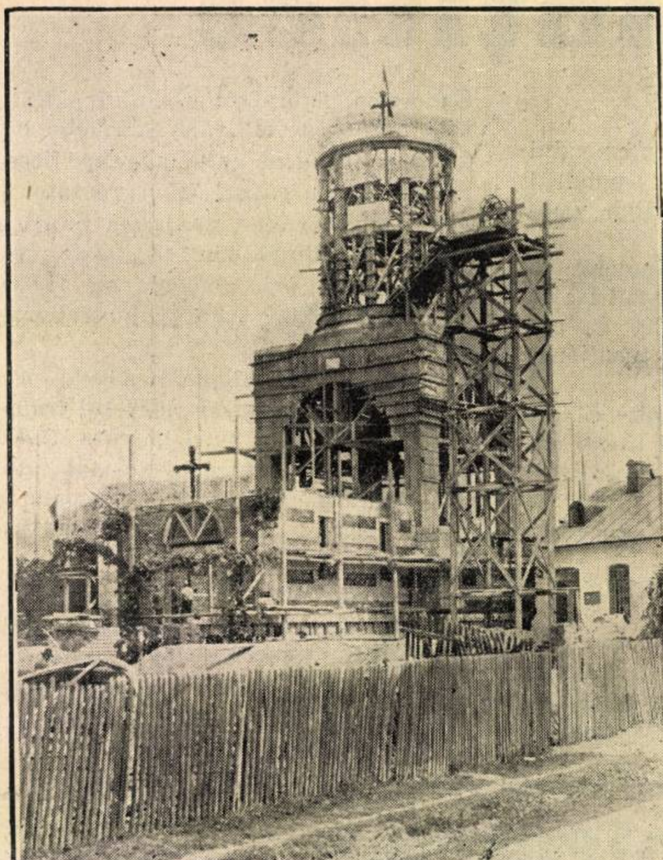

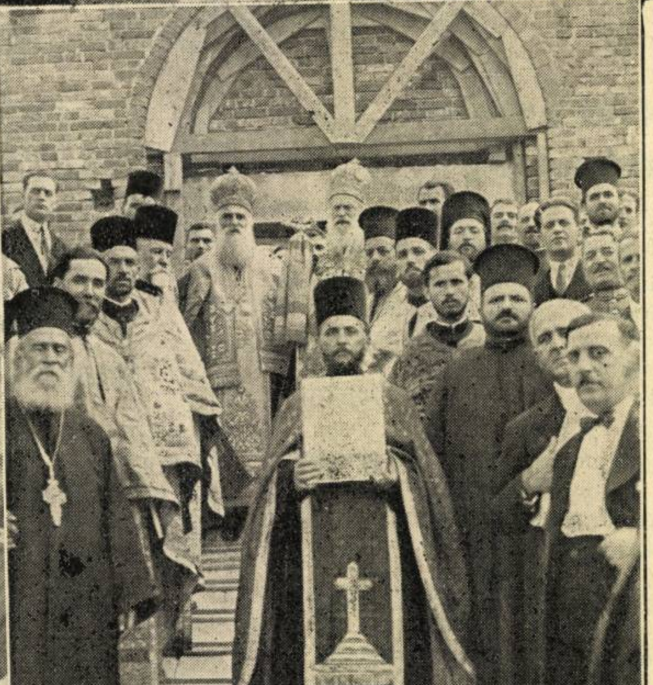

solemnitatea punerii pietrei fundamentale. — *Jos, stânga:* I. P. S. S. Patriarhul semnează actul de fundaţiune. — *Jos, dreapta :* Clerul şi oficialitatea părăsind biserica după terminarea solemnităţii.

(Photo „Oglinda Lumii")

Farsa unui student

Un ingenios student din Oxford a amuzat toată Universitatea, pe socoteala camarazilor săi flămânzi de orientalism. A cumpărat la o farmacie un număr de ţigarete medicale, din cele ce se întrebuinţează contra astmei sau gripei, şi a împrăştiat svonul că sunt ţigarete de opiu, cumpărate scump şi cu riscuri mari dela un marinar chinez.

Toţi prietenii studentului îl rugară să le cedeze ţigările, ceeace el făcu, realizând un câştig considerabil dintr'o farsă care îl amuză enorm.

Incepură seratele de opiu.

Tinerii, îmbrăcaţi în vestminte chinezeşti, se adunară în aşa zise «fumoare» şi se abandonară influenţii opiului.

Visele pe cari le visară — sau visară că le-au visat — au fost şi mai remarcabile decât succesul mistificării, care a fost destăinuită apoi.

Când doarme omul...

Un ziarist parizian însoţea deunăzi pe un prieten la gară. Amicul acesta spuse că va lipsi din Paris o lună şi jumătate.

Care nu fu uimirea ziaristului, când întâlni a doua zi... pe acest prieten pe unul din bulevardele Parisului. Nu se întorsese din cauza vremii urâte, ci în urma unei aventuri ciudate.

Sosind seara într'o localitate, unde toate hotelurile erau arhipline, nu ştia ce să facă. Patronul unui hotel îi oferi atunci — şi amicul acceptă — ospitalitatea într'o confortabilă limuzină din garaj, făgăduindu-i că-i va da o cameră a doua zi, când avea să plece un pasager.

Dar patronul hotelului uită să previe pe şoferul, care adusese în ziua aceea o familie, şi care a doua zi, în zorii zilei, veni să-şi ia maşina, spre a se întoarce la Paris, neştiind că pe bancheta din fund doarme cineva.

Şi aşa, amicul în chestie se afla din nou la Paris, hotărât însă de astădată să nu mai plece în aceiaşi direcţie.

Notițe științifice

POTOPUL DIN CHINA

Că potopul lui Noe a existat într'adevăr, nu mai încape nici-o îndoială, dat fiind că și în vremurile noastre au loc ploi diluviene.

Revărsarea fluviilor chinezești Hoang-Ho și Yang-Tsee-Kiang are loc în fiecare an, înecând sute de mii de oameni. Anul acesta însă, grozăvia inundațiilor din China a întrecut toate limitele cunoscute. înecând mii de orașe și sate, lăsând 30 milioane de oameni fără adăpost, ținând în groaza nesiguranței alte 150 de milioane de vieți, născute în aceste regiuni de catastrofe și mizerie perpetuă.

Inundațiile sunt complectate de foamete și epidemii. In China e acum un adevărat sfârșit al lumii, revenind holera și ciuma ca în veacurile evului mediu.

Criza economică și cataclismele naturei s'au întovărășit să distrugă o parte din omenire pe aceste vremuri atât de grele.

POTOPUL LUI NOE

Cu prilejul sărbătoririi centenarului nașterii geologului Suess s'au publicat diverse comentarii asupra studiilor acestui savant vienez.

Intre altele, Suess a admis ipoteza că potopul din vremea lui Noe a avut loc în golful Persic acum vre-o 20.000 de ani și nu acum 6.000 de ani, cum e menționat în Biblie.

De altfel, Cartea Facerii admite că dela crearea lumii până azi ar fi trecut numai vre-o 7000 de ani, în timp ce geologii evaluiază vârsta pământului la circa 4 miliarde de ani, după calculele recente.

CAT CANTAREȘTE AERUL?

S'ar părea că aerul, care este atât de ușor, n'ar cântări mai nimic.

Un învățat fizician a făcut însă de curând o socoteală foarte curioasă. Cunoscând suprafața globului pământesc (vre-o 500 milioane kilometri pătrați) și știind că aerul apasă pe fiecare centimetru pătrat cu o greutate de 1 kgr. și 33 grame, greutatea totală a atmosferei, după cum se poate verifica ușor prin calcul, ar fi de 5.000.000.000.000.000 tone (5 quatralioane de tone).

Dacă am putea lichefia a suta parte din aerul atmosferic, spre a-l transporta pe vapoare mari de câte 50.000 tone fiecare, ne-ar trebui nu mai puțin de 1 miliard de vapoare, după cum se poate verifica printr'o simplă împărțire.

Ne oprim aci cu socotelile.

«Ușor ca aerul» e o expresie relativă, întrebuințată doar în literatură.

Numai stratosfera cântărește 5800 miliarde de tone.

Pagina problemelor

Noui probleme

PROBLEMA TELEGRAFISTULUI No. 2

In timpul unei furtuni s'a rupt o linie de telegraf pe o lungime de 12 km.

Știind că rezistența sârmei e de 40 micro-ohmi pe centimetru, câte elemente de acumulatori vor trebui unui telegrafist pentru a stabili un curent de 2 amperi între două stațiuni provizorii depărtate la 12 km.

Forța electromotrice a unui acumulator e de 2 volți. Elementele sunt montate în serie, iar rezistența lor interioară se neglijează.

PROBLEMĂ DE GEOMETRIE

Pentru construirea unui monument e nevoie de un cub de piatră având un volum de 2 metri cubi.

A se calcula laturile blocului de piatră

SEMNALELE LUI NAUTILUS

Nautilus a transmis semnale acustice sub apă unui alt submarin.

Știind că viteza sunetului în apă e de 1420 metri pe secundă și submarinul al doilea recepționează ordinul după 20 secunde, se întreabă la ce distanță a fost de Nautilus.

Numele deslegătorilor

Am mai primit soluțiuni dela următorii :

I. Ștefan (Brașov), Andrei Chirilă (Timișoara), Al. Dobrinescu-Aledo, student (Bârlad), N. Gr. Arsene elev cl. 7-a lic. Donici (Chișinău), D-ra Gella Derioiu elevă (București), Th. Stoicescu elev cl. VI lic. Petru și Pavel (Ploești), D-ra Anny Stoicescu elevă Șc. com. sup. (Ploești), D-ra Lenny Ghiorghiu elevă lic. Regina Maria (Ploești), Victor Boriceanu (Brașov), George Macri (Bârlad), Ioan Grigorescu (Iași), Robert Copelman elev cl. VI Seminarul ped. univ. (București), Dan Florescu (Roman), Alex. Gr. Cojiță (Roman), Alex. Fenigal-Alben (Brașov), D-ra Pauluina Dumitrescu (București), Mircea Gheorghiu elev liceul Petru și Pavel (Ploești), D-ra Maria I. Căldăraru (București), D-ra Simona Rădulescu (Ploești), D-ra Rodica Băiatu (Ploești), Titi Bădescu elev cl. 7-a lic. Alex. Lahovari (R.-Vâlcea), Gigi și Bebe Țolescu (Isvoarele, Olt), Theodor N. Costăchescu elev cl. V B. lic. Bălcescu (Brăila), Spiru Travlos (Brăila), Voicu Eusebiu elev cl. IV lic. Tasse Dumitrescu (Mizil), George Olteanu (București).

Soluțiile primite

CEASORNICUL CU 3 ACE

D-l *Spiru N. Travlos* (Brăila) a găsit că cele trei ace se vor întâlni iar la ora 12, de oarece la întâlnirile orarului cu minutarul, acul secundelor are altă direcție.

D-l *Dan Florescu* (Roman) e însă de părere că cele trei ace vor coincide la 1 h. 5 m. și 27 secunde.

Rugăm cititorii să ne comunice a cui soluție e mai bună.

ICEBERGUL PARALELIPIPEDIC

D-l *Spector Avram* elev cl. IV liceul Aron Pumnul (Cernăuți) ne scrie următoarele :

Paralelipipedul de ghiață plutind în apă deslocuește conform principiului lui Arhimede un volum de lichid egal cu greutatea sa.

Fie x înălțimea blocului de ghiață cufundat sub apă. Vom avea :

$G = V \times D$

Greutatea gheței este :

$15,75 \times 20,45 \times (x + 5,25) \times 0,93$

Greutatea apei deslocuite este :

$15,75 \times 20,45 \times x \times 1,026$

Egalând obținem :

$0,93\,(x + 5.25) = 1,026\,x$

$0,93\,x + 4,8825 = 1,026\,x$

$0,096\,x = 4,8825$

$x = \frac{4,8825}{0,096} = 50,85$

„Oglinda Lumii" No. 38

BON

de șah

„Oglinda Lumii" No 38

BON

de probleme

PROBLEMA DE ȘAH

de *P. ten Cate*

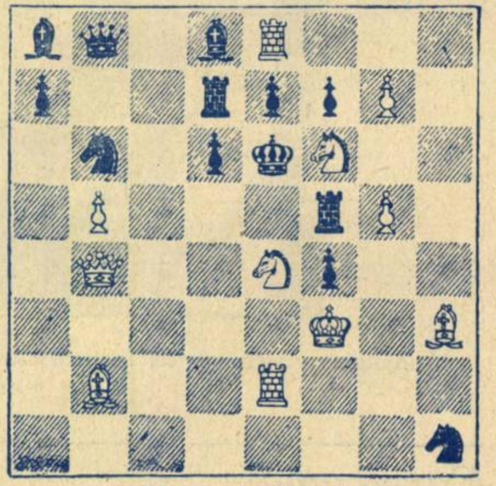

Mat în două mutări.

Factorul poștal

D-l *C. Ș. Haché* (București) a găsit că factorul rural va parcurge distanța în 11 minute și 6 secunde.

PROBLEMA No. 3 A LUI ARHIMEDEE

D-l *THEODOR N. COSTACHESCU* (Brăila) a găsit că cilindrul de lemn înalt de 27 cm. se va scufunda până la 16,2 cm.

Iluzii fotografice

Nici duduia aceasta din *stânga* nu are mâini atât de mari, nici domnul din *dreapta* picioare atât de colosale cum se văd pe fotografiile noastre. Sunt iluzii create de un artist în ale fotografiei, spre a demonstra la câte trucuri se poate preta camera fotografică.

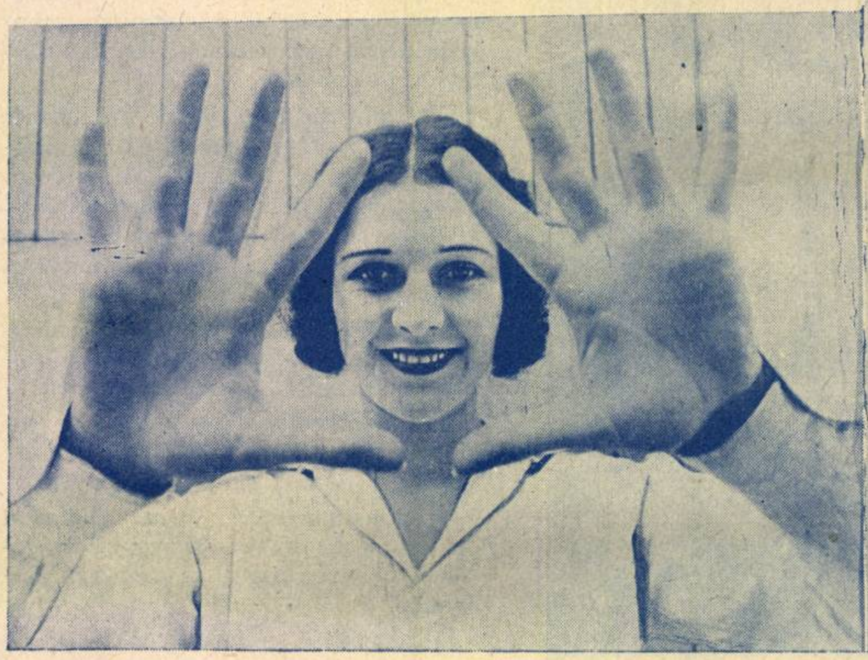

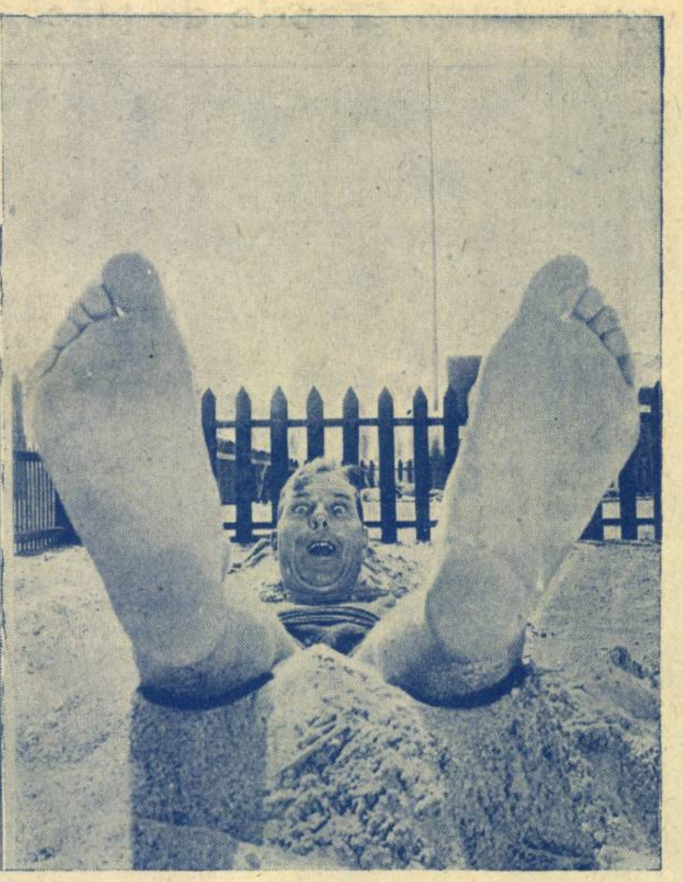

Photo-exclusivitate Keystone)

Recorduri de ascensiuni

O frumoasă performanță au realizat d. Smythe și cei cinci tovarăși ai săi, urcându-se pe una din culmile cele mai înalte din lume, muntele Kamet, care își înalță vârful la o înălțime de 7.755 metri în impozantul lanț al Himalayei.

Ei au bătut astfel recordul stabilit anul trecut de un grup de turiști germani, cari s'au urcat pe creștetul muntelui Jonsong, la 7.420 de metri.

Nouă expediții precedente încercaseră în zadar să învingă muntele Kamet.

Din punctul de vedere al ascensiunilor, reamintim că primul record a fost înregistrat de Francisco Montano, însoțit de patru Spanioli, acum patru sute de ani. Ei ajunseră pe vârful muntelui Popocatepetl (5.334 de metri), spre a căuta acolo pucioasă, de care aveau nevoe soldații lui Cortes, pentru fabricarea prafului de pușcă.

Recordul acesta a rămas nebătut, timp de trei sute de ani.

„Cei șease dela Opera Statului

MAUR & C°

Șease soliști dela Opera Statului din Berlin, concediați din motive de economie, au organizat un „număr" de dansuri, cu care debutează cu succes la varieteul Wintergarten din capitala Germaniei.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

După terminarea vacanței tot tineretul trebue

să citească cartea care a obținut cel mai răsunător succes, cartea interesantă, instructivă, și emoționată

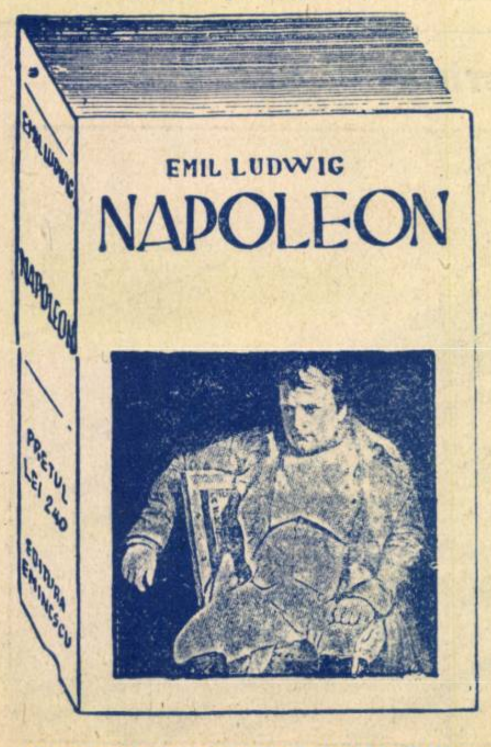

Se găsește la toate librăriile și la Editura „EMINESCU" București I Strada Anghel Saligny, No. 2

Inregistrare proprie de plăci de gramofon

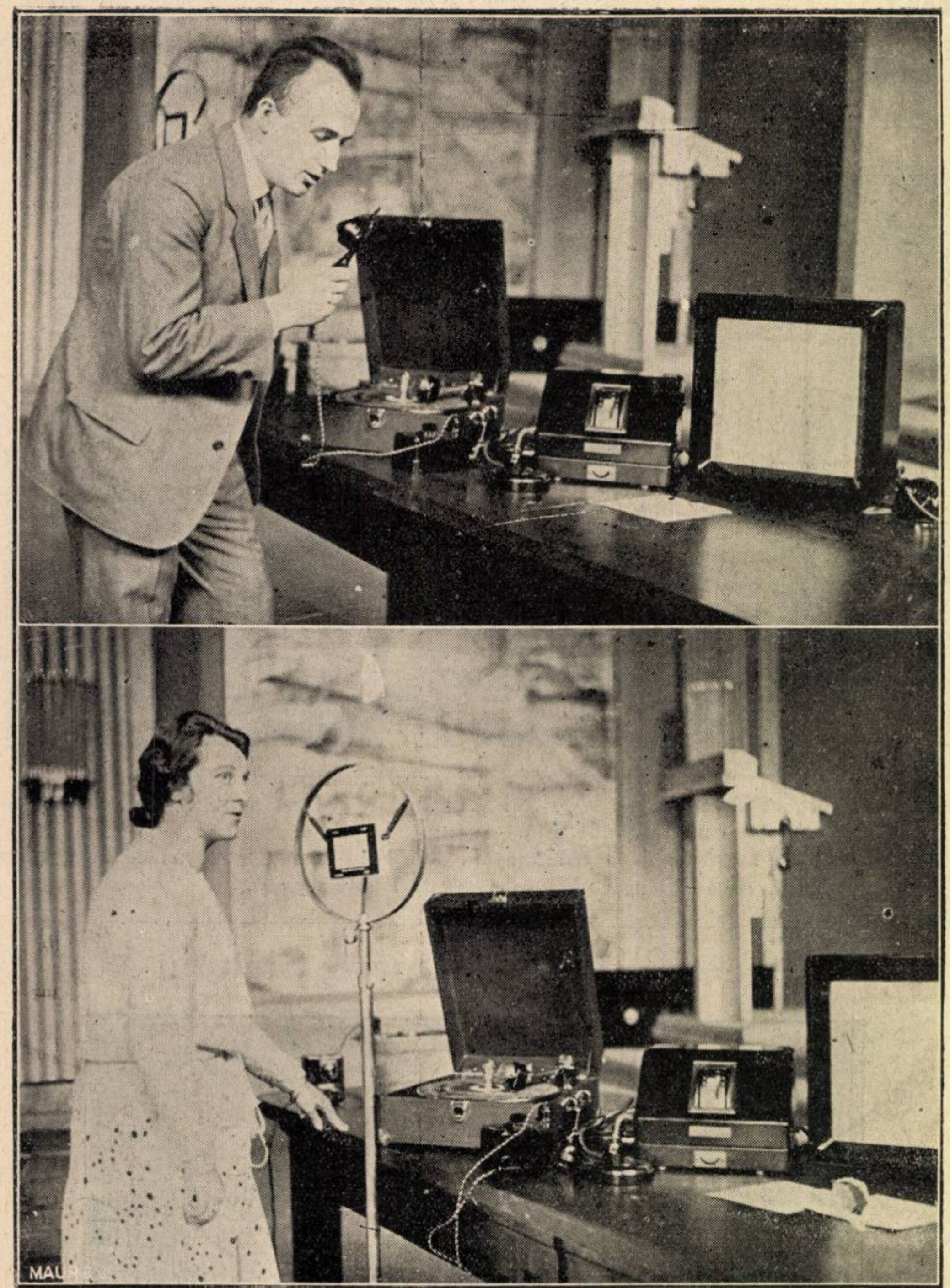

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)
S'a perfecționat de curând un aparat pentru înregistrarea de plăci de gramofon în casa oricui. Placa poate fi expediată în plic sau păstrată ca o fotografie. Fotografiile noastre arată *sus* cum se înregistrează o placă cu ajutorul unui mic microfon; *jos,* o înregistrare a unei plăci mai mari la un microfon mai mare.

Vrăjitoarele în zilele noastre

Tribunalul din Boulogne (Franța) va judeca în curând un proces de caracter medieval. E vorba de un proces de vrăjitorie...

In mica localitate Valloisé, văduva Coronée, de 70 de ani, și fiica ei Jeanne sunt considerate în întreaga populație drept fermecătoare. Ar fi vrăjit mai ales vitele.

Unul plugar îi murise de curând cea mai bună vacă. Un țăran, care se ocupă cu vindecări, neputând salva vaca, susține că vaca fusese fermecată și că vrăjitoarea e femeea care va intra cea dintâi pe poarta casei, după moartea vacii.

Intâmplător, cea dintâi după moartea animalului apăru văduva Coronée, care venise să ceară de lucru.

Un caz identic s'a petrecut la un alt țăran, unde a murit un vițel pe care l'ar fi vrăjit văduva Coronée.

Drept culme apăru în sat o bandă de țigani. Prezicătoarea țiganilor, confirmă că vrăjitoarea ar fi o anumită Jeanne.

Poliția scăpă pe cele două femei, cu mare greutate, de furia sătenilor, cari voiau să le linșeze.

Pericol neprevăzut

Inchisorile se modernizează... mai ales în Anglia, unde aproape toate au biblioteci cu un număr important de volume.

In închisoarea din Manchester e însă ceva mai mult: acolo funcționează un cinema odată pe săptămână. Cea din Maidstone are o instalație perfectă de radio; cea din Birmingham, o vastă sală de gimnastică, iar cea din Bedford a inaugurat de curând un curs de dans.

Și directorii acestor stabilimente recunosc toți că, grație acestor distracții, purtarea pensionarilor lor a devenit exemplară.

Există însă și un pericol... acela ca în ziua când li se vor deschide porțile acestor închisori confortabile și simpatice, pușcăriașii să nu facă tot posibilul spre a se întoarce acolo...

Furt ingenios

La Madrid s'a descoperit un furt important, comis de mai multe luni de zile încoace în prejudiciul unui mare magazin, și efectuat cu o ingeniozitate surprinzătoare.

Un funcționar al magazinului și șoferul unui camion care strângea în fiecare dimineață cutiile de gunoi, sunt autorii furtului.

Cel dintâi avea grija să amestece în gunoi multe mărfuri din magazin, mărfuri pe care complicele său le tria și le aducea într'un depozit închiriat de cei doi tovarăși.

In fiecare după-amiază, șofeurul se ducea cu o camionetă să le vândă în satele din jurul Madridului.

Comerțul acesta trebue să fi fost rentabil.

Când poliția descoperi depozitul, acesta era atât de plin cu marfă, încât a fost nevoe de patru camioane spre a o ridica.

Bănuelile poliției au fost deșteptate de cheltuelile exagerate ale șofeurului.

Monument pe prora unui yacht

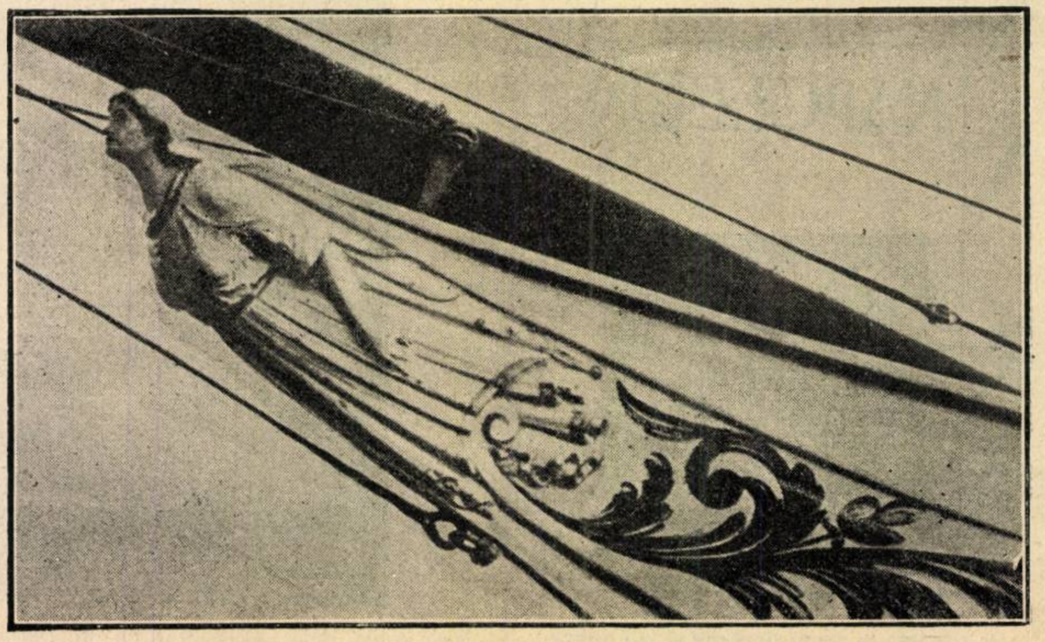

Lordul Inchcape, a cărui fiică Miss Elsie Mackay și-a găsit moartea într'un sbor peste Ocean, a instalat acest frumos monument pe prora noului său yacht.

Podul cu cea mai mare deschizătură de arc

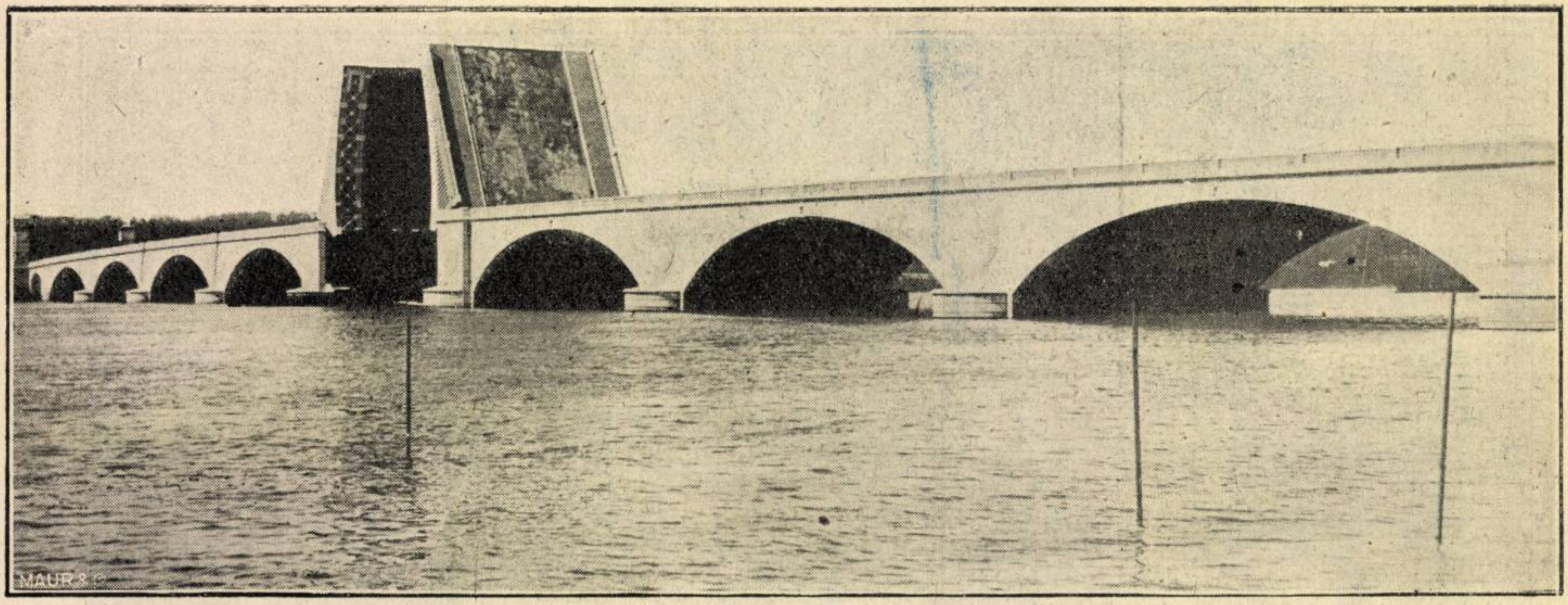

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Podul New-Arlington de lângă Washington, având cea mai mare deschizătură de arc din lume. Fiecare clapă cântăreşte 6.000 de tone şi se închide şi se deschide în cinci minute.

Bătălia dintre berze şi lebede

Locuitorii din Gross-Werterwitz, în Mecklemburg, cari se plimbau deunăzi pe malurile lacului Planer, au asistat la un spectacol deosebit de emoţionant.

Una din lebedele lacului, un mascul, de strajă în faţa locuinţei tovarăşei sale, se repezi asupra unei tinere berze, tot masculă, care se învârtea în jurul ei. Cu o violentă lovitură de aripi, ledăba masculă aruncă în lac barza masculă; apoi îi ţinu capul sub apă până se asfixiă cu desăvârşire.

Alte berze din vecinătate au fost martore la scena aceasta.

Ele se adunară imediat pe o mică insulă, deliberară de sigur, apoi, fără a scoate un strigăt, sburară deasupra lebedei, se apropiară de ea şi o loviră cu ciocul în cap. Tovarăşa lebedei, sărindu-i în ajutor, avu aceeaş soartă.

Când lebedele fură moarte, berzele le împinseră cadavrele în lac şi distruseră locuinţa lor.

Apoi se depărtară, scoţând strigăte de victorie.

Gest princiar

In împrejurimile oraşului Alexandria din Italia producându-se o pană, în mijlocul nopţii, la camionul unui antreprenor de transporturi, acesta rugă pe conducătorul unui luxos automobil, care trecea, să-l ia şi pe dânsul în maşină.

Şofeurul se scuză că nu poate satisface cererea camionerului în ţinută de lucru şi automobilul o porni imediat, dar se opri la câţiva metri distanţă, şi un glas pofti pe camioner să se urce.

Acesta se instală în interiorul limuzinei şi observă deabea în zorii zilei că se afla în tovărăşia prinţului de Piemont.

Camionerul, fâstăcit, îşi manifesta dorinţa de a se coborî dar prinţul îl duse până la Torino, în faţa locuinţei musafirului său din maşină.

Editura „EMINESCU" Bucureşti
recomandă ultimele sale SUCCESE mari:

FRIEDRICH TORBERG
Din tragediile şcolii
Bacalaureatul elevului Gerber
In româneşte de F. ADERCA

In acest roman autorul redă torturile unui suflet tânăr pus în faţa celor dintâi iubiri, viclenii şi dureri ale vieţei. E cea mai puternică şi pură oglindă a sufletului unui Werther modern. In acelaş timp autorul redă spectacolul complect al tragediei bacalaureatului pe care o trăesc mii de tineri şi mii de familii din zilele noastre.

KLABUND
Romanul unei familii
BORGIA
In româneşte de VICTOR RODAN

Acest roman, neîntrecut ca factură, evocă, într'o viziune uriaşă, figurile pline de viaţă ale Renaşterii, o furtună de patimi nestăpânite şi de cinică cruzime. Papa Alexandru I, Cesare Borgia, Lucreţia, Savonarola, Macchiavelli, Michelangelo se apropie de priceperea noastră în mod omeneşte sguduitor şi în acelaş timp înspăimântător.

LUDWIG WOLFF
Misterele turfului
Fiul lui Anibal
Roman Hippic Sentimental

O povestire pasionată în care toţi cei cari frecventează câmpurile de curse se vor regăsi. Toate dedesupturile şi vicleşugurile acestei lumi speciale a proprietarilor, jockeilor, antrenorilor, Bookmakerilor şi celor cari se învârtesc în jurul lor, alternând cu pagini magistrale de roman sentimental, carè emoţionează până la lăcrimi.

Cereţi ultimul Catalog cu cărţile cele mai noi, cele mai bune şi cele mai eftine ale Editurii „Eminescu", Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2

Premierul joacă golf

(Photo-exclusivitate Keystone)

D. Ramsay MacDonald, fostul premier al demisionatului guvern englez laburist şi acum preşedinte al noului cabinet de colaborare naţională, jucând golf pe moşia sa Lossiemouth din Scoţia.

Teatrul foştilor ocnaşi

Asociaţia foştilor ocnaşi politici va avea la Moscova un teatru propriu, care va purta denumirea: «Teatru istoric revoluţionar».

Pe scena aceasta se vor juca numai piese din viaţa puşcăriilor şi a ocnelor.

Primele două premiere anunţate se numesc: *«Pământul ocnaşilor»* şi *«Cuirasatul Otciacow»*.

Maxim Gorki va scrie un libret de operă şi anume o trilogie: *«Decembriştii»*, *«Pământ şi Libertate»*, *«Marxiştii»*. Muzica acestei opere va fi scrisă de Chaporin.

Cinstirea eroilor depe „Poseidon“

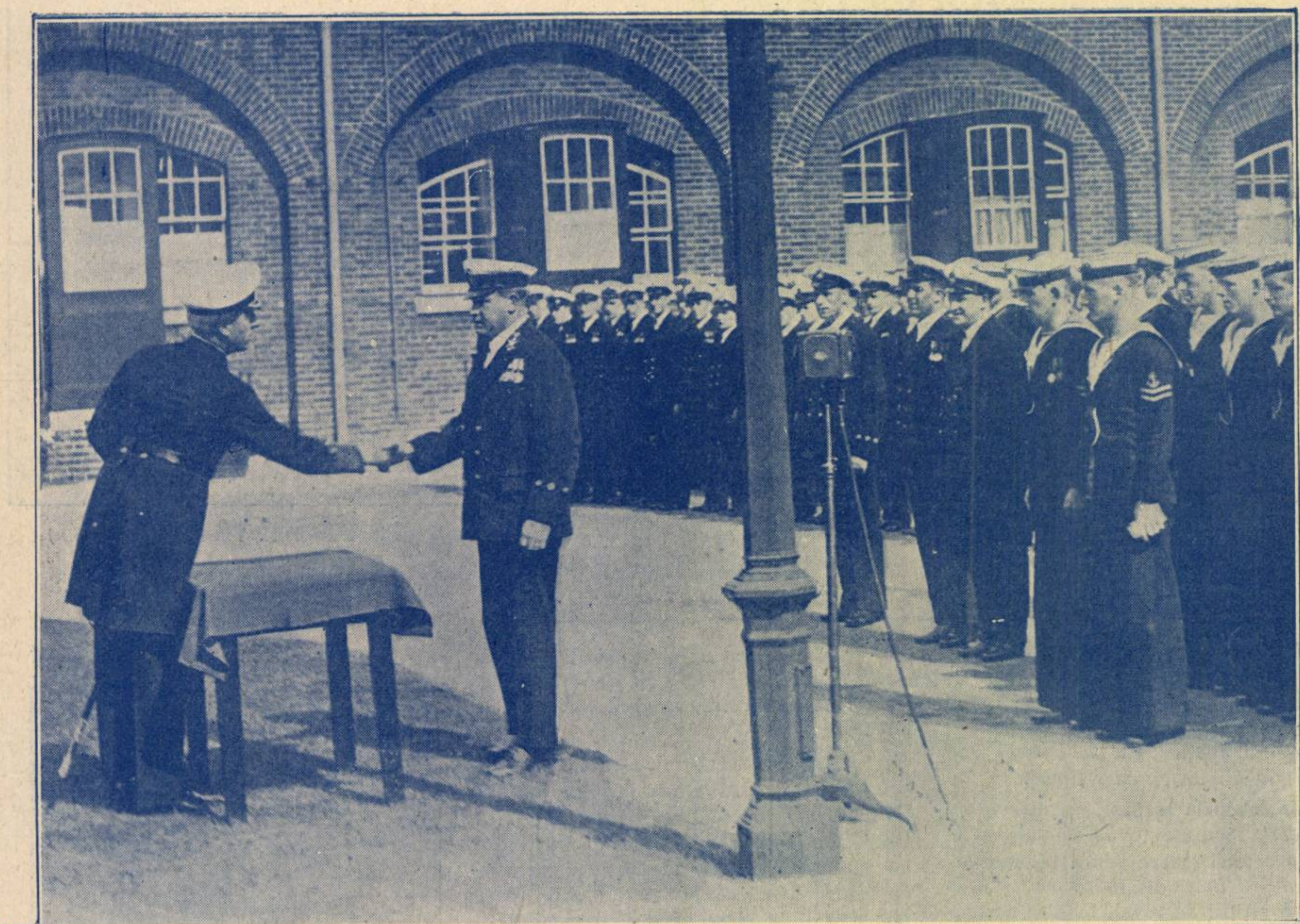

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin, şi exclusivitate Keystone).

Se cunoaşte catastrofa submarinului „Poseidon". Când cei 21 de supravieţuitori au sosit la Portsmouth (Anglia), admiralul Sir Waistell (fotografia de *sus*) a felicitat pe ofiţerul Willis, care a salvat cinci oameni dela moarte sigură, şi a predat tuturor decoraţiuni. La Plymouth (fotografia de *jos*), primarul **Tozer** a strâns mâna aceluiaş Willis caşi celorlalţi eroi.

Submarinul „Nautilus” spre Polul Nord

NAUTILUS
65
MAUR & C

(Photo „The New York Times”, Ltd., Berlin)

Expediția submarinului „Nautilus” spre Polul Nord a fost mereu întreruptă din diferite cauze. Uneori lipseau zile întregi știri despre vas și echipagiu. Vedem *sus* submarinul așa cum a pornit din Plymouth (Englitera); *jos*, **curagiosul echipagiu, care știa de mai înainte** că se expune unor mari pericole.

A TREISPREZECEA CARTE DE JOC

7)

Nuvelă de Philips Oppenheim

Gazda sa se grăbi să-l servească.

— O mică şansă ?

— Nu ştiu. Lăsaţi-mă să mă gândesc un moment. Număraţi-vă cărţile...

Se apropiară de masă, surprinşi de această ciudată cerere, dar făcură ce li se ceru: şi fiecare găsi treisprezece cărţi. Slane luă cărţile lui. Cartwright aduse din anticameră, şi le lăsă să cadă una după alta din mână. Apoi scoase din buzunar o carte de joc de acelaş desen, mototolită.

— Treisprezece ! murmură el, aruncând'o peste celelalte.

Il priviră toţi.

— Unde vrei să ajungi ? întrebă Minchingham, ridicând cartea mototolită.

— O secundă, interveni Slane. Să ne asigurăm de un lucru. Cartea ce-o ai în mână, Minchingham, e un doi de pică. Mai are cineva un doi de pică ?

— Printre ale mele nu e, declară Minchingham.

— Nici printre ale mele, zise Martin Phipps.

— Şi nici printre ale mele, zise Goring Brett.

Slane examină cărţile lui Cartwright.

— Nu e alt doi de pică, anunţă el. Cartea aceasta a fost deci printre ale lui Cartwright. A lăsat douăsprezece pe masă. Când a fost chemat sau când a venit servitorul să-l caute, a luat-o pe asta. Am găsit-o mototolită, ca şi cum Cartwright ar fi strâns-o între degete fiind tare agitat, jos, în apartamentul prinţesei Madziwill.

Urmă un scurt moment de tăcere şi de uimire. In prima clipă nu putu sesiza nimeni ce se petrecuse.

— Ce voia să facă nebunul acesta, ducându-se jos fără a ne preveni ? întrebă Minchingham.

— Şi neîntorcându-se ? adăogă Brett.

— Mai e acolo acum ? întrebă Martin Phipps.

— Acum nu e, zise Slane, afară dacă a fost transformat în aburi sau tăiat bucăţele şi ascuns într'o sută de locuri diferite. Intâi, când am intrat, prinţesa părea amuzată de cererea mea. Apoi m'a dat pe mâna unui servitor, care mi-a arătat tot apartamentul. In prezenţa damei de companie, ea m'a asigurat că nu primise pe nimeni şi că nu cunoaşte niciun domn Cartwright. Mi-a mai spus că a stat toată seara în salonul ei. Cu toate acestea, cartea de vizită, care se aflase în mâna lui Cartwright când a eşit din odaia aceasta, am găsit-o în salon.

Minchingham se apucă de cap.

— Urmează, Slane, zise el. Ai să ne înebuneşti.

— Incep să înebunesc, puţin eu-însumi, răspunse Slane. Trebue să ne întoarcem puţin la portar. Am încredere într însul când spune că nimeni nu a eşit din casă. Nu există decât o eşire spre stradă.

— N'o fi sărit prin fereastră ? sugeră Goring Brett, şovăind.

— Cartwright e sănătos la cap, observă Slane. Nu e probabil să fi făcut o săritură de peste şeasezeci de picioare peste un grilaj cu sârmă ghimpată, fără un motiv serios. Cred, totuşi, că ne vom coborî întâi în stradă.

— Ai vreo idee ? întrebă Minchingham, pe când se îndreptau spre ascensor.

— Numai umbra unei idei, mărturisi Slane.

*

Ceva nou, domnilor? se interesă băiatul dela ascensor, deschizând uşile.

— Deocamdată nu.

— S'a întors domnul acela ? întrebă cu vioiciune portarul, ridicându-se spre a-i primi.

— N'a dat încă semn de viaţă. Rămâi pe loc. Noi eşim doar puţin.

Rămaseră pe marginea trotoarului.

Noaptea era încă urâtă, dar viscolul încetase.

Slane se dete puţin înapoi pe stradă, şi ridică ochii.

La parter erau marile geamuri ale firmei «Hanover Models Limited»; deasupra patru ferestre negre ale diferitelor birouri; ferestrele apartamentului prinţesii lăsau să se strecoare raze luminoase slabe printre perdelele trase.

Slane, al cărui întreg interes părea că se concentrează asupra ferestrelor situate imediat dedesubtul apartamentului prinţesei, chemă pe portar şi, ridicând mâna, îl întrebă :

— Fâşiile astea de lumină vin de sigur din apartamentul prinţesei ?

— Exact.

— Ale cui sunt birourile dedesubt ?

— Ale unui domn Michael, un fel de reprezentant de blănuri şi obiecte orientale.

— Ce fel de om e ?

Portarul era nehotărât.

— Un străin, zise el. Un om voinic, bărbos, şi care se îmbracă oarecum ciudat. Referinţele sale erau perfecte şi a făcut contract pe trei ani. Are doi funcţionari şi o dactilografă.

Interesul lui Slane pentru ferestre păru micşorat. Străbătu trotoarul din partea intrării principale a apartamentelor.

— Să ne urcăm puţin, ceru el. D-le sergent, ne întoarcem imediat. Fii atent. Se poate întâmpla ceva şi, mai ales, nu lăsa pe nimeni să iasă.

(Urmează în numărul viitor).

Acrobaţie periculoasă

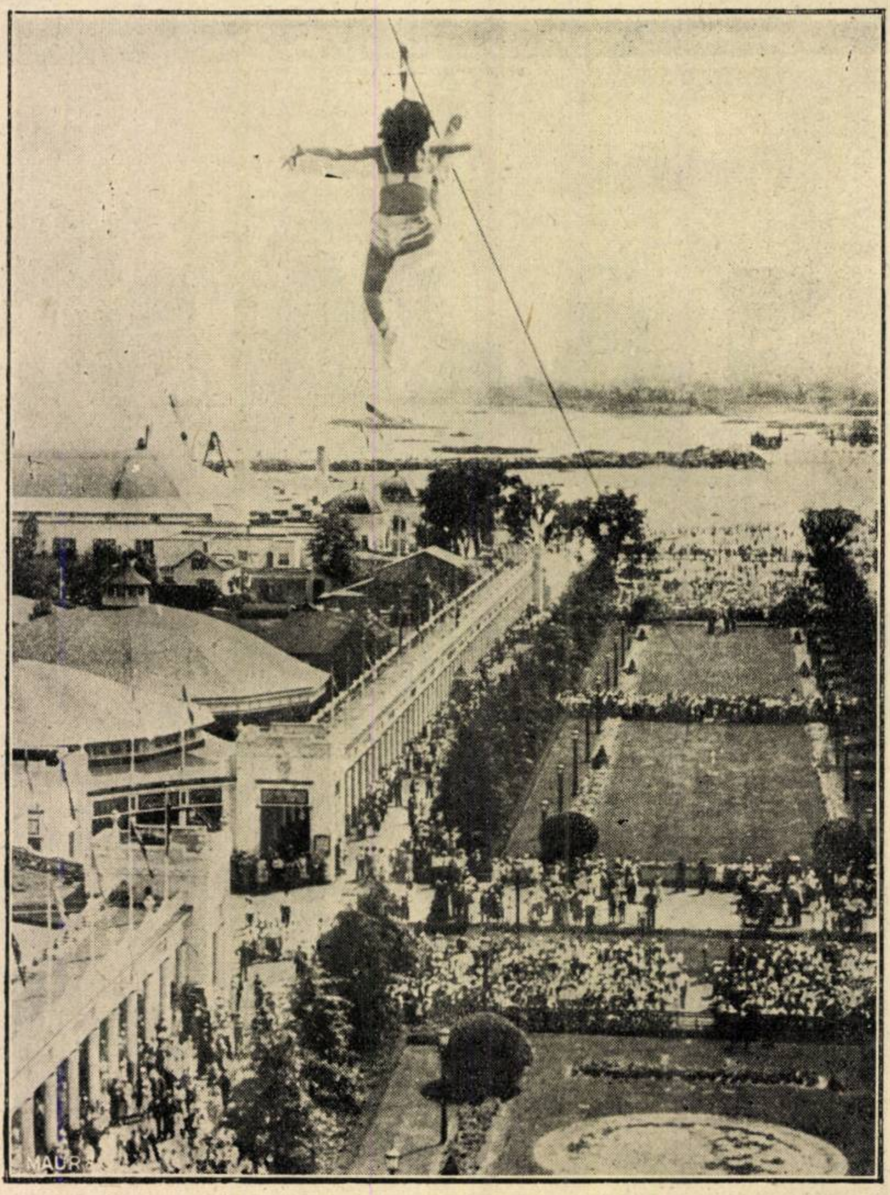

(Photo-exclusivitate Keystone)

Renumitul acrobat american Tiny Kline a făcut deunăzi la New York o extrem de periculoasă ispravă, urcându-se şi scoborându-se depe cea mai lungă şi cea mai înaltă sârmă ce a servit vreodată pentru acrobaţiile analoa ge ale altor artişti.

Un vapor de benzină distrus de flăcări

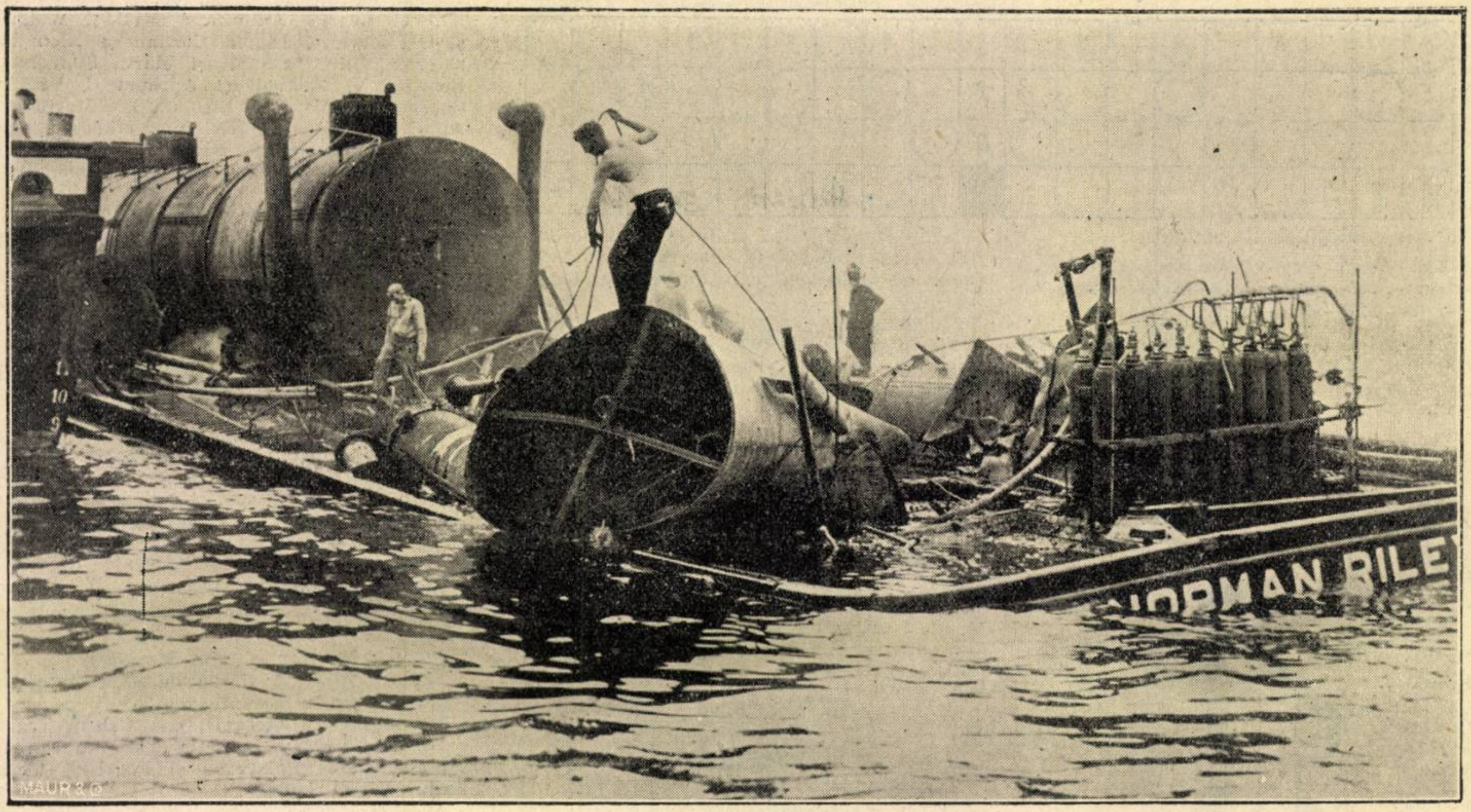

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)
Un vapor-tank încărcat cu 400.000 de litri de benzină a luat de curând foc între Statele Island și New Jersey și a ars aproape complect. Doi oameni din echipagiu s'au ales cu arsuri grave. Iată aci rămășițele vaporului după incendiu.

Nuntă de aur... dublă

O nuntă de aur din cele mai rare a fost celebrată deunăzi în mica comună Juillé (Charente, Franța).

Cei doi frați Beaumont, cari se însuraseră la 1 August 1884 cu cele două surori Sicard, au serbat împreună a 50-a aniversare a căsătoriei lor.

Cele două perechi, în excelentă sănătate, au asistat la biserică la o liturghie celebrată în cinstea lor.

După ce au primit felicitările prietenilor, au prezidat un banchet, la care au luat parte numeroșii lor copii și nepoți.

CARȚI NOI!

LUDWIG WOLFF
Fiul lui Anibal
Roman Hippic LEI 50

MIGUEL ZAMACOIS
ACCIDENTUL
Romanele alese LEI 16

MARIE-LISE EMILIAN
1313 Intrebări și tot atâtea răspunsuri **1313**
Ediția II. Prețul redus LEI 60

MAURICE LEBLANC
Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin
Insula cu treizeci de sicrie
Piatra Miraculoasă LEI 30

De vânzare la toate librăriile și la Editura Eminescu București

Un primar joacă baseball

(Photo *., Berlin)*

La campionatele de baseball de lângă Tokio, la selor Tokio, Osaka, Kobe, etc., jocurile au fost de din Tokio, care a aruncat prima mi

JOCURI

CEI DOUI AŞI

de *Pincu A. Saul-Piasa*, Focşani

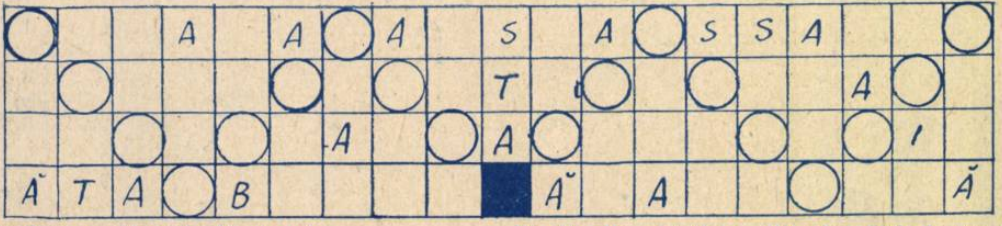

Se dau următoarele 18 cuvinte:

Scot—Casă—Alem—Bâha—Onix—Atac—Gaďă--Anam--Soră—Ereb—Aram—Sobă—Roma—Rage—Iran—Silă—Aval—Laic.

Folosindu-vă de literile înscrise aşezaţi cele 18 cuvinte în careul de mai sus în sens vertical. Aşezările sunt bine făcute atunci când literile din cerculeţe, citite la rând, de sus în jos şi apoi de jos în sus, vor da numele a doui aşi ai boxului care au disputat o recentă luptă.

Primul cuvânt; care indică pe cel ce a câştigat această luptă, este până la patratul negru; al doilea dela pătratul negru mai departe (de jos în sus şi apoi de sus în jos).

JOC DE CUVINTE INCRUCIŞATE

de *Nicu I. Vasilescu şi Stanislav Mihail*, Brăila

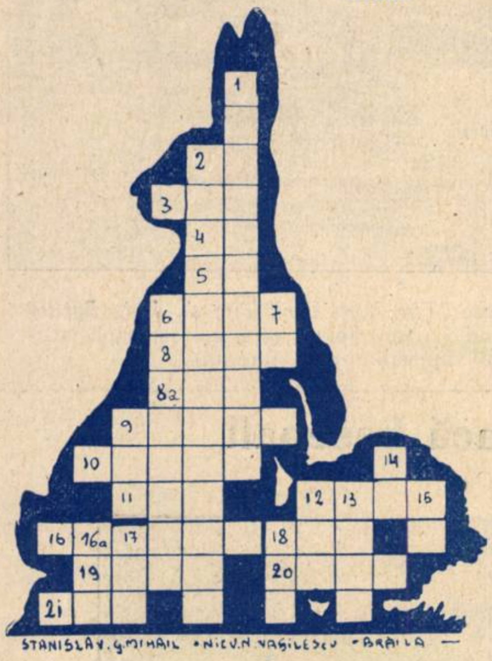

Orizontal: 2) Bacalaureatul elevului Gerber ??; 3) Specie de papagal; 4) Alifie (Tr.-Mold.); 5) Onomatopee; 6) Pâine dospită; 8) Cerc de fier pentru legat; a) Râu în Europa (inv.); 9) Juca un fel de ans circular; 10) Oraş în Tesalia; 11) Stan lustruită; 12) Se miră adânc; 36) Distruge stupidă a monumentelor artei sau ştiinţei) Răpit; 20) Proviziune (fig.); 21) Locul e se poate clădi o moară şi unde ţăranii veni cu înlesnire din toate părţile.

Vertical: 1) Ce a fo aria-Luiza ?; 2) Bizarerie de caracter; 6) dat monumentelor egiptene; 7) Artico ecol; 12) Poartă mică; 23) Reproduc ai; 14) Partea cocoşată a arşicului; 1 lă franceză în Mediterana la 2 kil. de a; 22) Duh rău (Tr.); 17) Gol; 18) Plan

AUTORII CEZI

de *Barbu scu*, Craiova

I. Se dau următoare e de cuvinte: 1) *Huma* şi *eri*; 2) ; 3) *Sala* şi *risc;* 4) *Mine* şi *nit;* 5 ; 6) *Mana* şi *dar*, 7) *Boze* şi *pi*.

II. Să se combine lor din fiecare grupă între el btine 7 cuvinte cu următoar

1) Postav lucra a adaosul părului de capră re şi bogată provincie a i familie bizantină care a 21—1261); 4) Foarte amen (fig.); 5) Suită domneasc homedanilor ce cade i arab; 7) Acţiune inci a principală, într'o

III. Init te de sus în mele unui autor comic francez (sec. XVII-lea); iar finalele citite tot de sus în jos. vor da numele unui autor dramatic francez (sec. XX-lea).

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 36

FUGA CONSOANELOR

Borgia
Klabund

ANAGRAMA

Camion
COMANI
MANIOC

ENIGMA MUZICALA

Eminescu-Mi-Enescu

Poşta jocurilor

Iulius Segall, Buzău. — Slabe. Mai încercaţi.... şi originale, vă rog.

Titi Bădescu, R.-Vâlcea. — Ca mai sus.

Barbu Cismărescu, Craiova. — Vine şi rândul jocurilor dv. bunicele după cum vedeţi. Ne ferim însă, pe cât putem, de jocuri de genul celui publicat în acest număr. Cititorii şi-au dat seama că a fost greşală de tipar. Cealaltă chestiune se discută.

Virgil Grigoriu, Braşov. — A venit rândul din multele jocuri pe cari le am şi jocului dv. în ZIG-ZAG. Să-l publicăm? Pentru cazul P S. am răspuns în numărul 34.

Elefterie Sp. Miciacio. — Se vor publica în limita posibilităţilor.

In atenţia deslegătorilor

Deslegătorii sunt rugaţi să trimită soluţiile cel mai târziu 6 zile dela apariţia revistei.

Ceilalţi deslegători vor fi trecuţi la întârziaţi, şi cum în această rubrică apar doar numele acelora cari deslează mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispoziţiunilor de mai sus, riscă să nu-şi vadă numele trecut printre deslegători.

*

Deslegătorii pe cari îi vom surprinde că-şi dau nume cari nu le aparţin sau pseudonime cu înţelesuri îndoelnice, vor fi de aci înainte cu desăvârşire excluşi din lista deslegătorilor.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Baĭş (Romanaţi): Fănică Nicolaescu.

Bârlad: Al. Dobrinescu-Aledo, student.

Bistreţu (Dolj): Luxiţa Damian şi Nicu Lăzărescu.

Braşov: Eugenia Lungu-Satulung şi Lexy Al. Benigal-Nicu.

Bucureşti: Florica Ettinger, Marioara, Barbu şi Gică Lăzărescu, Lenuţa Teodorescu şi Aurica Marinescu, Frusa şi M. Ştefan, Mihail şi George Antonescu, Midkey Wolgast şi Gh. Lazăr, Caliopia Ciortan şi Nicu Lăzărescu, Totel Emanoil şi Marin Ştefănescu, Beatrice V. Emanoil şi Adriana C. Vasiliu, George Lăzărescu şi Nicolae C. Marinescu, Aurel Ştefănescu şi Jean V. Ştefănescu, Constantin Ştefănescu şi Nicolae Lăzărescu, Nicolae Tigru şi Nicolaescu L. Petre, Sisi, Lulu, Miki, Mia şi Benoni Petrescu, Alexandrina L. Petrescu, Lazăr S. Petrescu, Petruţa L. Petrescu, Margareta N. Petrescu şi Margareta Dobre, Ionel Clement Schachman, Nicolae L. Petrescu, Russu D. Nicolae şi Wögeli Anna, Mişu C. Antonescu, Mary Bărbulescu, Mircea Lăzărescu.

Câmpina (Prahova): Ion Gh. Toboc.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.

Caransebeş: Ion şi Otto Novecovici.

Constanţa: Jean Dumitrescu-Goiceanu şi Nelu Navon, Bebi şi Ţuţu Navon.

Cornetu (Ilfov): Lazăr Petrescu.

Craiova: Anghel Nicolăescu, Florescu Georgetta, Barbu Cismărescu-Delajiu, Victoria-Anna Penchas, Eleonora Dinu, Victor Dragotă, Virgil Biţă.

Lugoj: Duda Constantin.

Periş (Ilfov): Fanny Ionescu şi Sandy N. Ivan.

Ploeşti: Theodor şi Ana Stoicescu.

Sinaia: Sarmiza şi Lavinica Marinescu.

Slatina: Spiru Teodoreanu.

Târgu-Suliţa (Botoşani): Gh. Calcân Traur.

Turnu-Măgurele: Lucreţia şi Margareta Pallade, Fănel Delaturnu şi Fănel Z. Theodosiu, Mitică Lolis.

AU DESLEGAT FUGA CONSOANELOR ŞI ANAGRAMA:

Bucureşti: Nyky Lăzărescu, Vasile I. Marinescu şi Mary Pungoci, Rorica V. Emanoil şi Aurelia R. Tone.

AU DESLEGAT FUGA CONSOANELOR ŞI ENIGMA MUZICALA:

Arad: Paulina Troisi.

Bistreţu (Dolj): Agapia Dugăisescu şi Nicu Lăzărescu.

Bucureşti: Romică Botezatu şi Fotin Emanoil, Leonel Antonescu.

Galaţi: Eva Kessler, Emanoil Edelştein.

Mizil: Diaconescu I. Constantin.

Timişoara: Fleşieriu Octavian.

AU DESLEGAT ANAGRAMA ŞI ENIGMA MUZICALA:

Alexandria (Teleorman): Olga Lucopol şi Mişu Antonescu.

Bucureşti: Virginia Marinescu, M. Chirilă, Elena Gheorghevici, Adelina şi Coca Botezatu.

Buzău: Nicu Gr. Arsene.

Craiova: Nicu Olarian, Lizica Muntean şi Egon Ioan, Dan Preoţescu, Vasilescu Aurel.

Drăgăşani (Vâlcea): Nellu Nanu.

Militari (Ilfov): Th. Dumitrescu-Militari.

Sălişte: Nanu S. Ioan şi Iosif Iliu, Nellu Bârsan.

AU DESLEGAT NUMAI FUGA CONSOANELOR:

Bucureşti: Ionel St. Lăzărescu şi A. V. Ştefănescu.

AU DESLEGAT NUMAI ANAGRAMA:

Bucureşti: Olga Dum. Marinescu.

Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf, M. Bum, M. Şaraga.

AU DESLEGAT NUMAI ENIGMA MUZICALA:

Cozia (Fălciu): Petre M. Sandovici, Josep-

(Urmează în pagina 941)

Fotografii recente din Rusia.

Căpetenii sovietice asistă la Moscova, ca spectatori, la sporturi: *Stânga,* scriitorul Maxim Gorki, dictatorul Stalin și secretarul Biroului politic Jemskidse la exerciții de gimnastică. — *Dreapta,* Budenny, generalul comandant al cavaleriei ruse, felicită pe Paseciny, care a câștigat anul acesta premiul Derby.

Soluțiile jocurilor

(Continuarea din pag. 940)

hina Nechifor, Nicu I. Ignat. Rică Sandovici, Carmen Tăutu.

Onești (Bacău): N.colau Gh.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT:

Premiul fugei consoanelor: Victor Dragotă (Craiova).

Premiul anagramei: Margareta Dobre (București).

Premiul enigmei muzicale: Nicu Gr. Arsene (Buzău).

*

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediția premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN „O. L." No. 35:

București: Adina Paleologu, Dimitrie G. Boțoman.

Buzău: Nicu Gr. Arsene.

Onești (Bacău): Nicolau Gh.

Turnu-Măgurele: Voiculescu I. Gheorghe, Orășeanu Stela.

O casă interesantă

In recenta sa călătorie prin Anglia, d. Venizelos a fost invitat să vie la Nottingham — cu prilejul aniversării a 170-a a morții lui Byron —, spre a prezinta unei corporații a orașului diferite mobile și obiecte, cari aparținuseră poetului, și actele din Newstead-Abbey, locuința sa ancestrală.

Newstead-Abbey, una din cele trei case religioase fondate de Enric II în 1170, ca ispășire pentru moartea lui Thomas Beckett, reveni familiei Byron, când Enric VIII desființă mânăstirea. Mai târziu, lordul Byron a petrecut acolo zile agitate, în tovărășia sgomotoșilor săi prieteni.

Dar de Newstead se leagă și un alt nume, mult mai rar citat, acela al lui Livingstone.

Marele explorator a locuit acolo opt luni de zile, în 1864—1865, ca musafir al familiei Webb. Aci a scris și cartea sa «*Zambezul și tributarii săi*». Camera în care lucra, dădea pe o peluză împodobită cu un stejar plantat de însuși Byron.

Gazda lui Livingstone, Webb, era un mare vânător, și cei doi, cari se întâlniseră în Africa, nu aveau nicio admirație pentru poetul care îi precedase în casa aceea.

Dar d-na Webb îl venera pe Byron, și ei i se datoresc multe din obiectele conservate ale autorului lui «*Childe Harold*».

Foc de artifiții la Tokio

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Două instantanee dela serbarea lampioanelor „Kawabiraki" pe fluviul Sumida din Tokio. Se reoglindește aci întreg farmecul unei nopți japoneze cu lampioane și gheișe.

PAGINA FEMEII

Regina cântăreţilor de stradă

Leopoldina Lauth, regina cântăreţilor de stradă din Viena, e primită de celebra cântăreaţă Marie Jeritza, pe moşia ei din Unterach.

Dineuri... colorate

Stăpâna uneea din bogatele vile depe coasta normandă a Franţei a avut ideia de a da dineuri verzi şi negre, bleu şi orange, roz şi lila.

Cu alte cuvinte: invitatele trebue să vie în toalete cari să aibă una din culorile indicate pe invitaţie...

Efectul e superb.

Se pare că un tânăr Englez a vrut ca şi bărbaţii să se conformeze acestei dorinţe. Cu toate că smokingul şi fracul negru sunt admise pentru bărbaţi, el a venit deunăzi la masă în smoking orange şi vestă bleu...

Se va răspândi oare moda dineurilor colorate ?

Costum de plajă

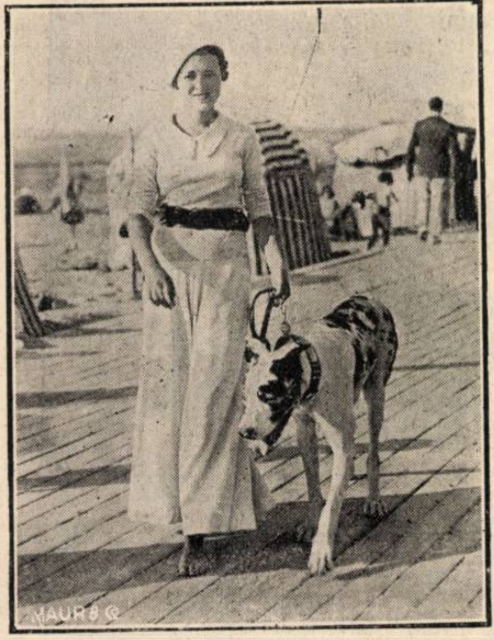

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Deauville, cea mai elegantă plajă din Franţa, a fost mult remarcat costumul de mai sus din flanelă albă cu fusta în formă de pantaloni.

Comoara din bufet

La Trie-Château, pe vechiul domeniu al prinţilor de Conti şi care a fost şi reşedinţa lui Jean-Jacques Rousseau, s'a făcut o descoperire neobişnuită.

Se vindea la mezat mobila, mai mult uzată decât veche, a foarte bătrânei d-şoare Louis, o nouă sărăcită, singură pe lume şi prea bătrână acum, nu numai spre a încerca să urce panta, ci şi spre a se putea descurca altfel decât obţinând un adăpost în ospiciul vecin din Chaumont-en-Vexin.

Cumpărătorul bufetului deschise, cu un gest maşinal, sertar după sertar, şi deodată auzi un sunet metalic în unul din acestea: în sertar se afla o grămadă de frumoşi napoleoni de aur.

Comoara aceasta fu înapoiată imediat sărmanei d-şoare Louis, care nu-şi credea ochilor, căci uitase cu desăvârşire banii aceştia puşi odinioară, când nu sărăcise încă, ca să-i aibă la îndemână...

Şi a fost tare emoţionată biata bătrână...

Plătit de femei

O graţioasă artistă dramatică din Paris, plecând într'o seară cu întârziere din teatrul ei, chemă un automobil, care se opri imediat la marginea trotoarului. Tânăra actriţă constată atunci că maşina nu era un taxi, ci un luxos automobil particular.

— Puteţi să vă urcaţi, zise omul dela volan. Imi veţi plăti cât veţi crede.

Artista şovăi... juca doar în dramele cele mai realiste. O prietenă se oferi s'o însoţească. Amândouă fură conduse la poarta celei dintâi.

— Nu vă cunosc, zise ea, şofeurului, deci trebue să vă plătesc... Iată ce dau de obicei pentru cursa aceasta.

Şi îi întinse doisprezece franci. Omul îi luă.

— Nu v'aţi aşteptat la aceasta, aşa e? zise el râzând... E dealtfel singurul meu mijloc de a lua bani dela femei!

Decana regilor

Se ştie că Alfons XIII e suveranul care a domnit vremea cea mai îndelungată. După ce a fost detronat, onoarea de a fi cel mai vechiu şef de Stat revine reginei Olandei. Regina Wilhelmina a urmat tatălui ei în 1890, când avea 10 ani şi când regele Spaniei nu avea decât 4.

Vine apoi regele Victor-Emanuel al Italiei, care s'a urcat pe tron în anul 1900.

Ceilalţi suverani cari s'au urcat pe tron înaintea regelui George V al Angliei sunt regele Haakon al Novergiei, «ales» în 1905, regele Gustav al Suediei, care a fost încoronat în 1907, şi regele Belgiei, care a luat succesiunea lui Leopold II, unchiul său, în 1909.

Incă o „regină"

MISS LAKE HOPATCONG

(Photo-exclusivitate Keystone)

Miss Bertha Mae Jennings, proclamată la Wharton (New Jersey), „Miss Lake Hopatcong" (regina lacului Hopatcong) dintr'un mare număr de concurente. Fata are 17 ani. In mână ţine trofeul ce i-s'a decernat.

Limbajul tricoului

O Pariziană, despre care s'a vorbit mult pe vremuri, măritată azi cu un om foarte bogat, şi-a păstrat pentru flirt pe un june, la care ţine foarte mult.

Vara asta, se scălda pe plajă în simplu tricou — veche deprindere —, un tricou de mătase lipit de corp, mulţumindu-se să varieze doar nuanţa... Şi nu din cochetărie, ci ca un fel de limbaj secret între dânsa şi dragul inimei ei.

Când tricoul e negru, însemnează că soţul e acolo... Când e roz, că soţul va lipsi seara... Când e alb, că femeia e cu totul liberă, etc...

Şobolanul, joimăriţa şi firele electrice

Cinci stâlpi metalici erau răsturnaţi deunăzi la Saint-Donat (Drôme, Franţa) în urma ruperii firelor electrice. Lucrătorii veniţi să repare accidentul, au fost foarte uimiţi când au constatat cauza întreruperii curentului.

O joimăriţă zăcea pe jos, electrocutată, şi aproape de ea un mare şobolan de câmp, mort şi el. Pasărea rapace, care răpise şobolanul, se încurcase în sârmele de înaltă tensiune, provocând un scurt circuit... Şi şobolanul nu fu mai norocos; a avut însă probabil o moarte mai puţin crudă.

O femee a trăit ca bărbat

(Photo „The New York Times")

D-na Einsmann din Maienţa, despărţită de 12 ani de soţul ei, şi-a însuşit actele acestuia şi s'a angajat portar de noapte la o fabrică, îmbrăcată bărbăteşte. In intervalul acesta, s'a şi căsătorit cu o femee care avea doi copii. Acum fiscul a dovedit că portarul e o femee, dar fabrica e dispusă să o menţie în serviciu ca portăreasă. Iat'o mai sus în costum bărbătesc.

Ce nu ştie oricine

Cele dintâi crizanteme au fost aduse din China, în Europa, în veacul al 17-lea. Şi anume în anul 1790, în Anglia.

*

Incă acum 5000 de ani se purtau în Egipt peruci de păr fals.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanţuri
s'a tradus in toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare inseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Se găseşte la toate librăriile şi la
Editura „EMINESCU" S. A Bucureşti

Congresul internaţional de contabilitate

(Photo „Oglinda Lumii")

Instantanee luate la Congresul internaţional de contabilitate din Bucureşti. *Sus :* Un delegat citindu-şi discursul pe tribuna de lânga masa prezidenţială. — *Jos :* In sala de şedinţe pe timpul desbaterilor.

Urmărirea porumbeilor călători

Utilizarea porumbeilor călători de către excroci nu e ceva nou. Dar nu s'a văzut încă vânarea din avion a porumbeilor suspecţi.

Poliţia germană întrebuinţează acum şi avionul şi automobilul pentru urmărirea unui porumbel călător...

Două avioane, comunicând între ele şi cu automobilul prin T. F. F., au putut relata voiajul unei asemenea porumbiţe.

Nevinovata pasăre fusese trimisă unei rentiere din Bochum, cu somaţia de a lega de piciorul ei o cutie de chibrituri cu 200 de mărci; în cazul contrariu, se va da foc casei în care locueşte femeia.

Poliţiştii se urcară atunci în avion, spre a urmări porumbielul...

In modul acesta s'a putut constata unde se află coteţul porumbielului, şi supraveghiându-l, au fost arestaţi doi fraţi întovărăşiţi pentru excrocheria ce au vrut s'o comită...

Nimic nu mai cade...

La o partidă de écarté jucată de doi tineri, amândoi egal de bine fiziceşte, miza era... o graţioasă văduvă. Ea nu se decidea pe care din ei să-l aleagă, şi nevrând să favorizeze pe unul, necăjindu-l astfel pe celălalt, ea le propuse să-i joace mâna la écarté.

Partida se juca la trei puncte.

Tânăra femee asista, oarecum emoţionată, la luptă...

Tinerii jucau în sala cea mică a unui hotel mare depe Riviera...

Fără a cunoaşte scopul acestei partide, se apropiaseră de masă câţiva curioşi.

Deodată, tânăra femee-miză scoase un mic strigăt: recunoscuse un vechiu flirt, un brun foarte frumos, pe care credea că nu-l va mai vedea niciodată...

Ea se repezi atunci, răvăşi cărţile jucătorilor şi zise:

— Nimic nu mai cade! Jocul e făcut!

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Viață dublă

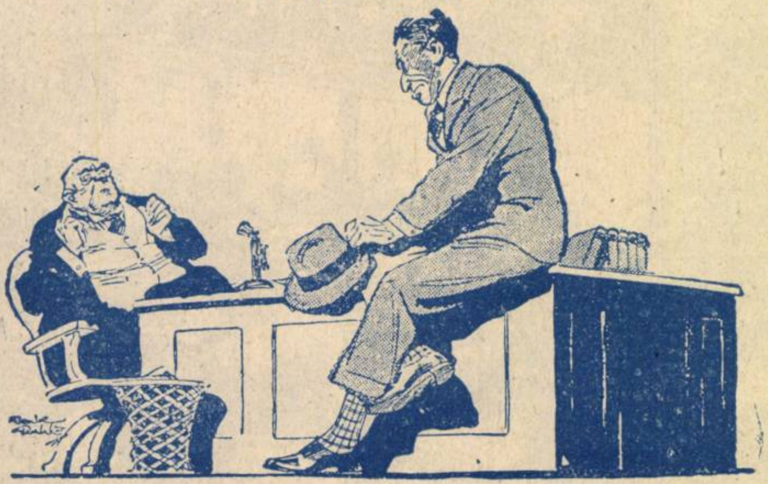

— Bănuit-ai vreodată că soția d-tale duce o viață dublă?
— Necontenit... A ei și a mea!

DE BUCURIE

Funcționarul: Noaptea de Sâmbătă spre Duminică e singura, în care pot să-mi fac somnul complect. Dar atunci mă bucur atât de mult, că nu pot adormi toată noaptea.

Soluție

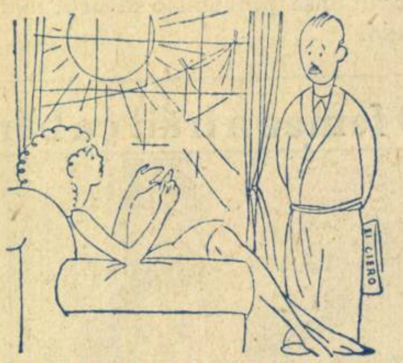

— Dacă nu mă mai iubești, întoarce-te la mama ta!
— Dar mama e moartă...
— Tocmai de aia am și spus'o!

EXACTITATE

Un Român a vizitat vara aceasta Portugalia.

Dela Coimbra a întreprins o excursiune cu trenul, și a constatat, spre marea sa uimire, că trenul a sosit cu cea mai mare exactitate, și anume la ora indicată în Mersul Trenurilor. Nu s'a putut deci abține de a-l felicita pe șeful gării pentru isprava aceasta surprinzătoare.

Șeful gării mărturisi însă roșind:

— Trenul vine din Cadiz, sennor, e adevărat. Dar trebue să știți că trenul acesta nu e cel de azi, ci cel de eri.

GUST PROST

D-na Zimț se coboară în valurile Mării Negre.

— Ia te uită, strigă ea soțului ei, cum mă desmeardă valurile!

— Da, răspunde d. Zimț. Am constatat eu de mult că apa are aci un gust foarte prost!

Dracii de copii

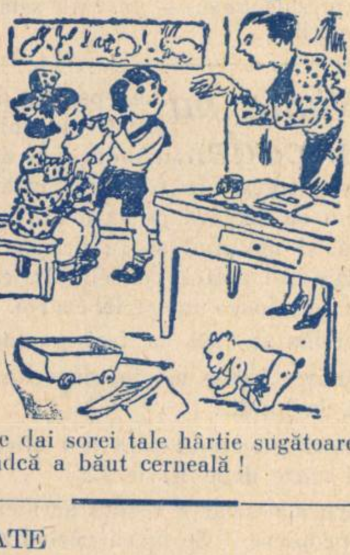

— Dece dai sorei tale hârtie sugătoare?
— Fiindcă a băut cerneală!

CARITATE

— Vă rog, doamnă, să mă scutiți de colectele acestea. Eu nu fac acte de caritate decât pentru oameni cu adevărat săraci.

— Și după ce îi cunoașteți?

— După faptul că sunt prea mândri ca să accepte actele de caritate.

PARVENITUL

— Văd că șchiopătezi. Te-ai rănit la picior?

— Da, acum două săptămâni mi-a căzut portofelul pe picior!

Te cred

— Nu pot să suport când se vorbește mult
— Te cred!... Sunt și eu însurat!

CASA

— Casa d-tale nu prea e înaltă. Așa e?

— Amice dragă: dacă ași pune pe acoperișul ei toate actele de ipotecă ce le-am contractat asupra ei, casa ar fi un sgârie-nori!

OM DISTRAT

D. și d-na profesor X... vor să iasă din casă.

El scotocește prin dormitor.

Ea: Dar ce tot faci acolo, omule?

El: Caut.

Ea: Ce cauți?

El: Mănușile mele. Am și găsit două... dar îmi lipsește a treia.

DESPĂRȚIREA

— Te-a părăsit așa dar soția d-tale?

— Da, acum trei zile.

— Și ce ți-a spus când a plecat?

— «Mi-am pus bine pălăria?»

SLAVĂ DOMNULUI!

— Te întreb azi pentru ultima oară: vrei să-mi plătești mia de lei pe care ți-am împrumutat'o?

— Slavă Domnului că vei sfârși odată cu veșnicele tale întrebări!

Plan diabolic

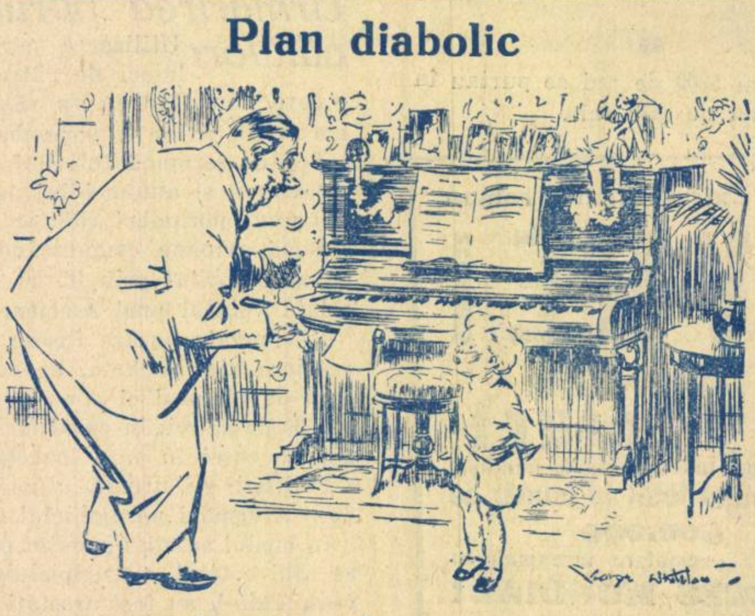

Chiriașul (ale cărui urechi au avut mult de suferit, către fiul proprietarului): Acum ne vom juca de-a Pieile Roșii. Pianul va fi o colibă de bușteni și tu o vei ataca cu toporul!

Mare cortegiu istoric în Anglia

(Photo-exclusivitate Keystone)

In vechiul castel Walmer de lângă Deal (coasta de sud a Angliei) s'a organizat de curând un cortegiu istoric, intitulat „Incidente din domnia lui Egbert, al şeaptelea rege din „Kent" Fotografia noastră reprezintă pe regele Vortigen al Britaniei sosind, cu purtătorul său de arme, pe o motocicletă, spre a lua parte la acest cortegiu.

Cum s'au modificat diferitele calendare

Despre cronologie se poate spune că e tot aşa de folositoare omului caşi pâinea. Fără ea, ce ar fi omenirea? N'ar putea nici să-şi calculeze vârsta şi, mai puţin, s'o prevadă, precum nici să-şi reguleze viaţa ; ar trăi existenţa vegetativă a animalelor inferioare, pentru cari nu există nici timp, nici spaţiu. Trecutul ar fi mort, viitorul înecat, zilele s'ar succeda una după alta monotone, fără nici o legătură; o imensă plictiseală s'ar abate asupra lumii şi noţiunea lucrurilor şi a spaţiului s'ar stinge încetul cu încetul.

Trebue să fim recunoscători celor vechi cari au încercat să reguleze anul, după fenomenele cereşti. Primele două cari au atras privirile oamenilor au fost mişcările aparente ale soarelui şi lunii. Au observat, astfel, că soarelui îi trebue 365 de zile ca să revie la acelaş punct al cerului, iar intervalul dintr'o lună nouă şi alta e când de 29, când de 30 zile. Părea deci foarte firească împărţirea anului în 365 de zile şi în 12 perioade, şi chiar aşa şi fu câtăva vreme; în urmă însă. savanţii, examinând lucrurile mai de aproape, găsiră că mişcările cereşti nu se îndeplinesc în perioade exprimate în cifre rotunde.

Cum s'au botezat zilele

Cele patru faze lunare, văzute cu ochiul liber, durează aproximativ 7 zile, de unde împărţirea lunii în patru părţi de câte 7 zile; de aci originea săptămânii, dându-se zilelor numele astrelor, după distanţa admisă la acea epocă îndepărtată. Astfel:

Duminica era ziua Soarelui;
Lunea a Lunii ;
Marţi a lui Marte;
Miercuri a lui Mercur;
Joi a lui Jupiter;
Vinerea a lui Venera;
Sâmbăta a lui Saturn.

Pământul este înclinat pe planul orbitei sale, ceeace aduce diferenţa de anotimpuri, fiindcă timp de şase luni o parte e mai expusă razelor solare, afară de locurile situate la Equator, cari au o egalitate constantă.

Soarele, pe de altă parte, trece prin diferite constelaţii, în timpul unei rotaţiuni anuale a pământului; aceste constelaţiuni au fost denumite zodii.

Cei vechi se conduceau deci, în măsurarea timpului, de următoarele norme: ziua şi noaptea, luna nouă, rotaţia lunii, rotaţia (aparentă) a soarelui. Mijloacele lor fiind însă primitive, nici calendarele nu erau construite pe un calcul exact.

Primele calendare

Chaldeenii, cei dintâi observatori ai fenomenelor cereşti, progresaseră mult pe tărâmul astronomiei. Anul lor era de 365 de zile iar calendarul lor a purces dela primul an al domniei lui Nalonaşar, rege al Babilonului, care a domnit dela 747—734. S'a putut identifica originea acestui calendar cu data de 26 Februarie a anului 747 înainte de era noastră. Astronomii chal-

(Urmează în pag. 946)

Pe vârful Statuei Libertății

(Photo-exclusivitate Keystone)

Câțiva elevi ai Școalei navale din Polonia, în vizită la New York, s'au urcat pe vârful Statuii Libertății, cu care ocazie a fost luat instantaneul nostru.

Ce mâncau oamenii primitivi

Bucătăria, de care se ocupă azi în general femeile, a fost în timpurile de demult în sarcina bărbaților. In cursul vânătorilor interminabile ale bărbaților, era firesc ca ei să-și prepare și mâncarea; așa se deprinseră să o facă pretutindeni.

Aprinderea focului era de altfel obositoare și cerea multă vigoare fizică. Femeia așezată lângă foc avea sarcina plictisitoare, și adesea periculoasă, de a supraveghea friptura. De multe ori își frigea astfel degetele, căci trebuia să scoată din corpul animalului pietrele cu care era împănat, spre a face carnea moale.

Cu ce se hrăneau oamenii primitivi?

Regimul lor era destul de variat. S'au regăsit unelte din epoca preistorică- și din acestea se poate deduce cam ce se mânca pe atunci.

Strămoșii noștri din acele vremuri depărtate mâncau multe scrumbii, morun, țipari. Mâncau și porci mistreți, căprioare, cerbi, și mai rar lupi, vulpi, castori. Nu dispretuiau nici plantele, rădăcinile, fructele cari creșteau în stare naturală.

Inainte de a cultiva grâu, semănau mazăre, fasole, linte, mac.

O schimbare imensă se produse în viața economică din momentul când omului primitiv îi veni ideia să facă pâine. El începuse să sfărâme grăunțele cu o piatră, apoi se gândi să amestece pâinea cu apă.

Atunci începu rolul femeii ca bucătăreasă. Ea făcea pâinea, recolta plantele. și înlocui cu încetul pe bărbat în felul acesta de treburi.

Cum s'au modificat diferitele calendare

(Continuarea din pag. 945)

deeni au fost acei cari au împărțit ziua în douăzeci și patru de ore: douăsprezece noaptea și douăsprezece ziua.

CALENDARUL EGIPTEAN, e unul dintre cele mai vechi; se atribue lui Hennes, care ar fi trăit prin anul 3700 în. de I. Ch. Preoții împărțiseră anul în 360 zile, la care mai adăugau alte 5 zile, spre a nu se depărta de mișcarea aparentă a soarelui. Pentru poporul egiptean calendarul era o afacere importantă, din cauza revărsării Nilului. Cu câtva timp înainte de aceste revărsări, se vedea strălucind dimineața, la est, înainte de răsăritul soarelui, o stea splendidă, Siris (Sirius), și se observă că la fiecare patru ani, Sirius răsare cu întârziere de o zi, anul deci trebuia să fie de 365 de zile și ¼; cu alte cuvinte: să se adaoge o zi la fiecare patru ani; de aci, originea anilor noștri bisecți.

ANUL GREC (atic) începea, deobște, la 21 Iunie, solstițiul de vară, adică în ziua când soarele este la cea mai mare înălțime pe orizont, și se compunea din 12 luni de câte 29 sau 30 de zile, ceeace nu face în total decât 354 de zile; luna Ianuarie cădea întotdeauna cu 11 zile mai devreme decât în anul precedent. Intru îndreptarea acestei greșeli se hotărî ca la fiecare 8 ani să se intercaleze 3 luni de 30 de zile: una în anul al treilea, a doua în al cincelea și a treia în al optulea. Dar tot nu se obțineau date exacte, așa că la fiecare 16 ani trebuia să se adauge încă trei zile suplimentare. In curând, pentru ușurința locuitorilor, se fixară lunile la câte 30 de zile, astfel că anul se compunea din 360 de zile, dar se observă că statornicirea aceasta nu concorda cu fazele lunare, nici cu poziția soarelui. Alia Meton, un geometru celebru, puse capăt acestui haos, printr'un calcul. Afară de calendarele notate mai sus, mai avem calendarul roman, calendarul iulian și calendarul gregorian, cel mai precis dintre toate și pe care îl voi descrie pe înțelesul tuturora.

Deși reforma calendarului iulian era bună, tot nu era cea exactă. Intr'adevăr, anul e de 365 de zile, 5 ore, 48 minute și 46 secunde; înmulțit cu 4 avem 1460 zile, 23 ore, 15 minute și 44 secunde. Avem trei ani de 365 de zile și unul de 366 de zile, deci, în patru ani, 1461 de zile. Anul era mai lung cu aproximativ 11 minute, ceeace face o zi în 128 de ani sau 3 zile în 400 de ani.

In 1582, întârzierea se cifra la 10 zile; papa Grigore al XIII-lea hotărî ca să se treacă dela Joi 4 Octombrie la Vineri 15 Octombrie, spre a readuce anul în concordanță cu pozițiile soarelui, și pentru evitarea celor 11 minute anuale; mai decise ca cei trei ani seculari 1700, 1800, 1900 să nu fie bisecți, deși divizibili prin 4: anul 2000 va fi însă bisect, dar nu 2100, 2200, 2300. In modul acesta, nu va mai fi decât o zi diferență în 2580 de ani, iar îndreptarea următoare se va face doar în anul 4160 !... De astădată, calendarul era bine stabilit, acordându-se cu evenimentele astronomice.

MAYER ROTHSTEIN

Antrenament pentru o luptă de box

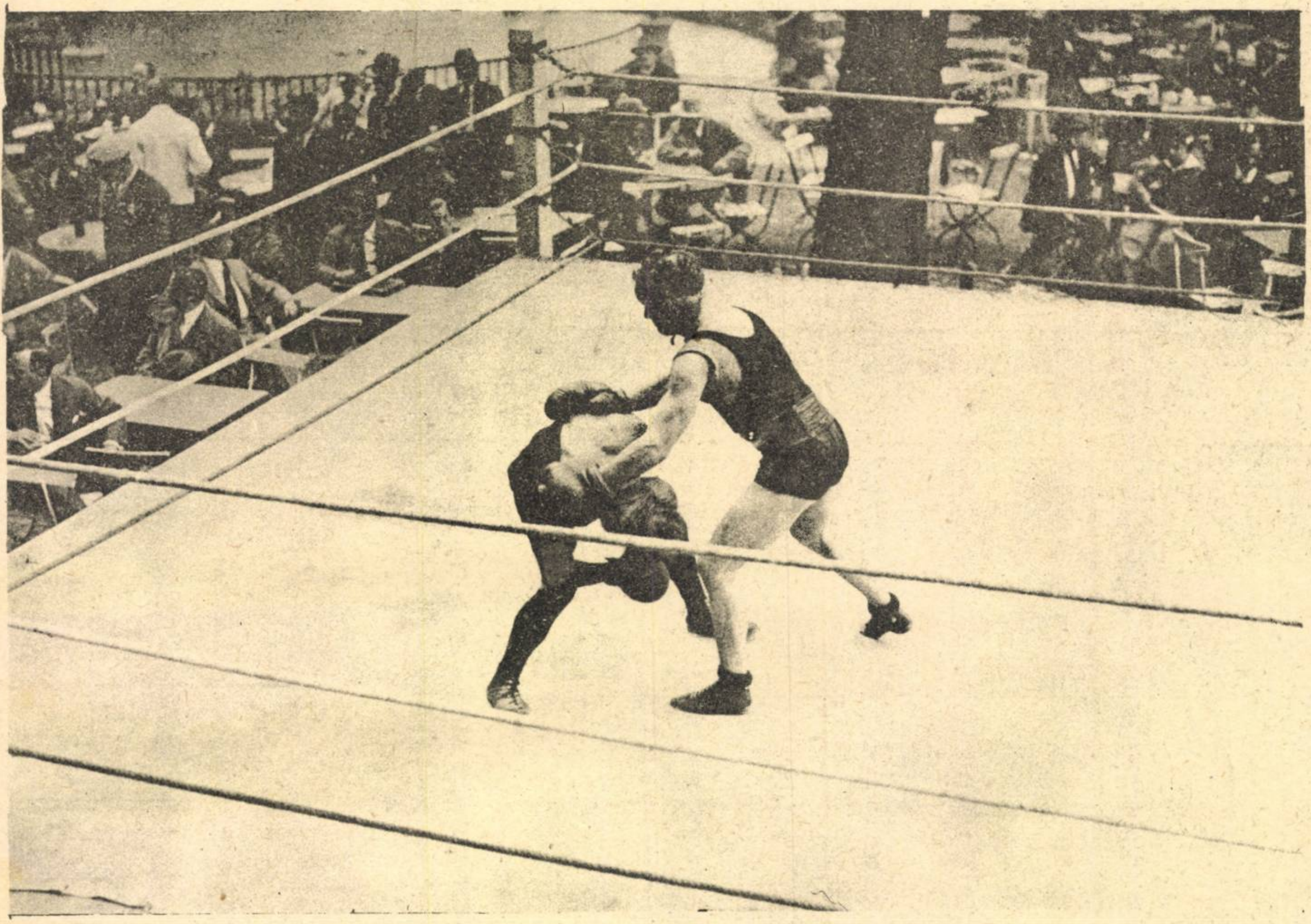

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In Villa d'Este din Berlin se fac antrenamente de box pentru o apropiată luptă de disputare a unor șampionate anterioare. Asistă un public numeros. Pe fotografia noastră sunt în luptă șampionul Gustav Roth (cel de sus) cu șampionul Eder.

Vrei să devii milionar?

Acum optsprezece ani, Sebastiano Ruggeri era încă servitor în orașul Torino. Făcea ce putea, dar nu câștiga niciodată destul ca să-și satisfacă pe deplin foamea.

Se întâmplă însă ceva ciudat.

Intr'o zi — era în anul 1913 — pe când își târa greul car cu zarzavaturi dealungul frumosului Corso, se apropiă de el o femee îmbrăcată elegant și îl întrebă deadreptul:

— Vrei să devii milionar?

Sebastiano se uită la ea fără a pricepe. Gura sa se contractă și deveni rânjet. Apoi el își văzu de drum fără a pronunța un cuvânt.

Necunoscuta nu-l slăbi însă, îl însoți și îi vorbi necontenit. Și Sebastiano se lăsă convins că n'are decât să spună da, spre a deveni multimilionar.

Doamna îi povesti atunci o istorie foarte ciudată, dar totuși adevărată. Ea îi zise:

— Acum patru săptămâni a venit la mine Elvira Allegretti — trebue s'o cunoști din nume —, o văduvă foarte bogată, care locuește în Via Giuseppe, într'un palat propriu, foarte luxos, și m'a însărcinat să-i găsesc pe fiul ei. Eu sunt, cum trebue s'o știi, cunoscuta prezicătoare Estera Francsi.

Servitorul confirmă din cap, și prezicătoarea urmă:

— Așa dar, d-na Allegretti a venit la mine, mi-a arătat o mică fotografie îngălbenită și mi-a declarat că trebue să găsească neapărat originalul acestui portret. Mi-a povestit apoi că soțul ei a murit acum câteva zile și a lăsat un testament, în care arată că are un fiu din flori, care trebue să fie azi de 25 de ani. Nu știe ce s'a făcut acest copil și roagă pe soția sa să-l găsească, și, de oarece căsătoria lor rămăsese sterilă, o imploră pe soția sa să-i confere acestui băiat toate drepturile unui fiu.

„Văduva vrea să îndeplinească acum dorința iubitului ei soț și mi-a predat fotografia soțului pe când era de 25 de ani. Și, bazat pe acest portret, mi-a cerut să-i caut fiul.

«Am acceptat bine înțeles însărcinarea văduvei, cu toate că știam că n'ași putea s'o îndeplinesc decât dacă mă va ajuta norocul. Și această șansă s'a ivit.

«D-ta semeni leit cu fotografia. Te voi prezinta deci pur și simplu drept fiul găsit al văduvei. N'ai decât să spui «da» la toate și să-ți memorezi câteva nume, în primul rând pe acelea ale tatălui și mamei d-tale».

Sebastiano se mai codi. Dar prezicătoarea îi spuse:

— Vino cu mine chiar acum într'un magazin, și îmbracă-te din cap până 'n picioare.

Auzind aceasta, servitorul văzu că e lucru serios și își dete consimțimântul.

Elvira Allegretti primi cu multă bucurie pe pretinsul fiu și adoptă imediat pe cel cules depe stradă, crezând că acesta e realmente fiul decedatului ei soț. Dar Estera Francsi, care știa că nimic nu e adevărat, obținu dela fericitul îmbogățit o declarație, prin care se obliga să dea prezicătoarei, după moartea văduvei, jumătate din averea moștenită.

Acum câteva luni, văduva muri. Dar Sebastiano refuză să plătească, susținând sus și tare că semnătura sa e falsă. Moștenitorii Esterei Francsi intentară proces. Și între timp se ivi un alt Allegretti, care reclamă moștenirea.

Așa stau deocamdată lucrurile.

OGLINDA LUMII

17 SEPT. 1931
ANUL X. No. 38

LEI 10

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

Dacă nici Mary Brian nu e în stare, aşa cum o vedem aci, să inspire dragoste până şi celor mai inveteraţi duşmani ai femeilor, apoi aceştia sunt în adevăr incurabili. Dar Mary Brian ştie câtă dragoste inspiră şi nu se sinchiseşte de sentimentele misoginilor...

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

OGLINDA LUMII

24 SEPT. 1931
ANUL X. No. 39

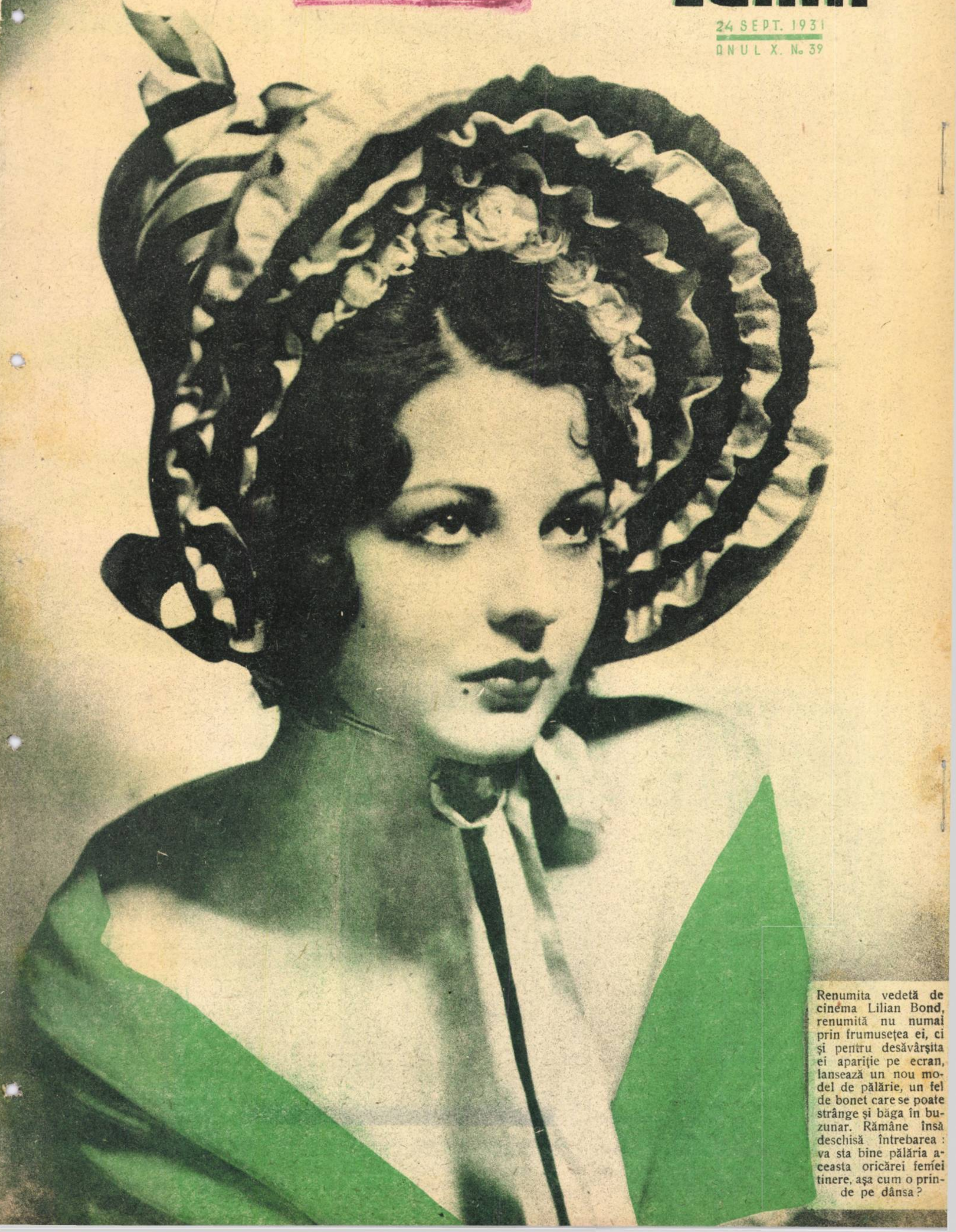

Renumita vedetă de cinema Lilian Bond, renumită nu numai prin frumuseţea ei, ci şi pentru desăvârşita ei apariţie pe ecran, lansează un nou model de pălărie, un fel de bonet care se poate strânge şi băga în buzunar. Rămâne însă deschisă întrebarea: va sta bine pălăria aceasta oricărei femei tinere, aşa cum o prinde pe dânsa?

„OGLINDA LUMII“ 24 Septembrie 1931
No. 39
Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

O excroacă genială şi un detectiv şi mai genial

Intr'o zi — povesteşte un comisar al Siguranţei generale — mă chemă la telefon directorul unei mari bănci pe care-l cunosc personal, şi care gâfâi în aparat:

— Mă persecută, pare-se, soarta. Inchipueşte-ţi, azi dimineaţă mi-au dispărut din birou, în mod enigmatic, cinci milioane, dar ţi-o comunic fără să fac un denunţ formal. Prefer să plătesc eu paguba prin reţineri din salariul meu. N'aşi vrea ca banca să fie compromisă printr'un asemenea scandal. Iţi telefonez doar prieteneşte, spre a-ţi cere un sfat. Ascultă ce s'a întâmplat azi. E aproape de necrezut.

«Pela vreo 11, aparatul meu telefonic de pe birou sună tocmai în momentul când secretarul meu îmi făcea un raport. Era o cucoană necunoscută, care îmi comunica amabil că trebue să-mi încredinţeze ceva foarte neplăcut.

— Cu cine am onoarea? o întrerup eu.

— Onoarea? râde ea. Nu e nicidecum onorabil ceeace vă voi povesti. Să nu ne ocupăm deci de numele meu. Banca dv. a încasat azi 50 de milioane în numerar, şi dv. credeţi că banii se află intacţi în cassa de fier. Vă înşelaţi: Lipsesc 5 milioane.

«Inlemnit de groază, o întrerup:

«— Ce tot vorbiţi?

«Şi o rog să-mi îngădue un moment, pentruca să mă răstesc la secretarul meu:

«— Câţi bani au intrat azi?

«— Cincizeci de milioane, d-le director, pe cari le-am numărat de două ori şi odată şi faţă de dv. Dar ce s'a întâmplat?

«— Adu-mi banii! îi poruncesc.

«El se supune, numărăm din nou, şi de fapt lipsesc 5 milioane. Atunci strig în receptor:

«— Allo! Aveţi dreptate! Unde sunt banii? Cum se face că mă vestiţi dv.? Spuneţi-mi imediat numele dv., numărul dv. de telefon! Cine sunteţi? Cum vă numiţi? Repede, altminteri înştiinţez poliţia!

«Mi se răspunde blând:

«— Vă priveşte. M'am aşteptat la accesul acesta de furie, dar v'aşi povăţui să nu faceţi un asemenea demers, deoarece, în primul rând, nu va putea să vă lămurească centrala telefonică, iar poliţia va pipăi mult timp prin întunerec; în al treilea rând, vă veţi face de râs şi paguba dv. nu e atât de mare încât să merite să vă compromiteţi...

— Ceeee? o întrerup. Cinci milioane sunt pentru dv. un fleac? Pentru mine nu!

«— Desigur, răspunse glasul. Dar dacă nu vă pierdeţi cumpătul, vi se va restitui peste trei zile toată suma, minus o bagatelă de 70.000, de care am neapărată nevoe pentru gospodăria mea.

«— E un şantaj neruşinat, strig eu în aparat, pe care nu-l voi tolera!

«— Mă rog, râse necunoscuta, puteţi face ce vreţi şi căutaţi să redobândiţi cele 5 milioane, care mie mi-ar folosi mult. Dacă voi fi prinsă vreodată... credeţi că veţi mai găsi o centimă?

*

«Pun pentru puţin timp receptorul la o parte şi întreb pe secretar dacă biroul a rămas cumva câtva timp nesupraveghiat, ceeace el contestă. Apoi mă pun din nou în legătură cu doamna necunoscută.

«— Allo! Dv sunteţi hoaţa?

«Excroaca mă întrerupe cu observaţia arogantă:

«— D-le director, nu vă voi mai răpi preţiosul timp, de care aveţi nevoe pentru măsurile ce vreţi să luaţi. Vă întreb doară scurt: Vreţi să aşteptaţi trei zile până voi dispare cu prada mea? Intre timp puteţi medita dacă merită să vă compromiteţi dv. şi banca dv. pentru mica sumă de 70.000, pe care o puteţi compensa jucându-vă. Aştept un «da» sau un «nu» sau închid telefonul...

«Năbuşindu-mi mânia, mai încerc să negociez.

«— Doamnă, dacă aşi admite propunerea, cine îmi garantează că-mi veţi retrimite banii, minus 70.000?

«— Aici aveţi dreptate, confirmă ea cu obrăznicie, deoarece nu mă cunoaşteţi încă şi nu ştiţi prin urmare că eu mă ţiu totdeauna de cuvânt. Contez şi eu pe reputaţia dv. de om de treabă. Dacă nu veţi divulga nimic şi veţi trece mica cheltuială în contul dv. personal, veţi primi banii.

«— Bine, aştept trei zile. Şi cine îmi va aduce restul? Poşta? Un mesager? Cine? Cine?

«— Bizuiţi-vă pe mine, d-le director. Trebue să mă gândesc cum e mai bine. In tot cazul peste trei zile veţi primi grosul.

«Deabia se terminase convorbirea, şi secretarul meu se ridică alb ca varul, îmi reaminti purtarea sa corectă timp de zece ani de când e în serviciul meu şi zise:

«— Deoarece numai noi doi putem fi bănuiţi, vă rog să dispuneţi imediata mea arestare!

«Cu greu l'am putut calma, şi trebue să declar că tânărul acesta, fiu de general, nu mi se pare în niciun chip suspect».

*

Mă repezii în camera de serviciu a agenţilor — continuă povestea comisarul Siguranţei — unde găsii pe unul care se considera — şi pe care îl considerau şi alţii — drept detectiv «genial».

Plecarăm imediat la bancă. Pe drum îi relatai cazul. Cumpănirăm ciudatul caz, dar recunoscurăm că nu ne vom putea forma o idee, până nu vom face cercetări la faţa locului.

Percheziţionarăm de formă pe director şi secretar, luarăm interogatorii tuturor funcţionarilor, inclusiv uşierii şi femeile de serviciu, cu toate că directorul şi secretarul afirmau că niciunul nu plecase din birouri de când se încasase suma de 50 de milioane. Banii aceştia nici nu fuseseră lăsaţi deschişi.

Ne aflam deci în faţa unei enigme.

Când coboram scara, agentul care mă însoţea, îmi zise:

— O afacere ridicolă. Dacă directorul nu e pungaş, atunci numai secretarul a putut fura banii. Dacă aşi putea să-mi reamintesc măcar de unde cunosc mutra aceasta! Il cunosc poate din tramvai sau de altundeva... D-le comisar, vă rog, dacă aveţi încredere în mine, lăsaţi-mă sa cercetez eu.

A treia zi, agentul mi se prezintă zâmbind.

— Secretarul — îmi comunică el — locueşte în oraş, dar în fiecare zi se duce într'un parc dela periferie. Acolo are o garsonieră, pe care detectivul meu a spionat-o.

— Secretarul sosi după scurt timp, continuă agentul. Il întâmpinai şi îl salutai. Tânărul zise surâzând că îl asemuesc probabil cu cineva.

«— Nu! răspunsei râzând.

«— Atunci veniţi în casă, îngâimă tânărul.

«Ne deschise o femee tânără, cunoscută. Ea ne fixă şi întrebă imediat:

«— Vasăzică, licheaua tot ne-a denunţat?

«Eram luminat. Apoi faţa ei se însenină, şi ea exclamă:

«— Dacă nu ne-a denunţat, nu ni se poate întâmpla nimic, căci restituim imediat banii.

«Percheziţionai garsoniera şi găsii banii într'o haină a secretarului, care se afla vădit sub influenţa femeii. Pe cale penală nu era nimic de făcut. Nu lipsea niciun ban».

Secretarul fu concediat, femeea se căsători mai târziu cu un domn bătrân, care a murit după scurt timp.

Secretarul furase banii şi îi aruncase prietenei sale prin fereastra deschisă.

Un scriitor american

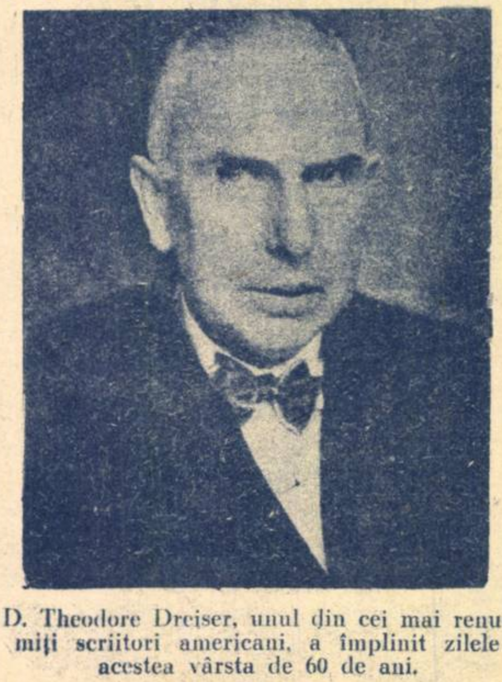

D. Theodore Dreiser, unul din cei mai renumiţi scriitori americani, a împlinit zilele acestea vârsta de 60 de ani.

Restaurantul vedetelor de ecran

Vreţi s'o vedeţi pe divina Greta Garbo, când îşi soarbe liniştită cafeaua, sau pe Norma Shearer când se delectează cu una din salatele inventate de dânsa şi al căror secret nu-l divulgă? Sau vreţi să staţi puţin de vorbă cu Ramon Novarro? Sau să-l auziţi râzând pe Buster Keaton, omul cu chipul de piatră?

Atunci însoţiţi-ne la restaurantul cel mai interesant din lume, depe terenul unui studio din Hollywood.

Aci, în acest locaş ospitalier, cu cocheta sa cafenea, cu bufetele şi graţioasele sale verande, cu sălile de mâncare, cu frumoasele şi — *last not least* — cu delicioasele sale chelneriţe, aci îşi caută vedetele reculegere şi destindere în scurtele pauze dintre filmările cari le sdruncină nervii.

Marion Davies, diavoliţa, îşi citeşte voluminoasa corespondenţă; Joan Crawford, care se poate deda din nou plăcerilor gastronomice după o draconică cură de flămânzire, concepe aci... reţete de bucătărie; John Gilbert, care nu e numai favoritul tuturor fetişcanelor din lume, ci se poate lăuda şi cu admiraţia mută a colegelor sale, se ocupă aci de compoziţii muzicale; Vilma Banky caută să-şi completeze, în puţinele ore de răgaz, cunoştinţele de limba germană, iar Arnold Korff, acest *père noble* a două emisfere o ajută...

Pe când studiourile răsună de veşnicul sgomot al muncii sârguitoare, aci, în restaurantul vedetelor, domneşte o linişte binefăcătoare, care te invită să stai mai mult timp. Marele aparat de radio din fundul sălii aduce pe deasupra o plăcută variaţie, căci muzica serioasă şi veselă, emisă la anumite ore, găseşte aci un auditoriu atent.

*

Restaurantul acesta, un adevărat aşezământ democratic, accesibil oricui e ocupat prin ateliere, hrăneşte zilnic aproape două mii de oameni, are un stat-major de 65 de amploiaţi, în cea mai mare parte de sex feminin — dintre cari fiecare ar putea să fie o vedetă — şi are grija ca nici o dorinţă să nu fie nesatisfăcută.

Mândria acestui restaurant din Hollywood sunt însă bucătarii săi vienezi, cari sunt tot atât de populari ca multe dintre vedete.

Clienţii acestui restaurant au dovedit că sunt nişte fini cunoscători ai artei culinare, ştiind să judece dacă listele de mâncare sunt mai mult sau mai puţin excelente. E un merit al bucătarilor vienezi, cari au influenţat în mod favorabil indiferenţa gastronomică a Americanilor, spre dezolarea directorilor, cari se tem că zeii şi zeiţele ecranului vor pierde din cauza aceasta linia corporală.

Dar cine ar putea rezista unui şniţel vienez garnisit, sau unui ştrudel de brânză de vaci?

Greta Garbo, care nu s'a sinchisit toată viaţa ei de mâncare, şi-a pierdut inima nu... la Heidelberg, ci în faţa unui fin strudel de mere, o mult căutată specialitate a restaurantului în chestie.

Buster Keaton, care pricepe glumele, dar nu ştie de glumă în chestiile sfântului său stomac, a făcut chiar un pas mai mult: când trebue să lucreze afară din Hollywood, să zicem în Mexic sau în Texas, trenul său cuprinde un vagon special, în care un bucătar vienez trebue să aibă grijă de stomacurile statului său major artistic şi technic.

In ordinea rangului, la Hollywood, bucătarii vin imediat după vedete, regisori şi scenarişti.

Aproape fantastic e consumul zilnic al acestui restaurant al celebrităţilor: 600 kgr. de făină, 500 kgr. de zahăr, 60 kgr. de tomate, 10.000 de portocale, 600 sticle de apă gazoasă şi 200 sticle din proasta băutură ce se serveşte în loc de bere. La acestea se adaogă două coşuri mari de lăptuci, circa 1.500 de găini, 200 kgr. de făinoase, multe sute de litri de «ice-drinks» şi... 500 litri de untdelemn, de oarece, pe lângă şniţele şi ştrudele, cele mai căutate alimente sunt salatele cele mai variate, dar nu ca garnitură sau adaos la fripturi, ci ca feluri de mâncare de sine stătătoare.

Cultul salatei e în genere foarte răspândit în America. Cele mai multe restaurante au reţetele lor proprii, la cari câştigă foarte mult. Unele sunt mândre când pot înscrie pe listele lor: cea mai nouă «salată Norma Shearer» sau «salata Anita Page».

*

Joan Crawford a dat lumei mâncăcioase una din salatele cele mai gustoase. E compusă din ananas, brânză, pere, tomate şi carne de pui tocată; dacă se mai adaogă nuci şi stafide şi puţin piper verde, avem «salata Norma Shearer», o delicatesă rară şi oarecum ciudată.

Ramon Novarro, care a încercat şi el să inventeze salate, preferă salata creată cu capete de sparanghel, curmale, ţelină şi portocale, pe câtă vreme Lelia Hyams a preparat o salată cu frişcă bătută, varză fin tocată şi lăptuci. Ş'o mănânce cine are stomac solid!

Totuşi «salata Leila Hyams» nu e mai puţin renumită ca «salata John Gilbert» sau «salata Buster Keaton», cari nu pot lipsi niciodată de pe listele celor mai nobile restaurante americane.

Paul Morgan, care s'a aclimatizat surprinzător de repede la Hollywood şi care e necontenit bine dispus în ciuda muncii istovitoare până la miezul nopţii, a făcut deunăzi o glumă diabolică.

La un moment dat se răspândi vestea că Paul Morgan ar fi inventat o nouă salată. Au vrut s'o guste toţi.

In absenţa personalului din bucătărie, el amestecă toate specialităţile de salată, şi acest îngrozitor miş-maş fu servit ca «salată Paul Morgan».

Consecinţa inevitabilă fu o indispoziţie stomacală epidemică şi o... prohibiţie de lungă durată a salatei. Dar răsbunarea veni repede, sub forma unei piparate note de plată a medicilor, care fu prezintată farsorului... Paul Morgan a trebuit să achite 1200 de dolari...

Râde totdeauna bine, cine râde la urmă...

O mare artistă cântă pe stradă

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Renumita violonistă ungară Erna Rubinstein, care a repurtat mari succese şi în concertele ce a dat la New York, iubeşte într'atâta pe copiii din vecinătatea locuinţei ei, încât le cântă pe stradă melodii amuzante.

ASPECTE NEOBICINUITE DE PRETUTINDENI

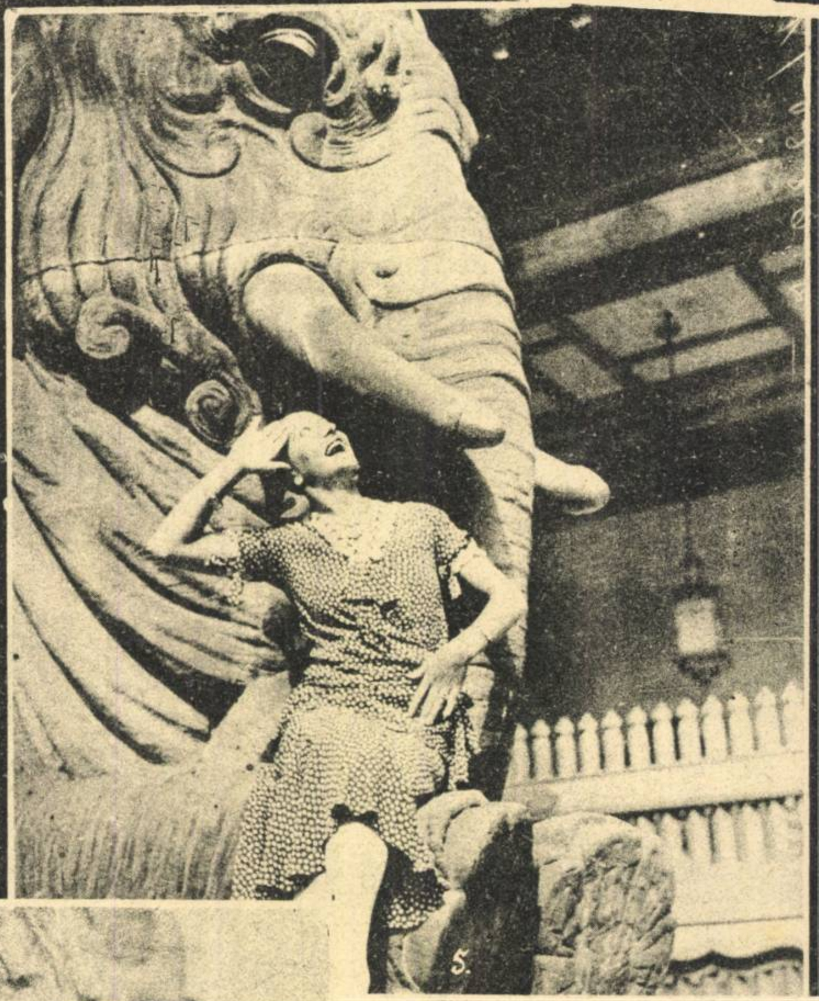

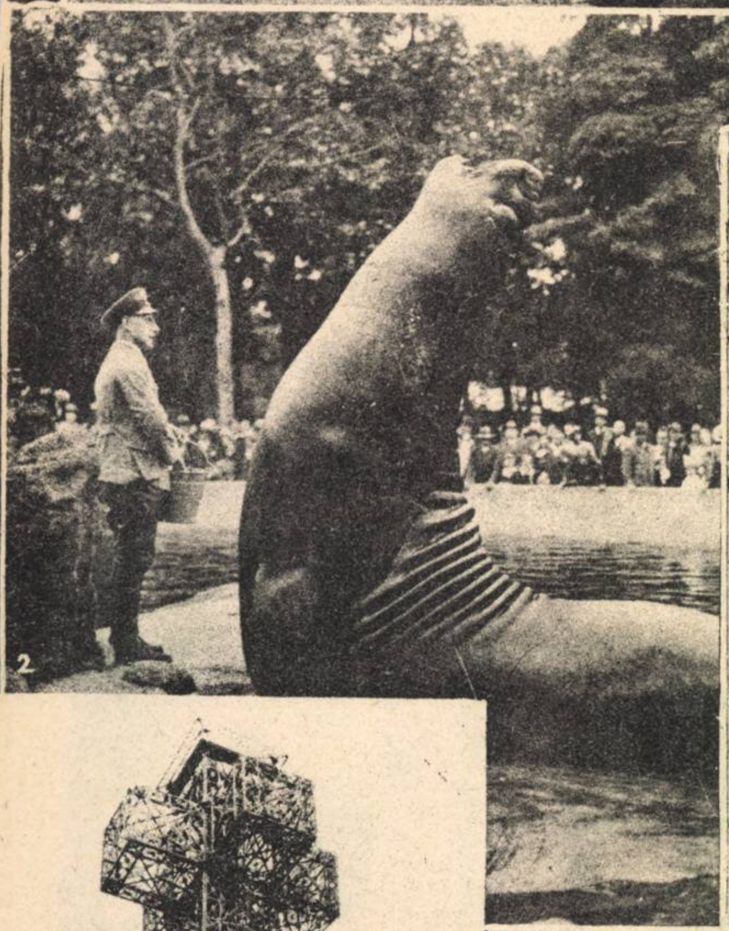

1. Iată un nou şampionat: al purtării pe cap de coşuri de legume. S'a şi organizat un match pentru disputarea titlului de şampion al Angliei, pe care îl deţine acum hamalul Arthur Sparks (cel din *dreapta),* pe care îl vedem antrenându-se alături de un alt competitor. — 2. E o afacere grea să dai de mâncare unui leu de mare, dar uriaşul animal e totuşi bine hrănit. — 3. Cea mai mare cruce din lume depe Auerberg lângă Stolberg (Harz), a cărei origine se crede a fi anul 1750, când se afla acolo un turn, după care s'a aşezat actuala cruce de fier de 38 metri înălţime. — 4. Un pui de Zulus, care pare extrem de indignat că nu i-se dă o suliţă cu care să se joace de-a răsboinicii. — 5. Drăguţa artistă americană de cinema Lotti Loder sub unul din portalurile de piatră ale Grădinei zoologice din Berlin. — 6. Primul ministru al Japoniei, baronul Reijiro Wakasuki, venind să-şi viziteze vila din Ito, o renumită staţiune de vilegiatură, a luat masa împreună cu soţia sa, sub cerul liber. In loc de mese, s'au servit de pietre.

Expoziţia de radio, electricitate, etc.

Stânga: M. S. Regele Carol, Marele Voevod Mihai şi persoanele oficiale după vizitarea pavilionului Politechnicei. — *Dreapta, sus:* M. S. Regele Carol, Marele Voevod Mihai, d. ministru al industriei Vasilescu-Carpen, d. comisar al Expoziţiei St. Tătărescu şi alte persoane oficiale în drum spre pavilioanele Expoziţiei. —

Dreapta, jos: Suveranul, Marele Voevod Mihai, membrii guvernului şi alte persoane oficiale pe timpul serviciului divin pentru inaugurarea Expoziţiei. *(Photo „Oglinda Lumii")*

Proverb grecesc

Trebuie să taci sau să spui lucruri cari valorează mai mult decât tăcerea.

Cel mai prost om

Cel mai prost om din lume este Brazilianul John Minster, în vârstă de 75 ani.

Acest om n'a învăţat până acum decât cinci cuvinte (pentru mâncare). El trăeşte ca un copil mic, e fricos, plânge când e supărat şi se alintă ca un copil mic.

Nu umblă singur pe stradă, ci însoţit de cineva, care-l ţine de mână. Nu mănâncă decât atunci când i-se pun bucatele în gură.

Nu ştie să facă nici o treabă.

In tren, învilegiatură, acasă

nu se citesc decât

Aventurile lui Arsène Lupin

aventuri senzaţionale cari au făcut celebritatea lui MAURICE LEBLANC

Şi la noi ca şi în toată lumea aceste aventur delicioase, neîntrecute, au obţinut un succes neaşteptat

Au apărut până acum:

Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	30	Lei
Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes	30	„
Arsène Lupin, Acul scobit	30	„
Arsène Lupin, 813	30	„
Cele trei crime ale lui Arsène Lupin	30	„
Dopul de cristal	30	„
Confidenţele lui Arsène Lupin	30	„
Triunghiul de aur	30	„
Izbânda lui Arsène Lupin	30	„
Insula cu treizeci de sicrie	30	„
Piatra Miraculoasă	30	„

Se găsesc de vânzare la toate librăriile depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET. LEI 30

Ocnaşi în drum spre temniţă

Ocnaşi, legaţi între ei cu lanţuri, sunt duşi pe o corabie la Saint Martin de Ré, de unde sunt îmbarcaţi spre Guiana. Fiecare din ei a comis cel puţin o crimă, cei mai mulţi chiar mai multe.

Când călătoreşte prinţul de Galles

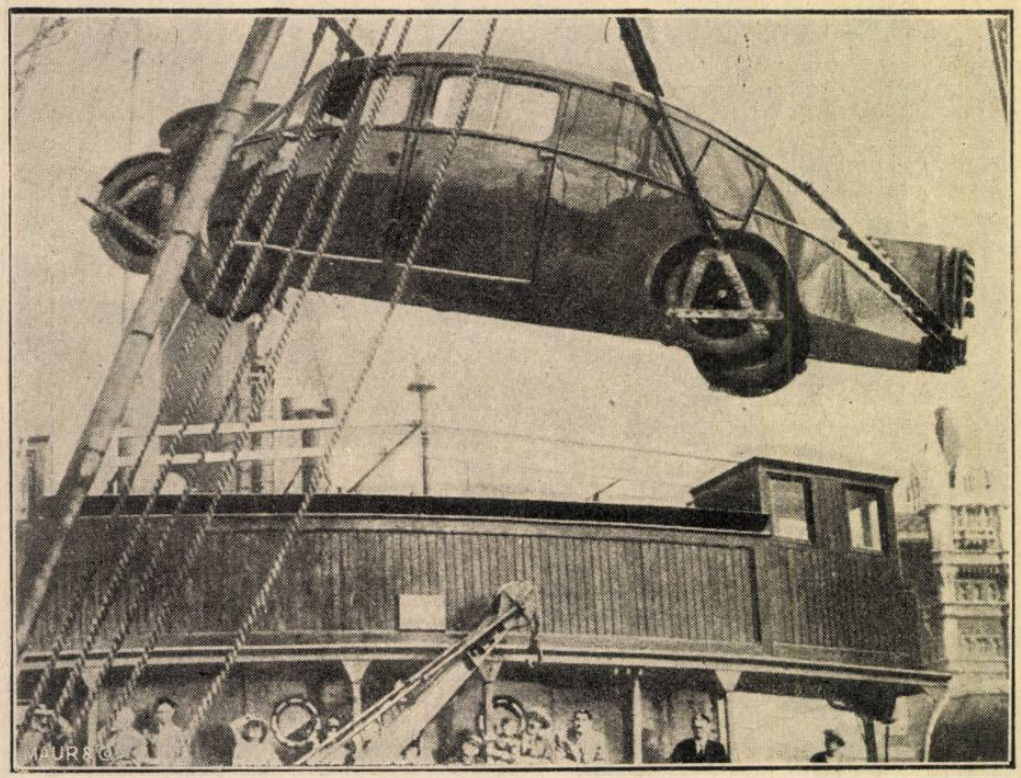

Prinţul de Galles nu călătoreşte pe uscat decât în automobilul său propriu. Când a plecat deunăzi în sudul Franţii, maşina sa a fost încărcată, la Tower Bridge din Londra, pe un vapor şi transportată în Franţa.

Infrumuseţarea bărbaţilor

La Clubul sportsmenilor din Londra care e un cerc foarte elegant, s'a ataşat un salon de înfrumuseţare pentru bărbaţi.

Intr'o cameră cu pereţi şi tavan de email alb, domnii şed în fotolii de piele, şi un foarte îndemânatec manucurist chinez le pileşte şi lustrueşte unghiile.

Dar administratorul clubului a prevăzut şi cazurile de aşa-zisă timiditate masculină, şi clienţii cari vor să aibă mâini îngrijite, dar se tem să nu fie luaţi în râs de femei, pot fi siguri că nu vor fi văzuţi. Se pot strecura în salonul de înfrumuseţare, la adăpost de priviri indiscrete.

Dacă n'aţi cetit încă
trebue să cetiţi negreşit
cele mai bune romane
ale marelui războiu
Pe frontul de vest, nimic nou
de Erich Maria Remarque
Contingent '924
de Ernst Glaeser
Se găsesc de vânzare la toate librăriile
şi la Editura „EMINESCU", Bucureşti I,
Strada Inginer Anghel Saligny 2.

„Don Alfonso de Borbon"

In Spania, Alfons XIII nu mai este decât Don Alfonso de Borbon.

Acum câtiva ani, ex-regele, după ce petrecuse câtva timp în Anglia, se îmbarcă la Southampton pe bordul pachebotului spaniol *«Reina-Cristina»*, spre a pleca la Santander.

După legea engleză, el trebui să complecteze şi să semneze, în calitatea sa de pasager, o foaie de îmbarcare, pe care scrise: «Don Alfono de Borbon y Habsburg»; vârsta: 41 de ani; naţionalitatea: spaniolă: profesiunea: rege; destinaţia: Santander.

Azi, ar trebui să facă o singură modificare pe un asemenea formular de îmbarcare: relativă la profesiunea sa. Modificare importantă, bine înţeles — mai ales pentru Alfons XIII.

Ciupercă-record

Mania recordurilor pare a fi pătruns şi în lumea vegetală...

O ciupercă a vrut să rivalizeze cu semenele ei, atât în mărime, cât şi în greutate, şi a ajuns să aibă o circonferinţă de 1 metru şi 5 centimetri şi o greutate de 4 kilograme.

De fapt e un monstru: ciuperca-record e cu totul diformă şi are mai multe picioare crescute pe margini.

Ea a crescut foarte prozaic printre verze albe, la Villefranche-du-Périgord (Franţa).

Alt aspect din Chicago

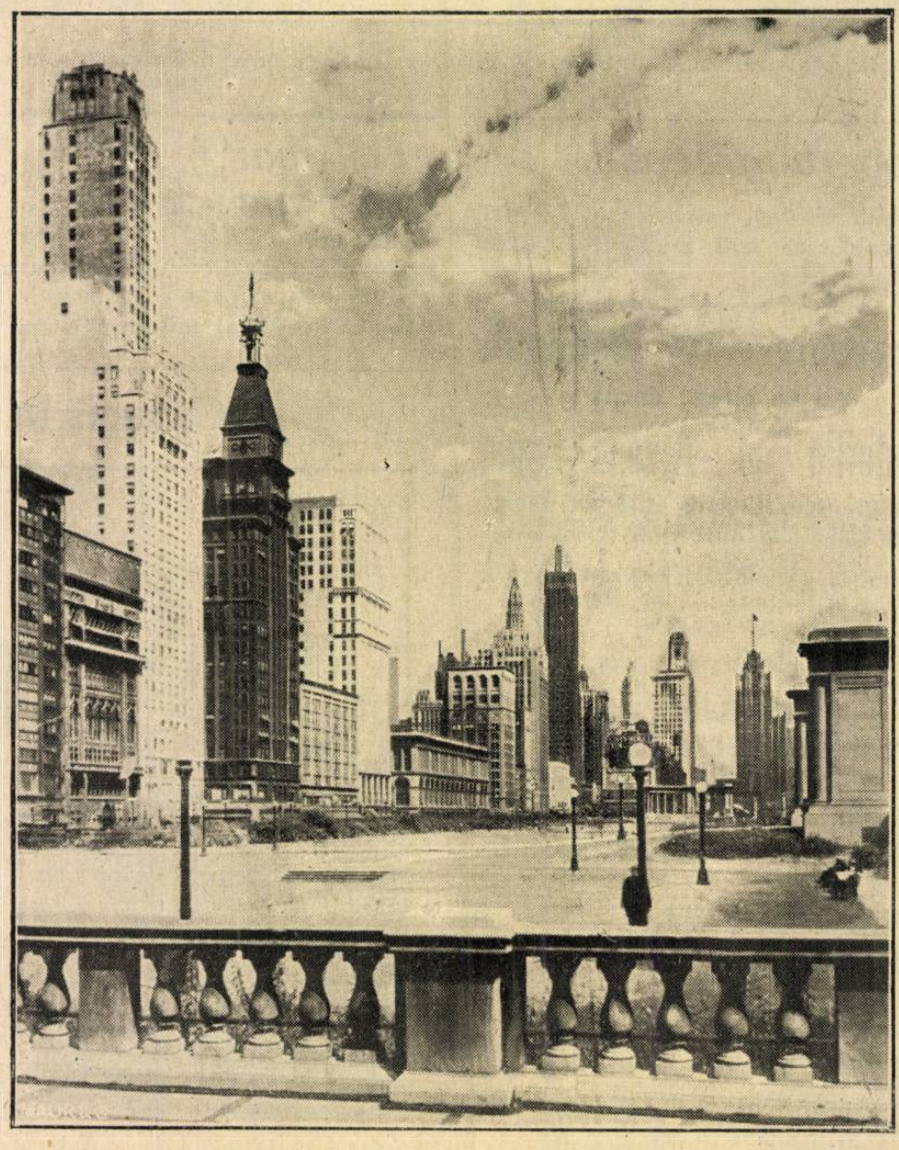

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Vedem aci strada comercială cea mai elegantă din Chicago: Michigan Avenue, cu vederea spre lacul Michigan. E un mare contrast faţă de obicinuitele fotografii din Chicago, care reproduc de regulă vreun cartier de banditism.

Cursele de cai dela Băneasa

Pe hippodromul dela Băneasa (București) au început alergările de toamnă. Instantaneele noastre arată: *Stânga sus:* Un colț în apropierea tribunelor.— *Stânga, jos:* Gourmet călărit de Csilag, câștigătorul importantei curse Predicateur. — *Dreapta:* Sosirea în cursa Predicateur.

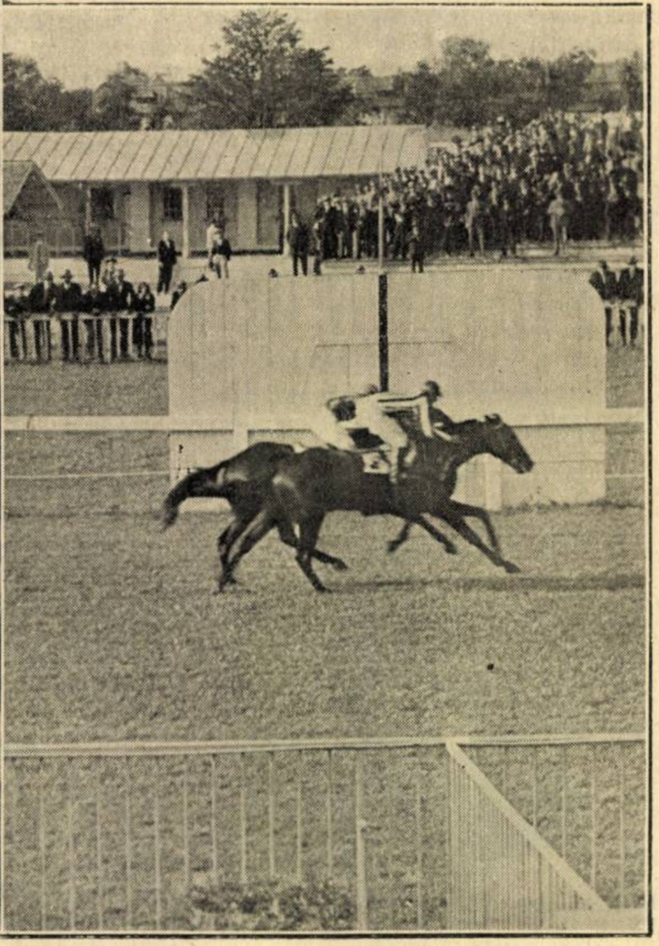

(Photo „Oglinda Lumii")

Comori înghițite

In zilele noastre e foarte firesc ca omul să fie ispitit de a se duce să pescuiască în fundul mărilor comorile înghițite acolo, dat fiind că știința îi poate veni mult în ajutor.

Printre lucrurile ce zac în adâncimile mărilor, unele, cum e aurul, nu au fost alterate de vremea ce s'a scurs; s'au înființat deci societăți puternice, cari dispun de un utilaj din cele mai perfecționate. Și grație invenției ingenioase a scafandrului mecanic, care permite omului să evolueze la o adâncime de 30-40 metri, sunt îngăduite cele mai mari speranțe.

Prima încercare interesantă de acest fel s'a făcut la sfârșitul secolului trecut, pentru pescuirea prețiosului conținut al faimoaselor galioane din Vigo. Ele aduceau regelui Spaniei, Filip V, venitul minelor din Peru, o avere de mai multe sute de milioane; ele au rămas îngropate sub un strat solid, periculor de explorat și inaccibil.

Societatea care a făcut experiența aceasta, a încercat o a doua, acum câțiva ani, cu aceeaș lipsă de succes.

In apele olandeze s'a scufundat o corabie, care aducea 100 de milioane în aur, trimise de Napoleon în 1808.

In largul portului Anglesey s'a scufundat în 1839 «**Royal-Chartes**» cu 375 milioane în aur și lingouri de argint.

Aproape de Sebastopol doarme, în fundul Mării Negre, «**Prince-Noir**», cu 160 milioane în aur, iar pe coastele Zululandului «**Dorothée**» cu 20 milioane de ludovici de aur francezi.

Lista vaselor pierdute în toate epocile, cu comori de aur sau pietre prețioase, ar fi prea lungă ca s'o înregistrăm în întregime.

Numai în paraginile Capului Bunei Speranțe se știe în mod precis că s'au pierdut de 200 de ani încoace vreo 50 de corăbii, cu vreo 10 miliarde de franci.

De când cu galerele lui Caligula, recuperarea tuturor acestor comori oferă un vast câmp pentru desfășurarea ingeniozității umane.

Arbore dinainte de Isus

A fost adus zilele acestea din California, la Muzeul de Istorie Naturală din Filadelfia, trunchiul unui arbore, în grosime de 9 metri. Inălțimea copacului era de 88 metri, și greutatea lui de 48.000 kgr.

După inelele de pe grosimea tulpinei, s'a calculat că are o vârstă de 2508 ani: cu vre-o 577 de ani înainte de era creștină.

„Sărut mâna"... lui Mussolini

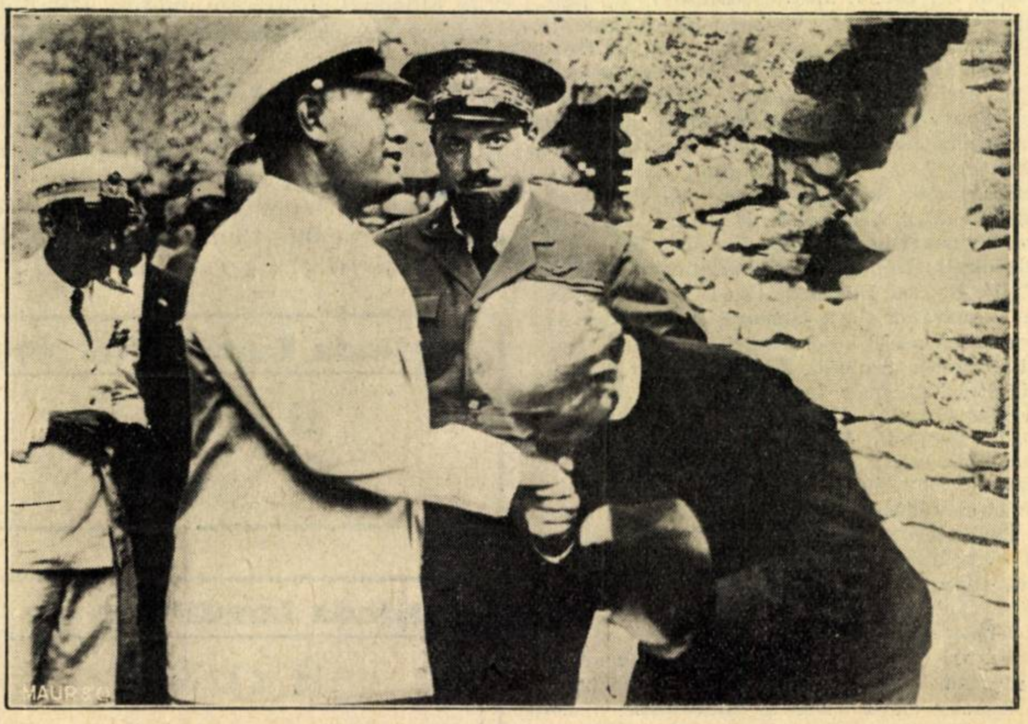

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Preotul din Portovenere sărută mâna lui Mussolini spre a-i mulțumi pentru sprijinul acordat bisericii sale. Fotografia a fost luată cu prilejul recentelor manevre aeriene din Italia.

Pagina problemelor

Numele deslegătorilor

Rubrica problemelor are un succes din ce în ce mai mare și nu ne mai ajunge spațiul unei pagini pentru redactarea ei, de aceia am fost mereu în întârziere.

Incepând din numărul de azi aducem următoarele inovațiuni:

1) Vom publica imediat numele tuturor deslegătorilor și nu cu întârziere ca până în prezent, provocate de spațiul redus de care dispuneam.

2) Vom publica soluțiunile pe măsură ce le vom primi, iar cele rămase în restanță vor vedea deasemenea lumina tiparului.

3) Vom publica iar enunțul problemelor nerezolvate, conform propunerii unuia din premianții noștri, d-l Theodor Stoicescu, elev cl. VI lic. Petru și Pavel (Ploești).

D. *Alexandru N. Ioan,* absolvent al liceului „Dr. I. Meșotă" din Brașov, premiantul I al problemelor noastre.

Cum cititorii au rezolvat peste 90 la sută din problemele propuse, nădăjduim că nu va rămâne nici-una nedeslegată, cu atât mai mult că dispunem acum de un contingent foarte mare de problemiști.

Am mai primit soluțiuni bune dela următorii:

Sublocotenent A. Niki, comp. 4 A. (Iași), Sublocotenent Nechita, Angheluță comp. 4 A. S. C. D. M., (Iași), Alexandru N. Ioan, absolvent al lic. «Dr. I. Meșotă» (Brașov), Th. Stoicescu elev cl. VI lic., Petru și Pavel (Ploești), Wilhelm A. George, elev clasa V B lic. Petru și Pavel (Ploești), Gh. Gh. Nichiforescu student (com. Todireni, jud. Botoșani), Mircea Lăzărescu (București), d-ra Ana Stoicescu (Ploești), d-ra Gella Derioiu (București), Titi Copelman (Sovata), P. A. Piasa (Focșani), Nicolae L. Petrescu elev Șc. Sup. Comer. No. 2 (București), Fănică Nicolaescu, student (com. Balș, jud. Romanați), Ionel Nicolaescu (Balș, jud. Romanați), d-ra Lenny Gheorghiu elevă clasa IV lic. Regina Elisabeta (Ploești), d-ra Paulina Demetrescu elevă (București), Nic. Gr. Arsene elev clasa VI lic. Donici (Chișinău), Marcel Bizamcer (Tulcea), Nicu Bizamcer elev cl. VII lic. Principele Carol (Tulcea) Spirache Travlos (Brăila), Dan Florescu (Roman), Al. Cojiță (Roman), Ing. W. Stein (București), Corneliu, Iulian și Remus Georgescu, (Valea Lungă-Cricov, județul Dâmbovița), Jean Bercovici elev clasa V lic. Israelit (Galați), Petre I. Popa elev S. C. S., (Constanța), Tinel Stătescu elev Liceul «Gheorghe Lazăr» (București) d-ra Didy Chirca (București), d-ra Rădița M. Țane (Tulcea), Filip M. Țane (Tulcea), d-ra Clemanța Vladimirov (Tulcea), d-ra Ileana Dragomir (Tulcea), Nicolae Russu (București) d-ra Ana Wogeli (București), d-ra Renée, Lola Farchy elevă clasa VI (București), d-ra Adina Paleologu (București), Mihai Petrescu (Sinaia), Gh. M. Sternberg (Craiova), Ionel Clement Schachman (București), d-ra Mioara Busuioc (Craiova), Victor Dragotă (Craiova), Gh. Nicolau (Onești, județul Bacău), Moritz S. Cohn (Ploești), I. Georgescu (Dorohoi), R. Leibovici (București), Ioan Aurel elev clasa VI lic. Petru și Pavel (Ploești), d-ra Goldina Segall elevă clasa III liceală (București). N. Arsene (Cernăuți), d-ra Aurelia Bizamcer elevă clasa III lic., Princ. Ileana (Tulcea), Dumitru Tocan elev de liceu (Moreni, jud. Prahova), Victor Boriceanu com. Teliu (județul Brașov), d-na Alexandrina căpit. Cojiță (Roman), d-ra Sofia Gorescu (București), Paris Manos (București III) d-ra R. L. Farchy elevă lic. de fete «Domnița Ileana» clasa VI-a, Petruș P. Stănescu (București), Filip Frenkel elev clasa III Șc. Comerc. Cultura (București), Nanu Sion (Drăgășani, I. Mălăescu (Orăștie), Al. Dobrinescu Aledo, student (Bârlad), Nelly Zizy și Puiu Ilie (Drăgășani). Nellu Nanu elev Com. Sup. (Săliște, jud. Sibiu), Jacques și Ionel Benvenisti (București), Const. I. Diaconescu elev lic. Tasse Dumitrescu (Mizil), Lucian Iovu (Craiova, Radu Drăgoescu (București), Gr. Duca elev clasa VII liceală (Roman), Arsene Gr. Nicolae elev cl. 7-a lic. «Al. Hașdeu» (Buzău), Const. I, Diaconescu elev clasa V lic. Tasse Dumitrescu (Mizil). d-ra Maria Garabet (Tulcea), d-ra Ana Ilinof (Tulcea) Apostol Tanța (Tulcea), Bebe Schachman (București), Duda Constantin, absolvent al Șc. Comerciale Sup. Lugoj. Fănel Paraschivescu elev clasa VII liceală (Călărași, jud. Ialomița).

Premianții noștri

Dela No. 35 am început publicarea fotografiilor premianților.

Prima fotografie a fost a d-lui *Fănică Nicolaescu* din Balș, student la Academia comercială din București (No. 36).

A doua fotografie a fost a d-lui *Victor Boriceanu* din comuna Teliu, jud. Brașov, elev al școalei comerciale superioare din Brașov.

Atât d. Nicolaescu, cât și d. Boriceanu au arătat aptitudini matematice de mare anvergură.

Publicăm azi fotografia unui alt premiat, foarte talentat, d-l *Alexandru N. IVAN*, absolvent al lic. «Dr. I. Meșotă» din Brașov.

Premiile pe August și Septembrie

In numărul viitor vom publica lista premiaților și premiantelor ultimelor două luni.

Numărul premiilor va fi mărit dela 3 la 5 în fiecare lună. Premiul III îl desființăm, acordând de azi înainte numai premiile I și II.

In numărul viitor vom publica numele celor 10 premianți, dintre cari 4 au obținut, premiul I și 6 premiul al II-lea.

„Oglinda Lumii" No. 39

BON
de șah

„Oglinda Lumii" No 39

BON
de probleme

Soluțiile primite

Casierul american

Pentru a număra miliardul de dolari, casierul american va întrebuința nu mai puțin de 833.333 minute, adică 578 zile și 15 ore (soluție găsită de *d-na Alexandrina Căpit. Cojiță,* Roman).

Casierul Băncii Naționale

Casierul are nevoe pentru a număra 150.000.000 în monede a 10 lei de 12.500 ore iar pentru 350.000.000 lei în monede a 20 lei de 29.107 ore (soluția găsită de d-ra Gella Derioiu, București).

Vârsta tatălui și a fiului

Insemnăm cu x vârsta tatălui și cu y a fiului. Vom avea:

$$x = 4y$$
$$x + 20 = 2(y + 20)$$
$$4y + 20 = 2y + 40$$
$$2y = 20$$
$$y = 10$$
$$x = 40$$

Tatăl are dar 40 de ani și fiul 10 ani (soluție găsită de d-nii *Paris Manos,* București, *Nic. Gr. Arsene,* Buzău ș. a.).

PROBLEMA DE ȘAH

de *L. Schor*

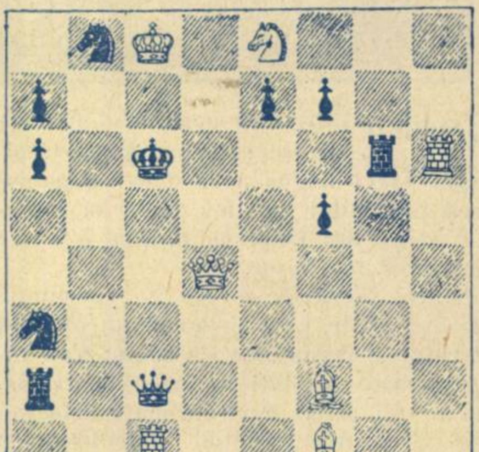

Mat în două mutări

Vaporul transatlantic

D-ra SIMONA RADULESCU (Ploești) a rezolvat problema vaporului transatlantic enunțată în No. 31, făcând următoarele calcule arimetice:

$$1852 \times 124 = 229.048 \text{ metri}$$
$$229.048 : 18 = 12758 \text{ m.}$$
$$12.758 : 60 = 212 \text{ minute}$$
$$212 : 60 = 3 \text{ ore } 32 \text{ minute}$$

Poșta problemelor

Alexandrina Cpt. Cojița (Roman). — Publicăm toate deslegările mai interesante pe măsură ce le primim.

Th. Stoicescu (Ploești). — Rugăm a trimite o altă fotografie, mai reușită, făcută la un fotograf mai bun.

CATRE PREMIANȚI. — Timpul de 10 zile acordat premianților fiind prea scurt, vom mai primi fotografii cel mai târziu o lună după apariția acestui aviz. Rugăm a ni se trimite pozitive bine developate.

CATRE TOȚI DESLEGATORII. — Primim numai soluțiunile însoțite de un bon vechiu sau nou, bine lipit pe cartea poștală sau pe plic.

Congresul producătorilor şi distribuitorilor de energie electrică

In Bucureşti s'a ţinut deunăzi un important Congres al producătorilor şi distribuitorilor de energie electrică. Fotografia noastră din *stânga* arată un

AVIAȚIE
MAUR & C°

grup de congresişti vizitând Expoziţia de radio, electricitate, aviaţie, etc. din Parcul Carol. In *dreapta* vedem banchetul acestui Congres, pe timpul toasturilor. *(Photo „Oglinda Lumii")*

Molipsire ori vrajă?

Iată un nou caz în care ştiinţa pare a fi intrat în conflict cu supranaturalul.

Un zidar a deschis de curând un mormânt într'o biserică din Ungaria. In mormânt erau trupurile unui copil şi al unei femei, cari au murit acum 240 de ani.

Lucrătorul se îmbolnăvi imediat după ce îşi termină lucrul, şi muri după 24 de ore.

Medicul diagnosticase o otrăvire. Unii pretind că mama şi copilul ar fi murit de o boală şi că microbii, cari suferiseră o transformare sporadică, continuaseră a trăi.

Alţii cred că ar fi vorba de o vrajă, reamintind sfârşitul misterios al egiptologilor, cari au deschis mormântul lui Tutankamon.

După terminarea vacanţei tot tineretul trebue
să citească cartea care a obţinut cel mai răsunător succes, cartea interesantă, instructivă, şi emoţionată.

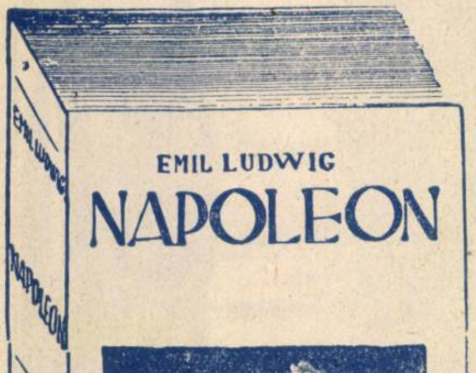

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU" Bucureşti I Strada Anghel Saligny, No. 2

Catastrofă aviatică

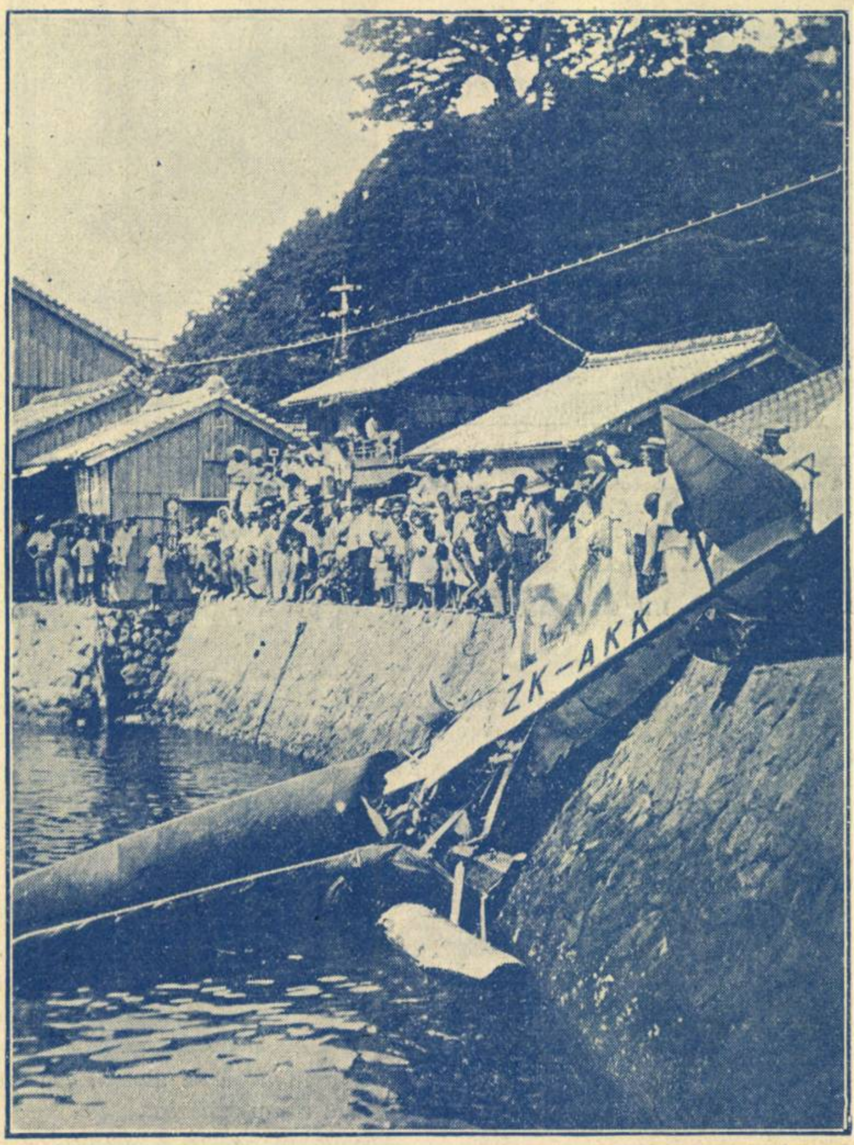

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In portul Katsuura din Japonia s'a produs o gravă catastrofă aviatică: un aeroplan s'a prăbuşit cu aviatorul Chichester din Noua Zelanda, care a fost foarte grav rănit. Fotografia noastră a fost luată la faţa locului.

PAGINA CINEMATOGRAFICA

In cerc strict familiar

(Photo-exclusivitate Keystone)

Lumea nu se interesează numai de jocul desăvârşit al principalelor vedete ale ecranului, ci şi de viaţa lor intimă. Aşa vedem aci pe d. şi d-na John Barrymore, în casa lor din Beverly Hills, Hollywood, cu mica lor fetiţă. Se ştie că d-na John Barrymore şi-a făcut reputaţia. înainte de a se mărita, sub numele de Dolores Costello.

Contele Zeppelin nu e contele Zeppelin

E fapt cunoscut că regisorii de filme nu numai că ştiu orice, dar că şi trebue să ştie toate mai bine decât oricine. «Privirea lor critică» decide care film va deveni o afacere bună şi care nu, aşa că nu e de mirat dacă domnii aceştia, pe a căror infailibilitate se bizue mulţi, sunt şi ei convinşi de aceasta.

De curând s'a hotărât la Hollywood înscenarea unui film Zeppelin, pentru care scop era nevoe şi de un actor care să reprezinte pe contele Zeppelin.

Un actor talentat, dar care nu era considerat drept «star», d. Carnegan, îşi puse în cap să joace rolul acesta. Dar ştiind că şi alţii vor să-l joace, şi că aceştia sunt tot atât de buni caşi dânsul, el se hotărî, ca să fie mai sigur, să adaoge o fotografie la oferta sa. Dar nu fotografia sa proprie, ci una a adevăratului conte Zeppelin.

După opt zile veni răspunsul.

Oferta sa fu respinsă, deoarece — cităm din textul scrisoarei — «veţi admite şi dv. că nu se poate încredinţa acest rol unui om, a cărui fizionomie seamănă atât de puţin cu aceea a contelui Zeppelin».

29 de Charlie Chaplini

Dacă Charlie Chaplin ar fi venit zilele acestea la Casinoul uneia din cele mai frecventate staţiuni depe Coasta de Azur, el ar fi crezut că visează!

Un juriu avea să aleagă cea mai bună imitaţie a lui Charlot.

Areopagul acesta a primit defilarea a 29 de Charloţi.

Primul premiu a fost acordat unui elev al Şcoalei de Bele-Arte.

Originea cinematografului

Acum vre-o cincizeci de ani, un om plecă depe malurile Tamisei, în apropiere de Londra, spre a se duce în Statele Unite, unde voia să ia fotografii de peisagii şi de oameni. Se numea Edward Muybridge.

In aceiaş epocă, doi milionari din California făcură între ei un rămăşag cu privire la mişcările picioarelor calului în galop. Voiau să ştie dacă, la un moment dat, calul are cele patru copite în aer.

Muybridge susţinu că va putea determina acest lucru cu aparatul său fotografic.

El luă un mare număr de fotografii şi se văzu, în adevăr, că într'un timp oarecare al galopului animalul nu atingea de loc solul.

Spre a putea ilustra faptul acesta pe o suprafaţă de proiecţiune, Muybridge combină un aparat pe care îl numi «Zoopraxiskop».

Pare sigur că aparatul acesta a fost strămoşul cinematografului.

Al Jolson cu prada sa

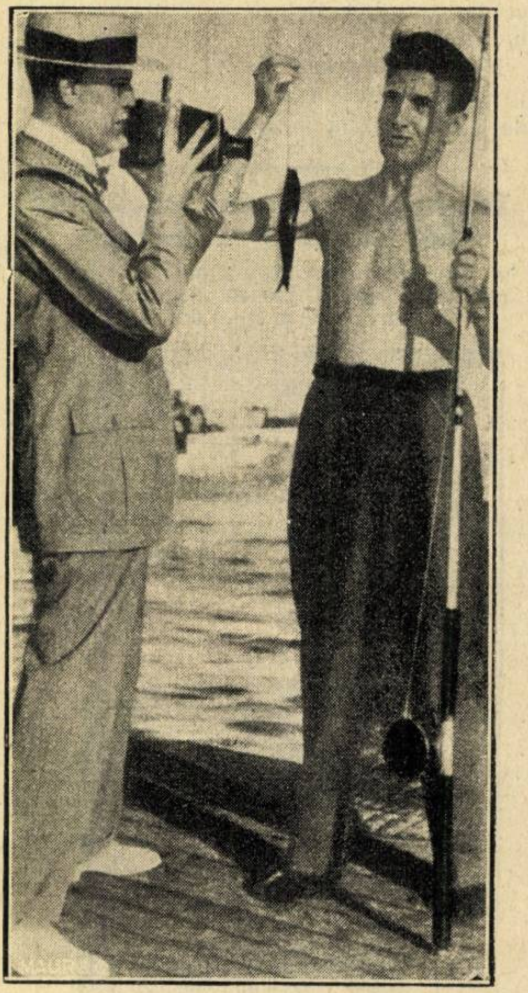

Celebrul Al Jolson a stat o întreagă înainte de amiază, cu undiţa în mână, şi a prins... unicul peştişor ce-l ţine în mână, pe când un reporter indiscret îl fotografiază cu... bogata pradă. Dar un alt fotograf invizibil a prins scena atât de amuzantă în simplicitatea ei.

Disecarea lacului Zuidersee

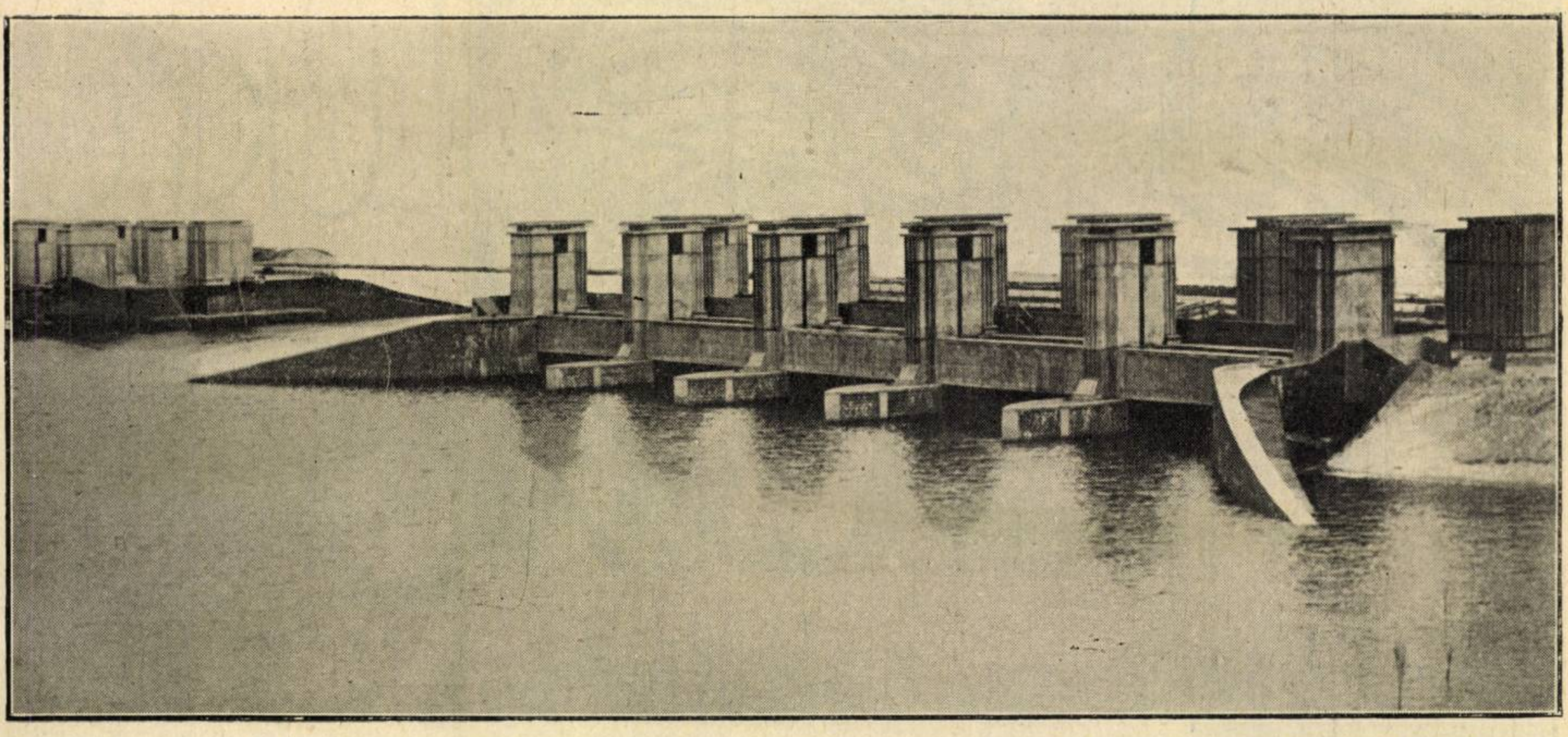

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Insula Wieringen din Zuidersee a încetat de a fi insulă: s'a realizat prima parte a disecării lacului şi Olanda a câştigat astfel o a 12-a provincie, de o întindere de 20.000 hectare. Iată mai sus stăvilarul uriaş (20 de kilometri) construit în interesul disecării.

Trăsnet în ceasornic

Violentele furtuni cari au bântuit de curând regiunea pariziană, au avut unele efecte bizare.

Astfel, la Chevrières, unde se află domeniul senatorului Langlois, trăsnetul, atras de clopotele bisericii, a căzut asupra ei şi şi-a făcut o deschizătură în acoperiş, pe care l'a crăpat, şi a atins orologiul electric, topindu-i magnetul.

Cei o mie de enoriaşi din Chevrières nu mai ştiau cât e ceasul, dar s'au consolat filosoficeşte, cu atât mai mult, cu cât fulgerul a făcut atunci o gălăgie atât de infernală, încât mai sună şi acum în urechile oamenilor.

Oraşul tăcerii

Se aminteşte Parizienilor, cari se plâng caşi noi, Bucureştenii, de sgomotul intens al oraşului, că Marocul le oferă posibilitatea de a face o cură de odihnă şi de tăcere, şi anume la Fez-cel-Vechiu, antica, glorioasa şi minunata cetate. Şi dacă au şansa de a găsi un mic **manzah** — pavilion înconjurat de grădină — în cartierul El-Oyun de pildă, vor crede că se află în rai.

Ziua, automobilele trec pe acolo cu foarte mică viteză, iar noaptea le este interzisă orice clacsonare.

Tăcerea era odinioară atât de completă, încât un bogat Fasi, cu numele de Benthayun, care trăia în vecinătatea ilustrei moschee Karoniyin, fu viu impresionat, în decursul unei boli, de tăcerea şi singurătatea nopţilor. El decise atunci să institue o fondaţiune pioasă. şi înfiinţă societatea «Tovarăşii bolnavilor».

Aceşti tovarăşi sunt muezzini cunoscuţi de toţi Fasiii. In număr de zece, având însărcinări ce se transmit ereditar, ei trec, din jumătate în jumătate de oră, în fiecare noapte şi în aceeaş ordine, cântând rugăciuni.

Toţi locuitorii din Fez cunosc glasurile lor, şi când se trezesc noaptea, ştiu ce oră este, după glasul cântăreţului.

Inceput de toamnă

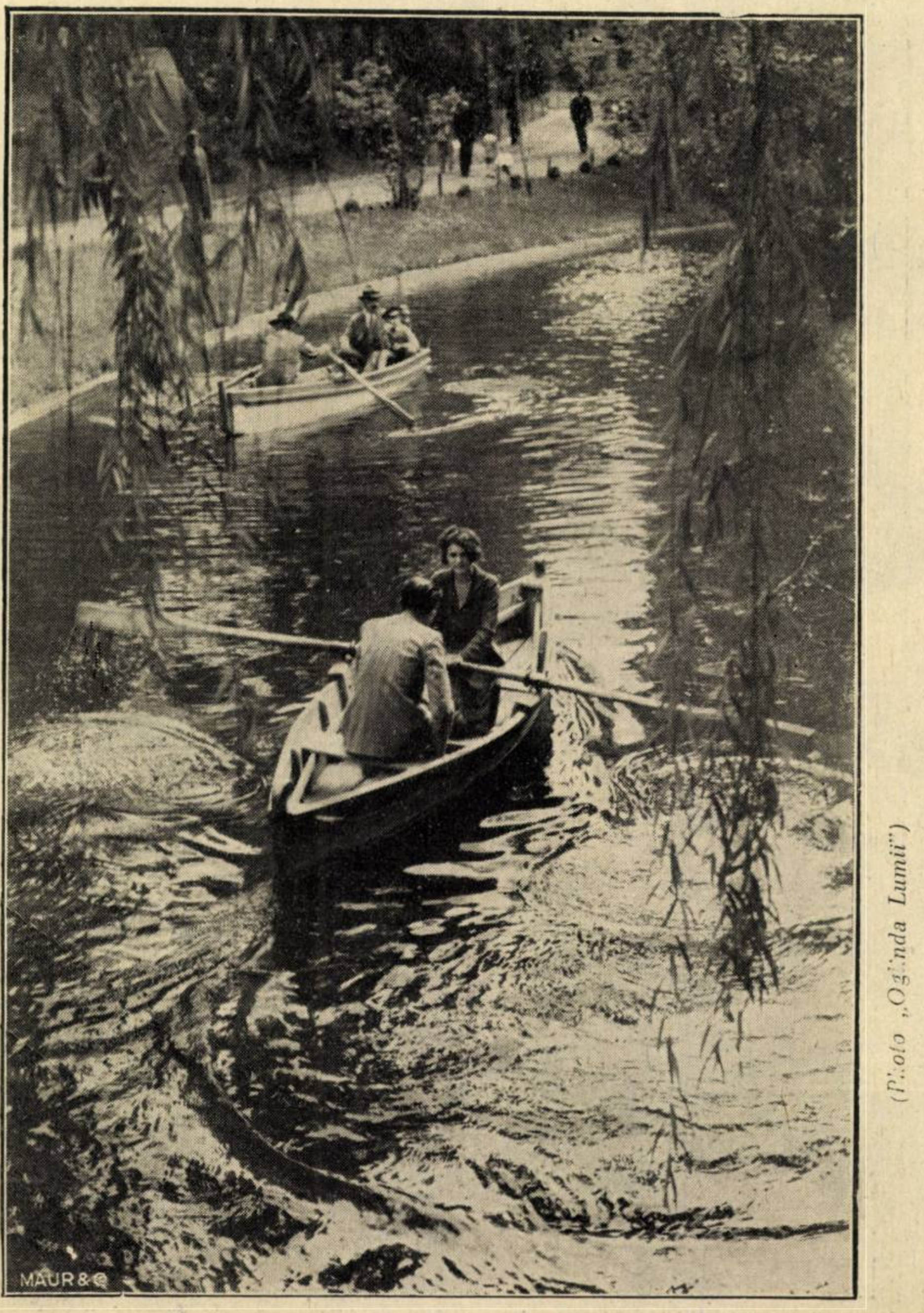

(Photo „Oglinda Lumii")

Pe lacul din Parcul Carol, în primele zile ale toamnei timpurii.

Lucruri

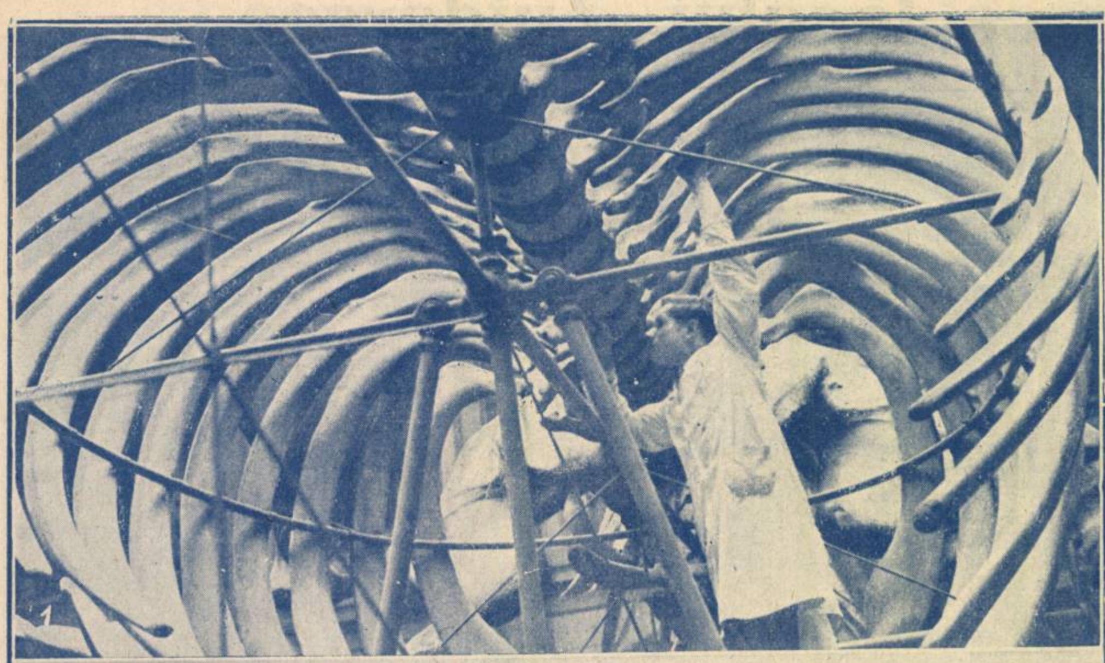

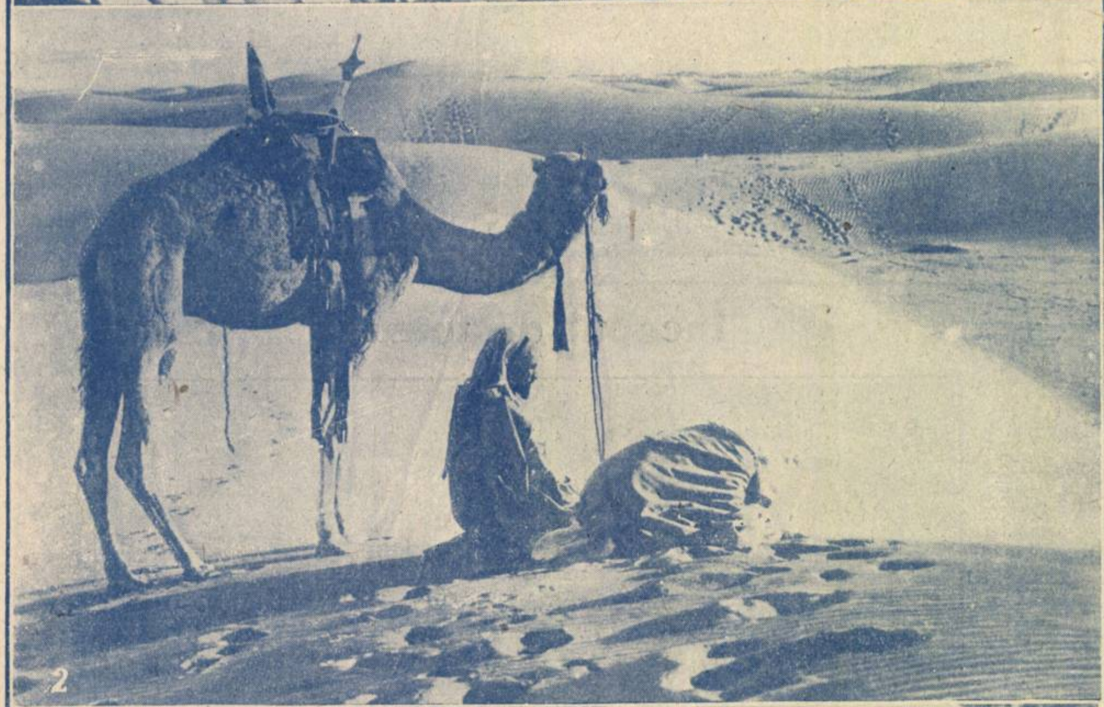

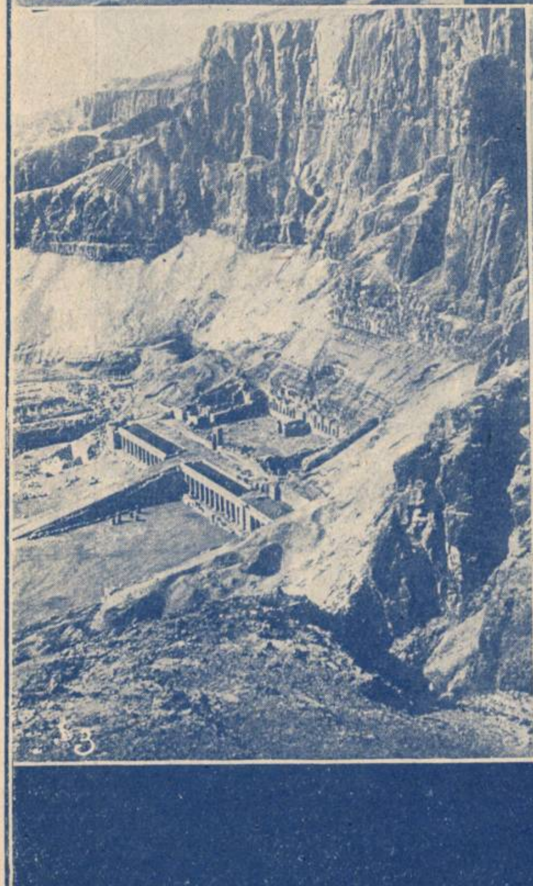

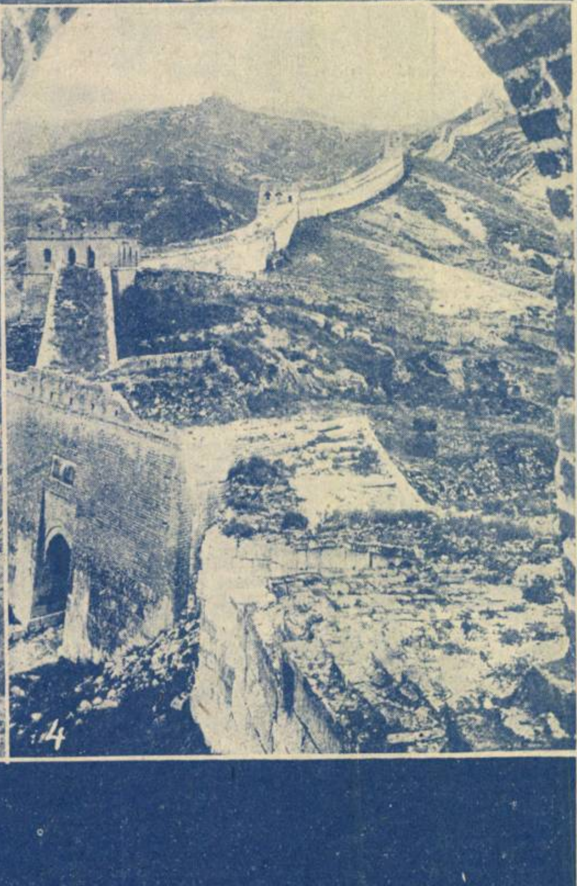

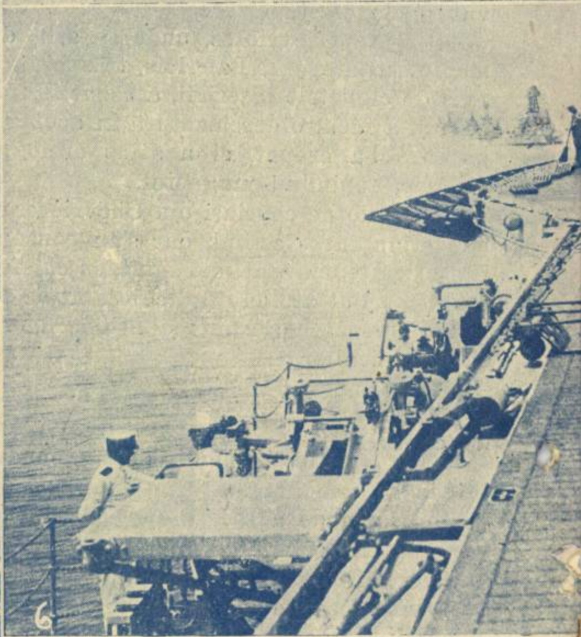

din toată lumea

1. Scheletul unui animal preistoric, din muzeul de științe naturale din Berlin, se află actualmente în reparație: un expert îl cercetează cu amănunțime. — 2. Un moment pitoresc din deșertul Africei de nord: un beduin își face rugăciunea, cu fața îndreptată spre Meca și spre ondulările de nisip, pe cari le pătează numai recente urme de cămile. — 3. O rămășiță interesantă de veche civilizație egipteană se mai găsește și azi la Teba, în apropiere de Luxor: un templu închinat unei regine egiptene, la poalele unui munte. — 4. O parte din faimosul zid chinezesc, care se preface acum în pulbere; de remarcat, numeroasele fortărețe cari se succed din loc în loc. — 5. In orașele din China modernă te poți crede transportat cu secole în urmă ; acolo încă mai există, ca mijloc de locomoțiune, în veacul automobilului, străvechile litiere, duse pe umeri de hamali speciali. — 6. Puntea vasului „Lexington" din marina americană, care servește ca teren de plecare pentru avioane. — 7. Ca un basm din 1001 de nopți e instantaneul acesta: un emir din Afghanistan la vânătoare; suita sa trece în trap printr'o apă, cu toate animalele și bagajele. — 8. Un amestec de Orient și Occident prezintă cartierul chinezesc din San Francisco: case orientale și circulație occidentală. — 9. „Confirmarea" unei fete indiene, făcută cu mare fast la Madras (India): fata șade pe un tron și e încărcată cu perle și giuvaeruri. — 10. Polițiștii englezi au primit zilele acestea noui motociclete, foarte moderne, pentru înlesnirea serviciului lor.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin, și exclusivitate Keystone).

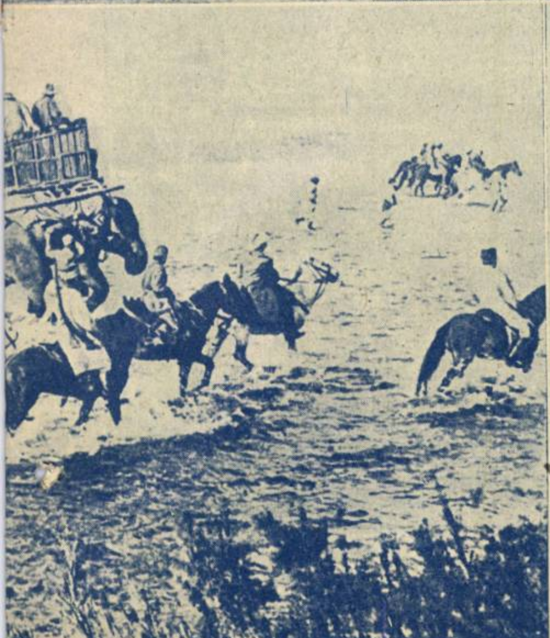

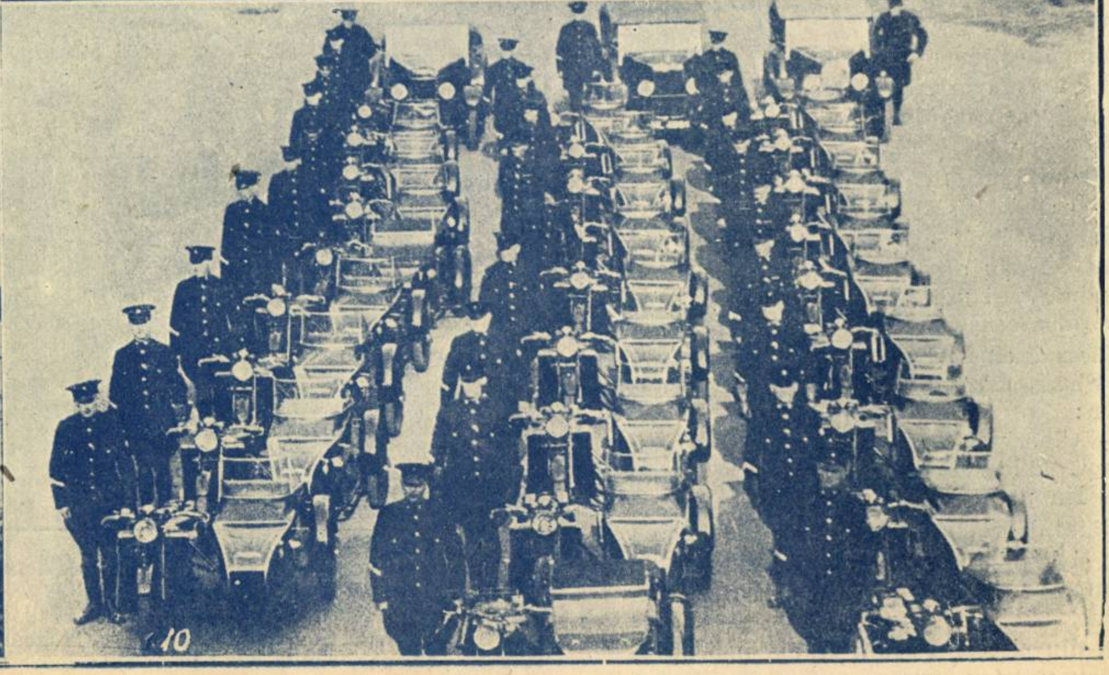

A TREISPREZECEA CARTE DE JOC

8)

Nuvelă de Philips Oppenheim

— Voi avea grijă, d-le, făgădui portarul.

Se urcară în etajul al treilea. De îndată ce închiseră uşa bibliotecii, Slane se întoarse spre gazda sa.

— Minchingham, întrebă el, ai vreo armă şi o lampă electrică?

— Am un revolver, răspunse cel interpelat, şi destule lămpi electrice. Ce dracu..

— Numai un minut sau două, fii drăguţ, întrerupse Slane. Poate că voi face o măgărie, dar lasă-mă să-mi încerc norocul.

⁂

Minchingham scotoci într'un cabinet şi găsi un revolver, pe care i-l dete lui Slane, împreună cu o lampă electrică.

— Coborâţi cu mine, amicii mei, dacă vreţi, le zise acesta din urmă. Nu mă gândesc la o hotărâre disperată. Mă duc doar să ascult la uşile localului d-lui Michael. Dacă nu va fi nimeni acolo, nu e nimic de făcut.

Nu vru nimeni să rămâe înapoi. Se furişară pe scară în vârful picioarelor, găsiră placa de aramă cu indicaţia Michael şi Fiul, şi se grupară în jurul uşei. Inăuntru, nicio lumină şi niciun sgomot.

Rămaseră acolo, răsufând din greu, câteva minute. Apoi Slane, care îngenunchiase, se ridică tăcut.

Ochii săi luceau, şi gesturile sale deveniseră încordate. Făcu celorlalţi semn să-l urmeze, şi coborâră în vestibul.

Portarul mai era la postul său; băiatul dela ascensor de asemenea.

— D-le sergent, zise Slane, scrie rău acolo sus.

— Unde, d-le? întrebă omul, speriat.

— Nu te nelinişti. Ia arma aceasta în vreme ce voi telefona. Nu lăsa pe nimeni — nici bărbat, nici femee — să iasă din imobil.

— N'am nevoe de arme, declară portarul încrezător. Nimeni nu va putea eşi de aci împotriva voinţei mele.

— Chiar de-ai fi Jack Dempsey în persoană, ai avea nevoe de o armă, dacă adversarul d-tale ar avea una, răspunse Slane scurt. Ţine-o, d-le sergent. Minchingham, voi telefona acum la Scotland Yard. Când lucrurile vor fi în plin mers, îţi voi comunica ideia ce-mi trece prin cap.

Minchingham aprobă.

— Fă cum crezi, prietene, zise el. Am toată încrederea în d-ta.

Slane se îndreptă spre telefon.

Deodată se opri. Micul grup părea împietrit.

Nu era decât o nimica toată, dar, într'un fel sau altul, această nimica toată se părea că-i paralizase pe toţi: auziseră soneria ascensorului.

Tăcerea ciudată ce urmă, fu întreruptă de Slane, care întrebă cu glas poruncitor:

— Cine poate eşi la ora aceasta din noapte, d-le sergent?

— Nu pot şti, răspunse omul.

Băiatul dela ascensor închise sgomotos uşa şi liftul începu să se urce încet.

După câteva secunde ascensorul reapăru.

Şi din el ieşi d-şoara Anna, îmbrăcată cu un mantou gros şi având în mână o umbrelă, iar sub braţ un mic pekinez. Se îndreptă spre uşă, dar Slane îi opri trecerea.

— Regret, d-şoară, se scuză el, dar nu găsiţi că căţeluşul dv., s'ar putea lipsi astăseară de plimbare? A mai eşit odată, nu?

Ea îi aruncă o privire urâtă.

— Iese de mai multe ori în fiecare seară, răspunse ea. Suntem în întârziere, fiindcă dv. aţi deranjat'o pe prinţesă. Trebue să se ducă cel puţin până în colţ.

Ea ar fi vrut să-şi croiască drum, îmbrâncindu-l pe Slane, dar acesta nu se mişcă din loc.

— D-şoară, zise el grav, căţelul nu e în definitiv o afacere atât de importantă. S'a dat ordin să nu iasă nimeni din casă până nu se va lămuri un anumit mister.

Ochii ei erau plini de mânie.

— Cine a putut da un asemenea ordin? întrebă ea, făcând altă sforţare spre a trece.

Slane o apucă de umeri.

— D-şoară, insistă el, nu aveţi voe să vă duceţi în stradă. Nu aveţi voe nici să vă întoarceţi de unde aţi venit. D-le sergent, supraveghiază te rog câteva clipe pe această tânără duduie.

(Sfârşitul în numărul viitor).

Catastrofa expresului Roma-Viena

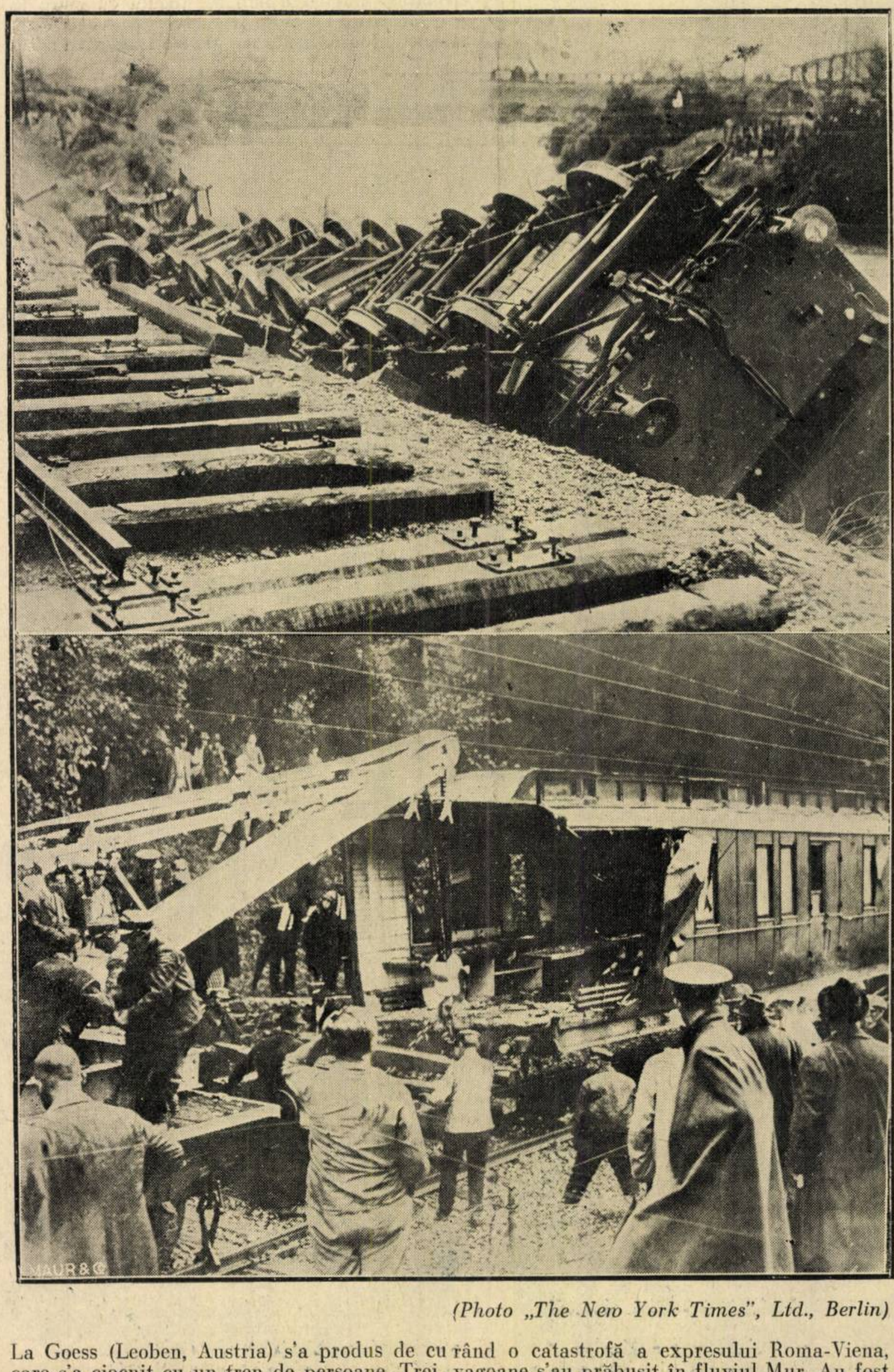

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Goess (Leoben, Austria) s'a produs de curând o catastrofă a expresului Roma-Viena, care s'a ciocnit cu un tren de persoane. Trei vagoane s'au prăbuşit în fluviul Mur. Au fost omorâte 13 persoane, rănite 50. Vedem *sus:* locomotiva răsturnată; *jos:* lucrările de salvare pe locul catastrofei.

Inundațiile catastrofale din China

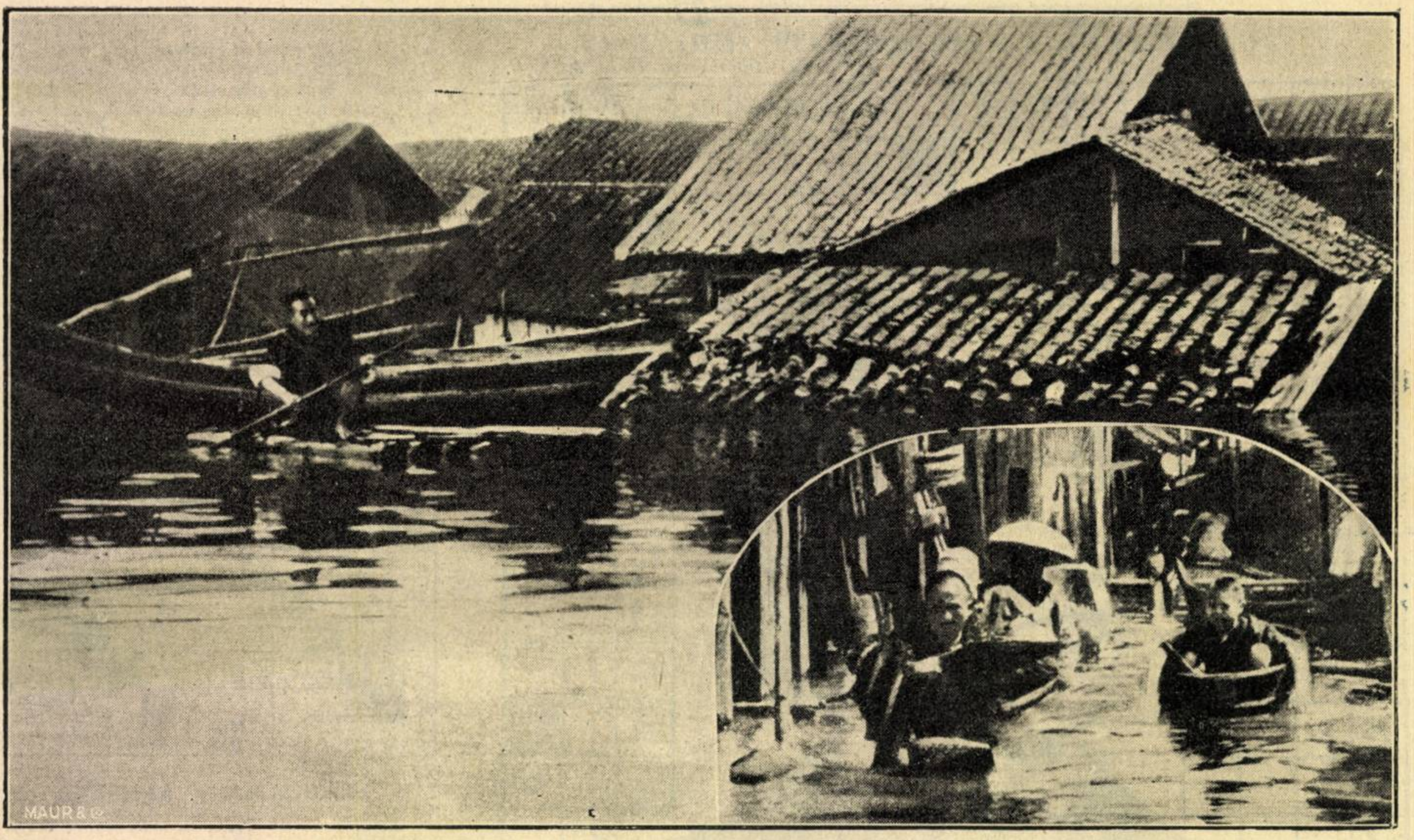

Milioane de oameni au rămas fără adăpost, sute de mii au pierit în apă sau de foame depe urma catastrofalei inundații din regiunea fluviului Yang-tse Kiang. Iată aci o localitate inundată din provincia Hunan. *Dreapta:* Cum au fugit unii locuitori din orașul Yuen-Kiang.

Naiadă americană

Brațul Niagarei din apropierea cascadei, între malul din Statele Unite și cel din Canada, e imens. Trecerea sa e deosebit de periculoasă.

Totuși, Mr. William Hill l'a trecut.

O tânără fată a bătut și acest record: este Miss Mary Bell, care a trecut brațul în numai nouă minute.

...Nu cumva femeile vor sfârși prin a bate toate recordurile ?

CARȚI NOI!

LUDWIG WOLFF
Fiul lui Anibal
Roman Hippic LEI 50

MIGUEL ZAMACOIS
ACCIDENTUL
Romanele alese LEI 16

MARIE-LISE EMILIAN
1313 Intrebări și tot atâtea răspunsuri **1313**
Ediția II. Prețul redus LEI 60

MAURICE LEBLANC
Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin
Insula cu treizeci de sicrie
Piatra Miraculoasă LEI 30

De vânzare la toate librăriile
și la Editura Eminescu București

Când vom muri?

Presbiția pare a permite să se fixeze anticipat data morții acelora cari suferă de acest defect al ochilor.

Așa cel puțin crede profesorul Bernstein din Goettingen, care ar fi constatat că presbiția ar fi simptomul cel mai tipic al bătrâneții.

E un adevăr prea cunoscut. Dar d. dr. Bernstein a făcut și unele descoperiri personale. Și anume: cu o presbiție slabă, oamenii de 44—49 de ani mai pot trăi 31 de ani; cu o presbiție mijlocie, încă 22 de ani, și cu o presbiție puternică, încă 17 ani.

La vârsta de 50—53 de ani, pronosticurile sunt, tot după gradul de presbiție, de 23, 18 și 9 ani. Dincolo de 64 de ani: 10, 9 și 6 ani.

Și d. profesor Bernstein a stabilit aceasta prin statistici !

...Savantul acesta pare a avea mult timp de pierdut...

Serbarea unui zeu al fluviului

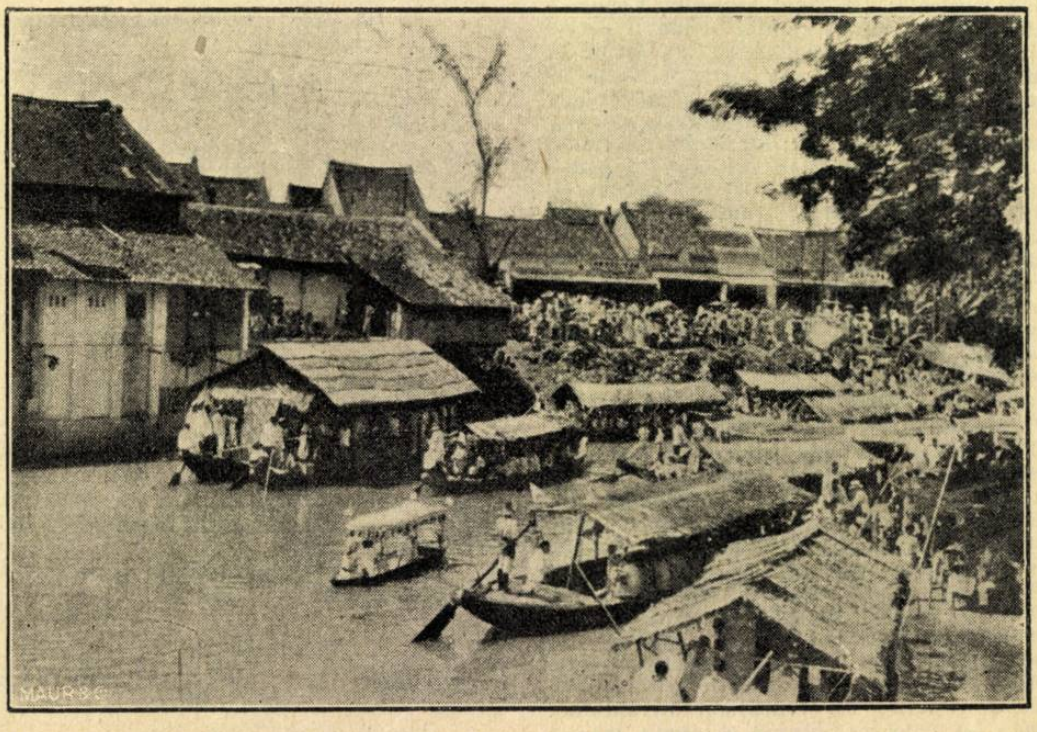

Unul din aspectele unei serbări a zeului fluviului Tjin-Beng din Java: bărci bogat împodobite, pe cari se află restaurante și muzici, se plimbă cu Javanezi și Chinezi, pe lagunele din Batavia

JOCURI

JOC DE CUVINTE INCRUCIŞATE «EMINESCU»

de *Al. Dobrinescu-Aledo*, student

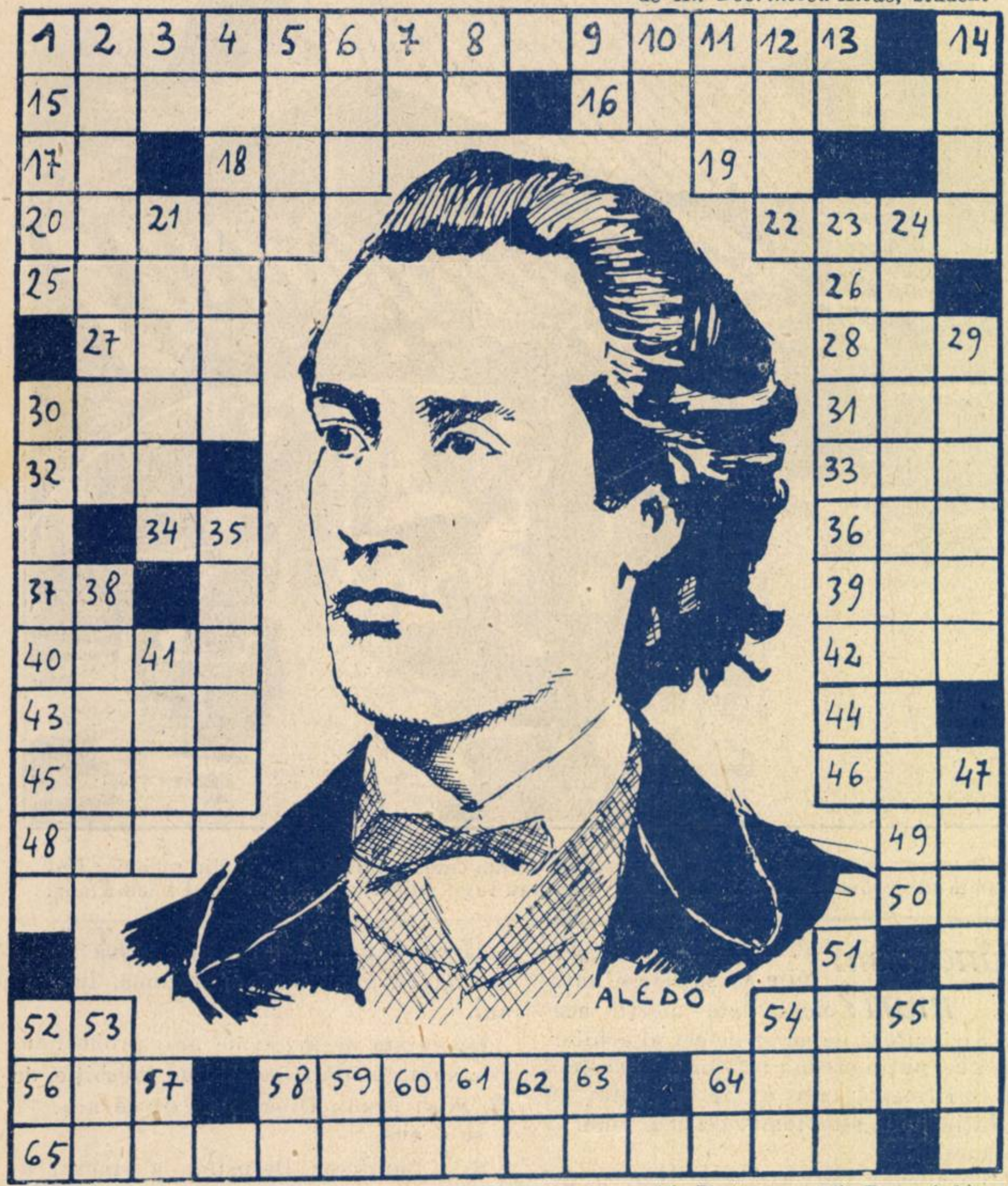

Orizontal: 1) Poezie lirică erotică de M. Eminescu; 15) Locul natal al genialului nostru poet; 16) Numele unei societăţi lirice, din care făcea parte şi Eminescu, înfiinţată la Iaşi în 1867, transformată apoi în partidul conservator sub preşedinţia lui Titu Maiorescu; 17) Pronume; 18) Diviziunea unei piese teatrale; 19) Noroi (Tr.); 20) Lac în Africa australă; 22)Nume femenin; 25) Se vaită de durere; 26) Notă muzicală; 27) Tipul norodului popularizat; 28) Interjecţie ce imită strigătul corbului; 30) Grămadă lunguiaţă; 31) Judecător în Infern; 32) Anagramă din uiţi; 33) Nume femenin; 34) Conjuncţie; 36) Substanţă lungă flexibilă şi foarte subţire ce omizile şi păianjenii scot din corpul lor; 37) Fluviu în Italia; 39) Salut (Lat.); 40) Ziua aniversară a patronului; 42) Botul porcului; 43) Descoperia; 44) Oraş în Caldeia; 45) Instrument compus din mai multe fluiere împreunate; 46) Fiica lui Laban; 48) Numeral; 49) Foarte umed; 50) Pronume; 52) Auxiliar; 54) Pronumele şefului unei celebre familii de tipografi veneţieni din secolul al XV-lea; 56) Fluviu în Asia centrală; 58) Carte ce conţine rugăciunile şi ceremoniile de observat în exerciţiul unui cult religios; 64) General spaniol (1752—1794; 65) Nuvelă filozofică de Eminescu.

Vertical: 1) Frumos oraş în Europa centrală, unde studiă marele nostru poet; 2) Poezie filozofică de Eminescu; 3) Primeşte; 4) Ştofă subţire nevărgată; 5) Ingheţaţi; 6) Răsărit; 7) Interjecţie ce exprimă tăcere; 8) Părţile laterale ale pântecelui; 9) Două litere din «Jean»; 10) Transportă!; 11) Anagramă din „Ino"; 12) Nici un om (Mold.); 13) Dispun de fonduri; 14) Poezie lirică de Eminescu; 21) Regele Vizigoţilor (342—412); 23) Poezie filozofică de Eminescu; 34) Celebru fabricant italian de vioare; 29) Sinonimul cuvântului *bină;* 30) Celebru tipograf şi erudit francez (1528—1598); 35) Preparau o echipă cu unelte de lovit; 38) Copil rămas fără părinţi; 41) Combina; 47) Partizan; 51) Dare (od.); 52) Poezie erotică de Eminescu; 53) Duh rău (Tr.); 54) Vârstă; 55) Notă muzicală; 57) Alifie (Mold. şi Tr.); 58) Zeu la Egipteni; 59) Plantă industrială; 60) Pronume; 61) Două litere din: *lup;* 62) Prepoziţie (lat.); 63) Măsură itinerară chinezească; 64) Cifră ce arată pe unu.

JOC MITOLOGIC

de *Sorel Avramescu*, Constanţa

				I.				
1).		×	×	×	×	×	×	A
2).	A	×	×	×	×			
3).		×	×	×	A	×	×	×
4).	×	A	×	×	×	×		
5).	A	×	×	×	×	×	×	
6).		A	×	×	×			
7).	×	×	×	×	E			
				II.				

Orizontal: 1) Soţia lui Admet, regele Tesaliei; 2) Una din cele trei graţii;3) Erou grec, unul dintre Argonauţi; 4) Tânăr care se îneacă în fântână unde'şi contempla figura cu admiraţie; 5) Fiul lui Jupiter, care clădi zidurile Troiei; 6) Erou grec dela împresurarea Troiei faimos prin nelegiuirile sale; 7) Tatăl lui Telemac.

I.—II. = Preot al lui Apollon, care ordonă fabricarea calului de lemn.

ŞARADA

de *Aurel Bârsan-Mălini* şi *Crişan Şinteică*, Fălticeni

Şarada ce v'o propun,
Din două părţi o compun
Partea 'ntâia de vreţi s'aflaţi
Pe la gard o căutaţi.
A doua ca să vă spui,
E la faţa ori şi cui.
La un loc de le uniţi,
Sediul muzelor găsiţi.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 37

JOC DE CUVINTE INCRUCIŞATE

E	E	C	L	O	O	■	E	T	R	U	S	C
S	T	E	A	■	L	A	C	H	E	U	■	H
T	E	L	■	P	Y	T	H	O	N	■	P	E
I	X	■	H	A	M	L	E	T	■	A	H	O
M	■	R	A	S	P	A	R	■	C	R	E	P
P	R	O	T	A	I	S	■	D	O	D	D	S
■	E	T	H	R	A	■	S	E	C	E	R	■
S	T	R	O	E	■	M	A	N	L	I	U	S
M	I	O	R	■	T	Y	R	T	E	U	■	I
U	N	U	■	P	O	T	C	A	S	■	I	R
L	E	■	V	E	C	H	I	L	■	N	E	O
G	■	F	A	R	A	O	N	■	T	U	R	C
E	G	O	I	S	T	■	A	L	E	C	T	O

ANAGRAMA — AFEREZA

NIEL	INEL
OGAR	ORGA
ASTI	TISA
SUPA	APUS
STER	REST
OMAN	AMON
AVID	VIDA

PINEL
IORGA
CASTI
CAPUS
ASTER
ROMAN
DAVID

Piccard.

CARTEA MISTERIOASA

«Bacalaureatul elevului Gerber».

Poşta jocurilor

Strul Weinştein, Galaţi. — Sper că vă aflaţi în posesia premiului.

Lică Wechsler, Iaşi. — Ca mai sus.

Diaconescu I. Constantin, Mizil. — A sosit poate prea târziu. Puteţi trimite deslegările jocurilor şi ale problemelor pe aceiaşi c. p.

Al. Dobrinescu-Aledo, Bârlad. — Pe viitor consultaţi întâi Şeineanu şi apoi Larousse-ul (pentru *Nice).*

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Balş (Romanaţi): Fănică Nicolaescu.
Bârlad: Al. Dobrinescu-Aledo,student.
Braşov: Rhea-Silvya col. Ionescu-Bucureşti şi Alexe Al. Benigal-Nicu.
Bucureşti: Virginia Marinescu, Leibovici Nuhăm, Carol Schein, Simon şi Dora Herşcovici, Nathan Rubin, Alecu Dumitrescu şi D-tru Constantinescu, George ing. P. Petrescu.
Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.
Cluj: Spiru Theodoreanu.
Constanţa: Jean Dumitrescu-Goiceanu şi Nelu Navon.
Craiova: Victor Dragotă, Virgil Biţă, Victoria Ana Penchas, Lucian Dumitrescu şi Geo-Iovu, Anghel Nicolăescu, Lizica Munteanu şi Gigel Iovu.
Galaţi: Sylvius Comandor Baicu.
Iaşi: Nicuşor Comănescu.
Militari (Ilfov): Th. Dumitrescu.

(Urmează în pag. 965).

Nou concurs de picioare la Hollywood

In cetatea filmului s'a organizat de curând un nou concurs de picioare printre stelele ecranului. Iată aci cele mai de seamă trei concurente: *Sus, stânga,* frumoasa Mary Doran. — *Jos, stânga,* delicioasa Irene Delroy. — *Dreapta,* populara Lilian Roth.
(Photo-exclusivitate Keystone)

Soluțiile jocurilor

(*Continuare din pagina 964*)

Peris (Ilfov): Fanny Ionescu-Adam și Sandy N. Ivan.
Turnu-Măgurele: Fănel Delaturnu și Fănel Z. Theodosiu.

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE ȘI ANAGRAMA-AFEREZA:

Arad: Silberman Saul.
București: Robert Dunereanu, Olga Gavrielescu, Zoe Silvestru, Safir Poja, Herșcovici Amalia, Annie Bogdan, Gerson S., Tudor Popescu, A. Schein.
Constanța: Lucia Constantinescu și Anghel Mihăileanu.
Focșani: Hary Feldman.
Râmnicu-Vâlcea: Lenuța Postelnicu, Victor Neagoe și N. Grăsoiu.
Sinaia: Marilena N. Constantinescu. M. A. D. Hertz. M. Austriac, M. Virgil, M. Bum, M. S. Weissendorf, M. Șaraga.

AU DESLEGAT JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE ȘI CARTEA MISTERIOASA:

Brașov: Puia Buzescu.
București: Nicolae L. Petrescu, locot. C. Popescu, Mimy Schein, Bernard Strulovici, Aurelia Ionescu.
Buzău: Mihai Const. Dumitrescu și Zoe Dumitrescu.
Constanța: Alfons Herșcovici.
Craiova: Didina și Ana Klein.
Galați: Cohn Dora, CohnJacques.

AU DESLEGAT ANAGRAMA—AFEREZA ȘI CARTEA MISTERIOASA:

Alba-Iulia: Marcel Zussmann.
Brașov: Izu Schein și Radu Popescu.
Craiova: Anghel Nicolăescu.
Drăgășani (Vâlcea): Nellu Nanu.
Giurgiu: Anton Teodorescu.
Iași: Haim N., Moriț Silberman.
Săliște: Nanu S. Ioan.
Turnu-Măgurele: Mity Lolis.
Vaslui: Ionescu Șt. Elvira.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL DE CUVINTE INCRUCIȘATE:

Arad: Carol și Ella Victor.
Brașov: Emil Turmavitu, Tudorel Marinescu.
București: Lucicuța Sch., Dan Tănăsescm, Ionel Ionescu, Șt. Negru.
Drăgășani (Vâlcea): George Rădulescu.
Focșani: Alexandru D. Zurbagiu.
Galați: Afrodita Glückman, Tony Segal.
Huși: Strulovici Malvina.
Iași: Goldenberg Simon, Aneta Georgescu.

AU DESLEGAT NUMAI ANAGRAMA—AFEREZA:

Arad: Mielu și Carol Ionescu.
Bacău: Lya și George Popescu.
Bârlad: Aurel Bucureșteanu, Radu Constantinescu.
Brașov: Mitzy și Felicia Cățoiu.
București: Tantzy Ionescu, Haimian și Alfons Haimovici, Adela și Marin Tufescu.
Giurgiu: Emanuel Margulius.
Oradea-Mare: Lucica și Tony Daia.

AU DESLEGAT NUMAI CARTEA MISTERIOASA:

Bâlca (Putna): Zâna Stroen, Nicu Glodeanu, Antonia Hagiu, Dicu Băncilă, Nicu Ignat, Josephina Nechifor, Mitică Copaci, Carmen Tăutu.
București: Rică Stănescu și Costel Georgescu, Dimitrie Boțoman, Mișu C. Antonescu, Midkey Wolgast și Adelina Botezatu.
Drăgășani (Vâlcea): Floricica Predescu, Nelly Iliescu, Lucia Lezaru, Luci Munteanu, Zizi Ițiescu, Nimma Anastasiu și Gabriella Barbu, Pizone Iliescu, Nellu Nanu, Mitty Anastasiu, Nanu S. Ioan, Iliescu D-tru și Mircea Popescu-Portărești.
Focșani: Leonte Romașcan.
Mizil: Const. I. Diaconescu și Stelian I. Diaconescu.
Turda: Dumitru Tocan.
Vaslui: Georgescu Dumitru.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT:

Premiul jocului de cuvinte încrucișate: Nicușor Comănescu (Iași).
Premiul anagramei — afereze: Fanny Ionescu— Adam (Periș-Ilfov).
Premiul cărței misterioase: Nicolae L. Petrescu (București).

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 36:

București Dimitrie G. Boțoman.
Drăgășani (Vâlcea): Florica Predescu, Nelly Iliescu, Lucia Lazaru, Lucia Munteanu, Zizi Iliescu Mima Anastasiu și Gabriella Barbu, Pizone Iliescu, Nellu Nanu, Britty Anastasiu, Nanu S. Ioan, Iliescu D-tru și Mircea Popescu-Portărești.

La adânci bătrânețe

La Rossen, în Franța s'au căsătorit de curând: d. Batard, subinspector al portului fluvial, de 85 de ani cu d-na văduvă Adeline Gode, croitoreasă-șefă la Ospiciul general, de 87 de ani.

Martorii erau și ei octogenari: d. Terrier, care datorește vârstei sale de 85 de ani faptul că e decanul chelnerilor din oraș, și d. Fouré, cel mai tânăr dintre ei, de 80 de ani.

In total, 336 de ani.

Și, drept culme, noua pereche a trebuit să-și caute actele de naștere în registrele de sub domnia lui Ludovic-Filip!

PAGINA FEMEII

Costume din epoca victoriană

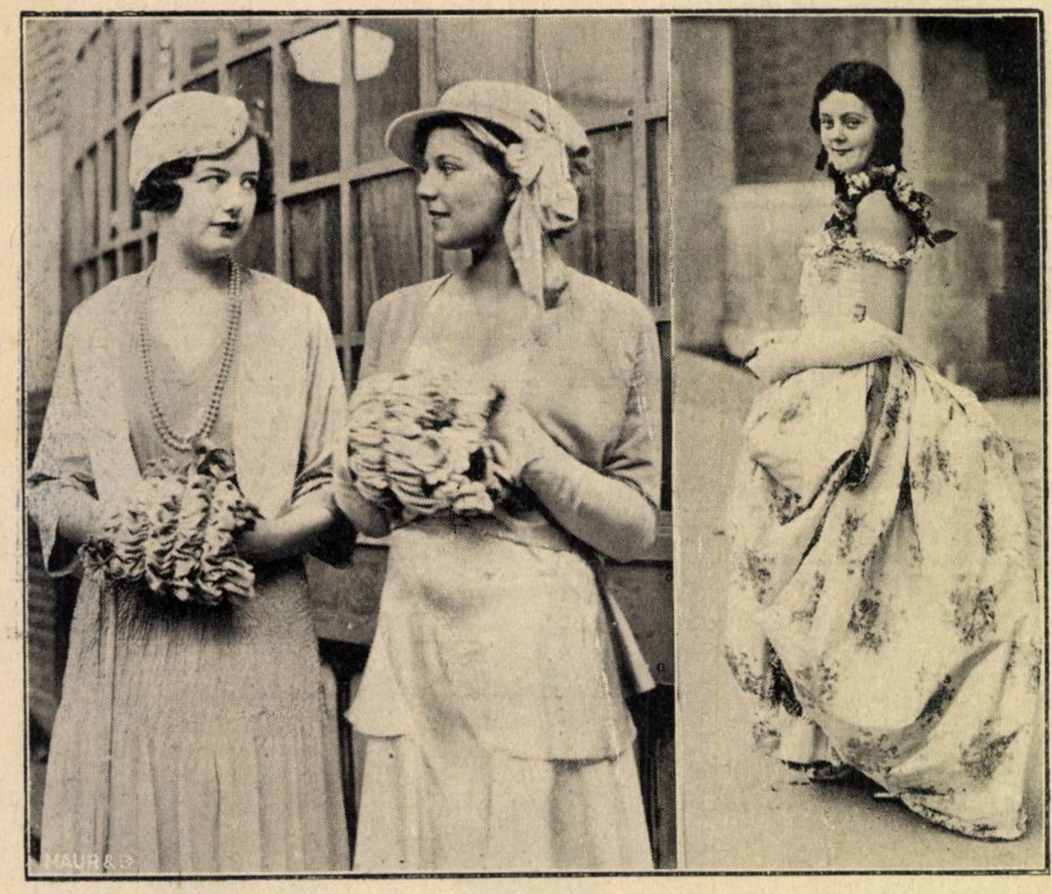

(Photo-exclusivitate Keystone)

Moda actuală feminină tinde vădit la o reluare a costumelor ce se purtau în secolul XIX (epoca victoriană, adică a reginei Victoria, cum o numesc Englezii). Dovadă... cele trei rochii de mai sus, care au fost mult remarcate la recenta expoziție de mode din Londra.

Uşuratec

— Ştiu, Nicule, că ai datorii... Jură-mi deci că nu te însori de hatârul banilor mei!

— Dar bine, Sofițo, îți jur că nu m'am gândit niciodată să-mi plătesc datoriile...

Şi-a trăit rolul

(Photo „The New York Times")

Miss Cherry Cottrell, fiica preotului închisoarei Wormwood Scrubs, care va juca la teatrul Lyzeum din Londra rolul unei fete din închisoare din piesa „Vrăjitorul" de Edgar Wallace. Miss Cottrell a fost născută în închisoare şi şi-a petrecut tot timpul acolo. O vedem mai sus în drum spre teatru pentru a lua parte la o repetiție.

Surâsul în zile negre

Recunoaşte toată lumea că, de câtiva ani încoace, averile se mută foarte uşor din buzunarele unuia în ale altuia; dar să nu se creadă că cei ce cad victime ale crizelor financiare, ar fi toți disperați...

In zilele noastre, cei mai mulți se acomodează cu zilele negre.

O drăguță dudue, care avea anul trecut două jupânese, îşi mătură azi ea-însăşi apartamentul, în care locueşte cu părinții ei. Şi, ca să-şi îndulcească munca aceasta plictisitoare, o face... cu muzică.

Un gramofon, rămăşiță din vremurile mai bune, acompaniază opera măturii. Odaia de primire e «făcută» în sunetele marşului din «*Aida*», sufrageria în ale valsului «*Dunărea albastră*», dormitorul fetei în ale muzicei din «*Parada Dragostei*».

— E o lecție de dans de menaj, a explicat inteligenta fată. Am inventat... mătura-tango!

Foarte vesel e şi un industriaş care a pierdut cea mai mare parte din avere: a trebuit să renunțe la foarte frumosul său automobil, în care se plimba majestos, şi umblă acum cu autobusul.

— Merg aşa mai repede prin străzile cu lume multă, spune el cu un surâs care împiedecă publicul de a-i vedea inima. Când dai un mic bacşiş, încasatorii sunt fericiți şi uneori mulțumesc. Nici nu îndrăsnesc să mă gândesc la sumele ce primea şofeurul meu, fără a zâmbi măcar. Vă rog să mă credeți că sunt foarte mulțumit.

Durata sarcinei

Dăm mai jos (în zile) durata sarcinei la mamifere.

Omul 270; calul 419; măgarul 365; bivolița 330; oaia 160; capra 154; lama 330; gazela 180; antilopa 270; căprioara 287; renul 220; porcul 130; porcul mistreț 140; rinocerul 557; elefantul 688; hipopotamul 300; câinele 65; lupul 100; vulpea 63; pisica 60; pisica sălbatecă 63; leul 110; tigrul 100; ursul ordinar 118; ursul alb 210; balena 365; epurele sălbatec 30; epurele de casă 30; şoarecele 23; şobolanul 30; ariciul 50; cârtița 30; veverița 30; cămila 390; bursucul 84; girafa 441 zile.

„Miss Nippon"

(Photo-exclusivitate Keystone)

In recentul concurs de frumusețe din Japonia, titlul de „Miss Nippon" a fost acordat d-şoarei Tako Inouye, de 20 de ani, secretara particulară a fostului stareț al principalului templu Nişi-Hoganji (buddhist), contele Kozul Otani.

O eroină

Emilienne Moreau a dobândit «carta de combatant».

A fost citată la ordinea de zi pe armată de către Foch, care era pe atunci general al corpului I de armată.

D-na Moreau, care locuia la Loos-en-Gohelle, organizase, când trupele britanice ocupaseră satul, la ea acasă, un post de ajutorare, şi nu şovăise de a eşi din casă, înarmată cu un revolver, spre a-l descărca şi a pune pe fugă doi soldați ascunşi într'o casă vecină, de unde trăgeau asupra postului.

Emilienne Moreau primi dela Sir Douglas Haig, Medalia militară engleză, Crucea Roşie şi medalia Sf. Ion din Ierusalim a regelui Angliei.

S'a căsătorit apoi cu d. Fournier, un mare mutilat de răsboi.

Azi e văduvă. Carta de combatant e, pentru dânsa, o demnă răsplată a curajului arătat ca fată tânără, care nu avea atunci decât 17 ani.

Tatuaj

De opt luni de zile, Birmania e prada jafurilor şi răsboiului civil.

Răsculaţii sunt toţi tatuaţi, şi armata rebelilor nu primeşte niciun recrut care nu are pe piele vreun semn bizar; ba tatuagiul diferă chiar după diferitele districte ale ţării.

Dece toate acestea ? Fiindcă bonzii au reuşit să împrăştie printre soldaţi credinţa că pielea tatuată îi face invulnerabili.

Aceasta nu-i împiedecă, bine înţeles, să fie străpunşi de gloanţele poliţiei şi să moară...

Ministru tânăr

(Photo „The New York Times")

Tânărul Malcolm MacDonald, fiul primului ministru al Marei Britanii şi deputat în Camera Comunelor, numit de curând ministru în cabinetul de colaborare naţională.

Încă un rege detronat

De când regele Spaniei a plecat din ţara sa, Almanahul de Gotha conţine o majestate mai puţin. Imediat ar fi trebuit să înregistreze însă alta în locul ei, şi anume pe tânărul Birman, şeful rebelilor din Karawaddy, care şi-a arogat titlul de rege al Birmaniei.

Dar regalitatea acestui tânăr n'a durat mult.

El a fost arestat de poliţia engleză, şi în puşcărie va avea timp să mediteze asupra vanităţii gloriei umane!

Extraordinarul roman

EVREI

în

Lanţuri

s'a tradus în toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare înseamnă un
SUCCES MONDIAL!

Se găseşte la toate librăriile şi la
Editura „EMINESCU" S. A. Bucuresti

Raidul pe avionul „Regele Carol II"

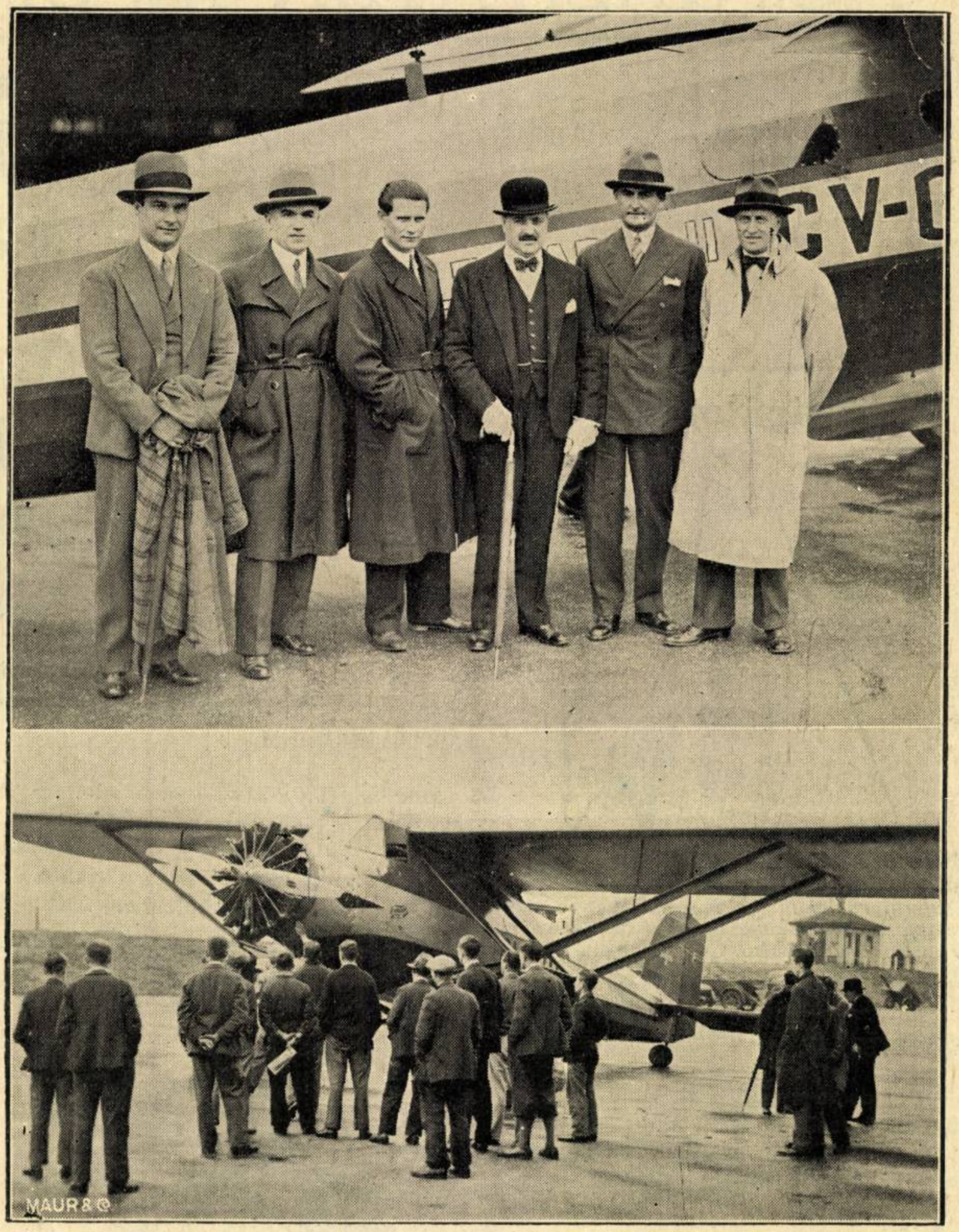

(Photo-exclusivitate Keystone)

A făcut mare impresie raidul executat de d. locotenent Octav Oculeanu (ca pilot) şi de d. maior Emil Ionescu (ca navigator) pe noul avion „Regele Carol II". Avionul a străbătut distanţa Bucureşti—Londra, fără escală, în 12 ore şi 15 minute. Fotografiile noastre au fost luate la aterisarea pe aerodromul Croydon (Londra) şi reprezintă : *Sus,* d. ministru M. Laptew cu ataşatul nostru naval şi aerian, cei doi aviatori Oculeanu şi Ionescu în faţa avionului ; *jos,* avionul „Regele Carol II".

Doui asasini... nevinovaţi

Ziarele franceze înregistrează următoarea ciudată istorie întâmplată în Antile.

Trei ocnaşi, deţinuţi la Cayenne, reuşiră să scape de sub paza gardienilor, puseră mâna pe o barcă şi o porniră la bună întâmplare.

Vânturile îi împinseră spre insula Trinităţii, unde fură arestaţi de îndată ce puseră piciorul pe uscat. Ocnaşii protestară contra detenţiunii lor, care fu confirmată de Curtea de apel din Trinitate, care mai decretă, după formula consacrată în asemenea cazuri, că detenţiunea va continua, cât timp guvernatorul va găsi de cuviinţă.

Fugarii protestară din nou, apelând de astă dată la consilierul coroanei. Personagiul acesta luă evadaţilor un interogatoriu, apoi ordonă punerea lor imediată în libertate, casând sentinţa Curţii de apel.

Triumviratul acesta, căruia consilierul coroanei îi dete astfel un brevet de nevinovăţie, se compunea dintr'un falşificator şi doi asasini!

Antropometrie obligatorie

Se ştie că amprentele digitale sunt azi mijlocul cel mai infailibil spre a se identifica un individ. Se crede că dintr'un milion de persoane nu există două cari să aibă amprente identice.

Din cauza acesta. Americanii se gândesc să utilizeze ramura aceasta a antropometriei drept act de stare civilă; dar când e vorba de o răpire sau de o substituire de copii mici, identificarea e, în practică, imposibilă, când victima e regăsită după câtiva ani.

In urma naufragiului vaporului «*General-Slocum*» în apele din New York, au fost pescuite cadavrele a opt copii. S'a asistat atunci la o scenă lamentabilă: opt mame, nebune de durere, îşi reclamau pruncii.

Intr'un viitor foarte apropiat, legea americană va face obligatorie luarea aprentelor digitale (picioare sau mâini) ale nou-născuţilor, atât la particulari cât şi la Maternităţi.

După aceia va fi adoptată probabil de toate Statele civilizate.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

EXPLICABIL

Patronul era indignat. In cele din urmă găsi pe noul ucenic.

— Aci erai? De când te tot caut! Nu eşti niciodată de găsit când am nevoe de tine! Dar ce e tatăl tău?

— Sergent de stradă.

— O! zise patronul. Atunci nu mă mai mir!

„Scuipătoarea“

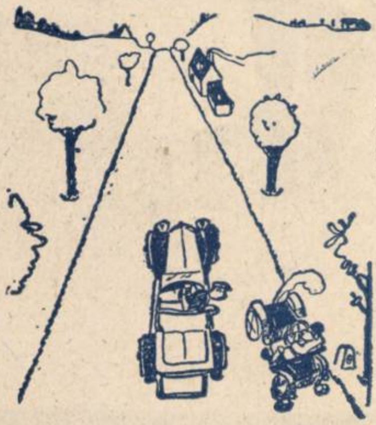

Şoferul automobilului mare: Hei, domnu' ! Eşti în pană? Pot să-ţi fiu de folos ?

Şoferul rablei mici : Nu, mulţumesc, o să meargă... Aştept doar un vânt dela spate ca să încerc să urc coasta. Cu vântul din faţă nu e chip...

SISTEMUL

— Om deştept mai e şi Mumuianu! Acum a născocit un sistem de joc, foarte complicat, cu care pretinde că se poate câştiga sigur la Monte Carlo.

— Şi care e rezultatul practic al sistemului?

— Minunat, cât se poate de minunat! A şi găsit cinci proşti cari i-au cumpărat sistemul!

LEACUL

— Eu nu sunt niciodată răcit, deoarece am un leac excelent. Fac în fiecare săptămână o bae de aburi, de două ori pe săptămână masaj, în fiecare dimineaţă fricţiune rece, nu iau nimic la primul dejun. Peste zi beau cam un litru de apă caldă. Te sfătuesc să faci şi tu aşa.

— Mulţumesc. Prefer să răcesc din când în când!

Din lac în puţ

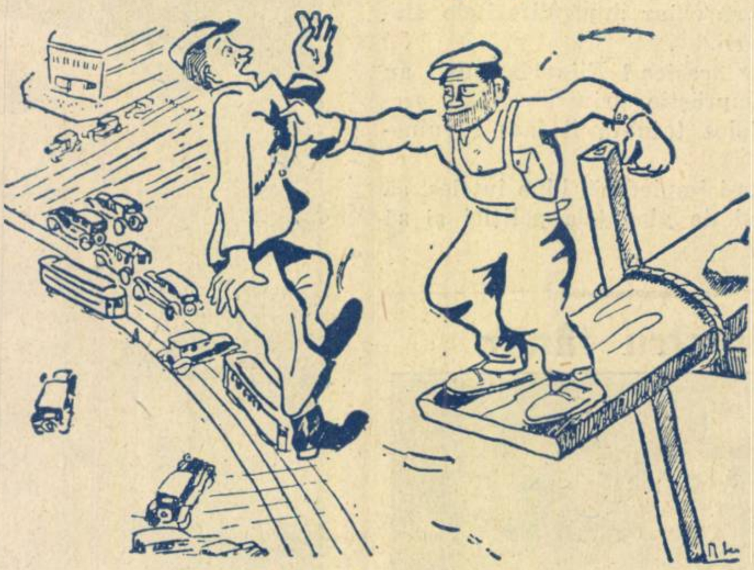

— Dă-mi drumul că mă doare !

ANTIALCOLISM

Medicul: Te sfătuesc să-ţi speli în fiecare seară picioarele cu spirt.

Pacientul: Nu am voe, d-le doctor; sunt membru al Societăţii pentru combaterea abuzului de băuturi acloolice!

După ce l'a cotonogit

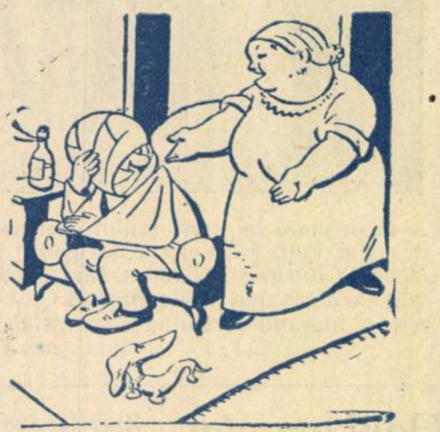

Ea : M'am gândit bine, dragă, la cearta noastră de eri... şi mi se pare că tot tu ai avut dreptate !

ÎI CUNOAŞTE...

— Nu e greu să ghiceşti vârsta unui om în toamna vieţii. Când are păr cărunt, are cincizeci de ani; când părul e mai mult negru, a trecut de şeasezeci!

RECTIFICARE

— Am auzit că ai câştigat săptămâna trecută la Cluj zece mii de lei.

— Este şi nu este aşa.

— Cum ?

— Intâi, nu am fost la Cluj, ci la Arad. Şi nu săptămâna trecută, ci acum o lună. Şi nu erau zece mii de lei, şi nu i-am câştigat, ci... i-am pierdut!

UIMIRE

Croitorul Postăvaru scrie:

«Prea stimate domn! Sunt foarte uimit că nu am primit încă banii ce-mi datoraţi, după atâtea rugăminţi ce v'am făcut».

Debitorul răspunde:

«Prea stimate domn! Eu nu sunt nici decum uimit, de oarece nu am trimis încă banii».

Nu-i nimic...

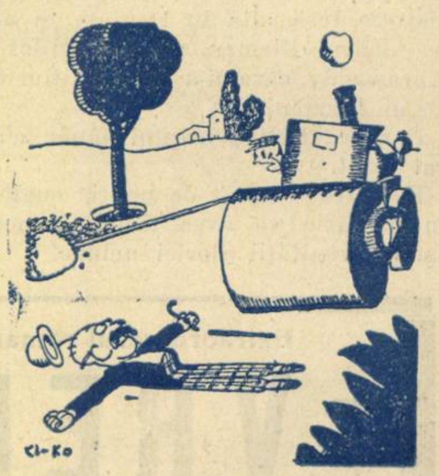

— V'am rănit cumva?

— Nu face nimic... Dar n'ai vrea să-mi calci şi manşetele ?

ARE DREPTATE

Lola: Sunt foarte nenorocită! Ionel nu vine acasă niciodată seara, şi nu ştiu unde s'o fi ducând...

Rola: Fii mulţumită, că ai fi şi mai nenorocită dacă ai şti unde se duce!

Interes justificat

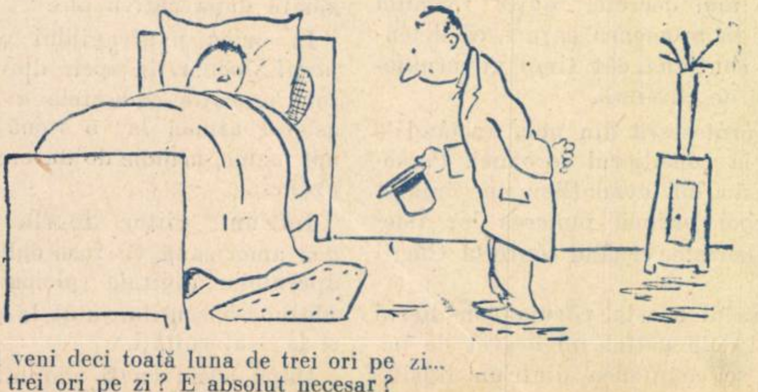

— Voi veni deci toată luna de trei ori pe zi...

— De trei ori pe zi ? E absolut necesar ?

— Da, nu mi-am plătit încă chiria !

Alergare de amazoane la Baden-Baden

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In cadrul alergărilor de est-an din Ifferzheim (Baden-Baden) s'a organizat şi o cursă de amazoane, care a luat înfăţişarea unui important eveniment sportiv. Cursa a fost câştigată de d-şoara Lisel Schläfke. Iată nouile girls-jockey la pesaj.

Echinoxul toamnei

Publicul s'a alarmat de faptul că anul acesta iarna s'a prelungit în luna Martie, iar toamna a început prea de vreme, în August.

După datele astronomice, vara ar ţine până la 23 Septembrie, când avem echinoxul toamnei. Inceperea toamnei înainte de echinoxul toamnei e o anomalie ca şi prelungirea iernii după echinoxul primăverii.

CE ESTE ECHINOXUL?

Cuvântul echinox derivă din două cuvinte latineşti: *aequus* (egal) şi *nox* (noapte).

Egalitate dintre zi şi noapte are loc numai de două ori pe an şi anume:

1) La 21 Martie, când avem echinoxul primăverii.

2) La 23 Septembrie, ziua echinoxului toamnei.

Egalitatea dintre zi şi noapte se întâmplă din următoarea cauză: cei doi poli se găsesc la 21 Martie şi la 23 Septembrie la o distanţă egală de soare. In consecinţă razele astrului zilei căzând perpendicular pe ecuatorul pământului, lumina e vizibilă exact pe o jumătate de glob, în timp ce jumătatea cealaltă rămâne în întuneric.

Ecuatorul e numit de astronomi «linia echinopţială» pentrucă în aceste zile soarele trece de-asupra ecuatorului.

Tropicele sunt «linii solstiţiale». La 22 Iunie avem solstiţiul de vară, soarele ajungând la tropicul Racului, iar la 22 Decembrie avem solstiţiul iernii, razele solare căzând perpendicular pe Tropicul Capricornului.

In vremurile normale, toamna începea aproape regulat în ajunul echinoxului, dar după războiu s'a schimbat clima, ca şi oamenii, încât n'am putea preciza dacă anul acesta va fi la 23 Septembrie zi de vară sau zi de iarnă. Anotimpurile intermediare tind să dispară, şi după o iarnă grea ne pomenim de odată în călduri caniculare ce încep în Mai, iar dupa o vară atât de ecuatorială cu... 60 grade Celsius la Bucureşti, ne pomenim deodată în bătaia pretimpurie a Crivăţului, a ploilor reci şi eventual a zăpezilor, în Octombrie.

SOARELE ŞI PAMANTUL

Echinoxurile şi solstiţiile, trecerea pământului la afelie şi perihelie, căderea perseidelor în August şi a leonidelor în Noembire sunt fenomene astronomice ce încep să intereseze tot mai mult pe meteorologi.

Faptul că la 23 Septembrie razele soarelui cad perpendicular pe ecuator, deci la o distanţă egală de cei doi poli, are o deosebită însemnătate. Dela 23 Septembrie începe noaptea de 6 luni la Polul Nord iar la Polul Sud începe ziua având o lungime tot de o jumătate de an. Curenţii aerieni îşi schimbă directiunile.

(Urmează în pag. 970)

Vara, vântul bate în ţara noastră mai mult din direcţiunea S sau SW iar în timpul iernii direcţiunea e diametral opusă : N sau NE.

O primă cucerire a meteorologiei generale, bazată pe Fizica solară — şi aci meritul revine aproape exclusiv lui Mémery — e împărţirea globului pământesc în trei categorii de regiuni din punctul de vedere al influenţei soarelui.

Intr'adevăr, echilibrul atmosferei, a cărei greutate se cifrează în mii de miliarde de tone, deşi aerul ne pare uşor, nu se poate menţine decât prin formarea perpetuă de zone cu presiune înaltă, numite *anticiclonice*, şi zone *depresionare*, cu presiunea joasă, formaţiune în care joacă un prim rol diferenţa de temperatură între continente şi oceane.

O desechilibrare cât de mică, provocată de variaţia energiei radiată de soare sub forma de lumină, căldură şi unde electromagnetice, nu poate avea fireşte aceiaşi repercusiune pe tot globul şi dacă într'o regiune avem bunăoară o creştere a presiunii atmosferice, trebue să avem în altă regiune o scădere a presiunei pentru menţinerea echilibrului general, iar într'o a treia regiune putem avea un regim staţionar.

Trecerea la echinox nu va avea nicio consecinţă meteorologică în unele ţări, conform principiului de mai sus, în altele vom avea obişnuitele uragane, ploi, cutremure etc., ce dau în ultimii ani prea mult de lucru agenţiilor telegrafice.

Mémery lucrează acum la împărţirea ţărilor în trei categorii, anume :

1) Pozitive, adică acele unde variaţiunile temperaturei sunt de acelaş sens cu creşterea petelor solare.

2) Negative, în care variaţia temperaturei e de sens contrar.

3) Indiferente.

Bineînţeles, clasificarea se va face după graniţe meteorologice, nu după cele geografice şi s'ar putea ca într'o aceiaşi ţară să avem zone din tustrele categoriile. Bunăoară apariţia unei pete solare în Iulie, ar putea provoca, după teza lui Mémery, o creştere a temperaturii la Bucureşti şi o scădere în regiunea Mercurea Ciucului, polul frigului în România. S'ar mai putea întâmpla ca în ajunul echinocţiilor să înregistrăm astfel de anomalii. E suficient să menţionăm că apariţia unei pete solare la 20 Martie, deci cu o zi înaintea echinoxului primăverii, a provocat creşterea temperaturii la Bucureşti până la + 12 grade şi scăderea vertiginoasă la Predeal până la — 17 grade.

Explicaţia s'ar putea face după principiul de mai sus al lui Mémery, care va duce şi la cunoaşterea mai intimă a mecanismului formării curenţilor ascendenţi şi descendenţi, putându-se astfel alcătui cu mai multă precizie hărţile sinoptice necesare aviatorilor. **F.**

Vedeta cu cel mai frumos copil

„The New York Times", Ltd., Berlin)

In Zoo din Berlin a avut loc de curând o mare serbare a copiilor, cu care ocazie s'a organizat şi un concurs de frumuseţe. Renumita vedetă a filmului Henny Porten a fost proclamată patroană a concursului şi a arătat publicului fetiţa aleasă drept cea mai frumoasă (Helga Kretschmar) şi pe mama acesteia, după cum se vede pe fotografia noastră.

Puşcăria alcoolică

I-ar fi plăcut desigur lui Mark Twain să povestească istoria aceasta...

Prunele ce se distribue deţinuţilor din faimoasa şi temuta închisoare americană Sing-Sing, se numără...

Dar dece se numără aceste fructe ?

Fiindcă puşcăriaşii le păstrau, şi fabricaseră un ingenios sistem de a le transforma în alcool... un fel de ţuică !

Exista deci în interiorul închisoarei o distilerie clandestină.

De aceea deţinuţii le primesc acum cu număr, şi trebue să le mănânce imediat.

Un sgârcit inteligent

Bai-Ganciu, acest erou naţional bulgar, tip al zgârceniei, primeşte în contuarul său pe un compatriot.

Acesta îi cere un împrumut, şi-i expune garanţiile şi condiţiile ce-i oferă.

Bai-Ganciu, încântat de gheşeft, îi oferi o ţigaretă.

Solicitatorul trase un chibrit şi-şi aprinse ţigareta.

— Să te ştergi pe bot, nu-ţi mai acord nici un împrumut!

Solicitatorul nu înţelese această schimbare bruscă a lui Bai-Ganciu.

— Când soba e plină de mangal şi lemnele pâlpâe, îndrăzneşti să-ţi aprinzi ţigareta cu un chibrit? se răsti Bai-Ganciu la el. Eşti un risipitor, şi unui risipitor nu-i dau avutul meu. In aşa condiţii, banii nu mai sunt siguri.

Superstiţii

Popoarele din antichitate legau idei superstiţioase de intemperiile anotimpurilor.

Herulii masacrau pe regele lor, când ploile distrugeau bunurile pământeşti.

«Şease lucruri — spun vechile legi din Irlanda — dovedeau lipsa de demnitate a unui rege: opoziţia ilegală în consiliu, călcarea legilor, recoltele proaste, sterilitatea vacilor, putrezirea recoltei, putrezirea sămânţei băgată în pământ. Acestea sunt şease făclii aprinse, cari arată că un rege guvernează prost».

Istoricul spaniol Solis povesteşte că atunci când împăratul Mexicului se urca pe tronul său, trebuia să jure că, atât timp cât va domni, ploile vor cădea după anotimp, că nu vor fi revărsări de ape, nici sterilitate a pământului, nici influenţă rea a soarelui.

In China există de asemenea maxima că dacă anul e bun, împăratul a fost binecuvântat de cer, şi supuşii săi ţin seamă de aceasta. Dar el riscă să fie detronat dacă se produce vreun cutremur de pământ sau o serie de inundaţii ori de incendii, căci atunci se crede că dezastrele acestea sunt o sentinţă a cerului.

Un bacil ţipă în haut-parleur

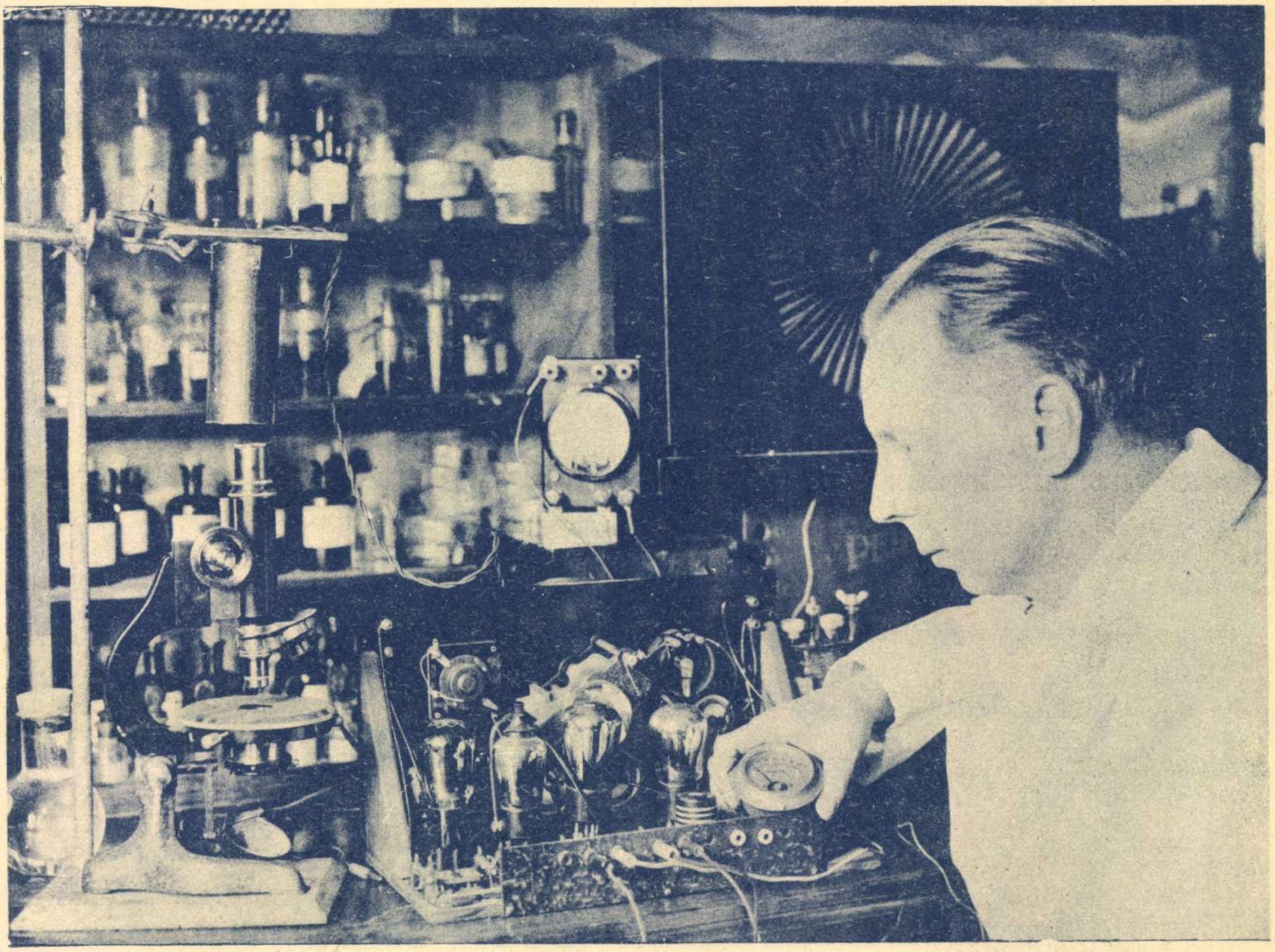

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Inginerul Winkelmann din Berlin a reuşit să inventeze un procedeu, graţie căruia se poate obţine ca unele reacţiuni chimice infinit de mici să fie desenate sau auzite în haut-parleur, dacă, bine înţeles, sunt legate cu o schimbare nemăsurat de mică a luminei. Iată-l pe inventator cu aparatul său.

Editura „EMINESCU" Bucureşti
recomandă ultimele sale SUCCESE mari:

FRIEDRICH TORBERG
Din tragediile şcolii
Bacalaureatul elevului Gerber
In româneşte de F. ADERCA

In acest roman autorul redă torturile unui suflet tânăr pus în faţa celor dintâi iubiri, viclenii şi dureri ale vieţei. E cea mai puternică şi pură oglindă a sufletului unui Werther modern. In acelaş timp autorul redă spectacolul complect al tragediei bacalaureatului pe care o trăesc mii de tineri şi mii de familii din zilele noastre.

K L A B U N D
Romanul unei familii
BORGIA
In româneşte de VICTOR RODAN

Acest roman, neîntrecut ca factură, evocă, într'o viziune uriaşă, figurile pline de viaţă ale Renaşterii, o furtună de patimi nestăpânite şi de cinică cruzime. Papa Alexandru I, Cesare Borgia, Lucreţia, Savonarola, Macchiavelli, Michelangelo se apropie de priceperea noastră în mod omeneşte sguduitor şi în acelaş timp înspăimântător.

LUDWIG WOLFF
Misterele turfului
Fiul lui Anibal
Roman Hippic Sentimental

O povestire pasionată în care toţi cei cari frecventează câmpurile de curse se vor regăsi. Toate dedesupturile şi vicleşugurile acestei lumi speciale a proprietarilor, jockeilor, antrenorilor, Bookmakerilor şi celor cari se învârtesc în jurul lor, alternând cu pagini magistrale de roman sentimental, care emoţionează până la lăcrimi.

Cereţi ultimul Catalog cu cărţile cele mai noi, cele mai bune şi cele mai ieftine ale Editurii „Eminescu", Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2

Original motiv de divorţ

Un interesant proces de divorţ s'a înregistrat la Londra.

Un anume John Garboto a cerut să fie despărţit de soţia lui, pentru că aceasta i-a spus o minciună.

Intrebat de judecător, bărbatul a făcut următoarea declaraţie:

— Intr'o zi soţia mea mi-a zis că s'a dus în oraş cu o rochie de postav. Apoi am aflat, şi mi-a confirmat şi dânsa, că în realitate a fost îmbrăcată cu o rochie roşie de mătase. M'a minţit deci. Recunosc, faptul n'are importanţă în sine, dar e o minciună. Şi soţii între ei nu trebuie să se înşele în nici un fel. In consecinţă, cer divorţul.

Tribunalul însă n'a admis tema bărbatului, recunoscând că minciuna femeei nu conţine nici o gravitate, ci că e o minciună banală, inofensivă, cum sunt atâtea la tot pasul în viaţă.

Rămâne de văzut acum, dacă femeia, încurajată de această sentinţă, nu va crede că-şi poate permite şi minciuni mai mari.

OGLINDA LUMII

24 SEPT. 1931
ANUL X. No 39

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

Incă o vedetă de cinema care impresionează prin farmecul ei deosebit: Janet Gaynor. In privirea ei în zâmbetul ei feciorelnic, în toată atitudinea ei de naivitate înăscută se citeşte o seninătate care îi dă o şi mai mare putere de atracţie.

LEI 10

OGLINDA LUMII

1 OCT- 1931

ANUL X. No 40

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

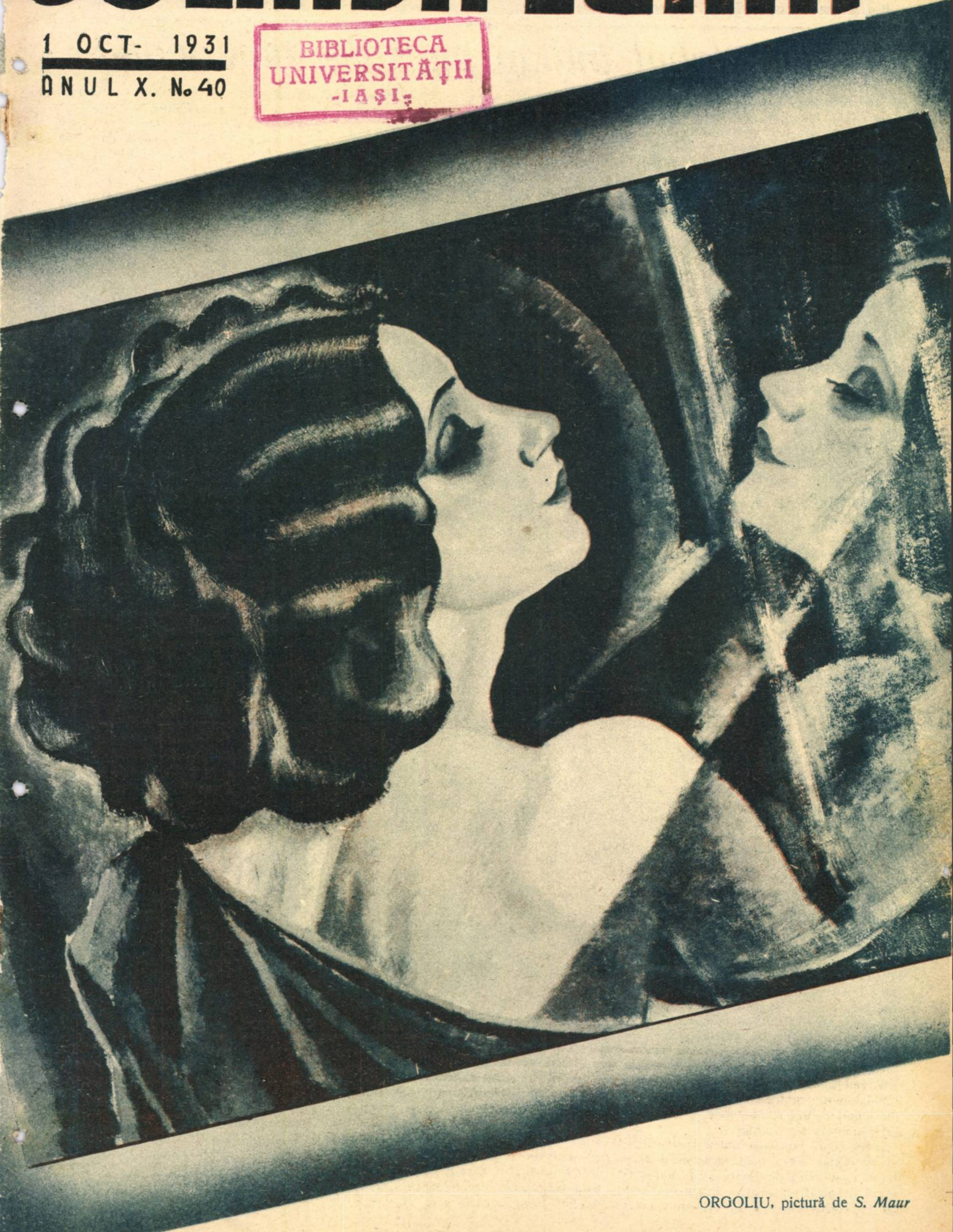

ORGOLIU, pictură de *S. Maur*

„OGLINDA LUMII“ 1 Octombrie 1931
No. 40
Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

Maharajahul indian cu soţie americană

A făcut senzaţie, acum patru ani, căsătoria maharajahului din Indore cu o tânără Americană de bună familie, Miss Nancy Miller, care se lepădase de credinţa părinţilor ei şi devenise o Brahmană drept-credincioasă.

Maharajahul fusese atunci silit să abdice, şi toată presa din lume comentase pasul îndrăsneţ al tinerii Miss.

După aceea nu s'a mai vorbit nimic despre maharajahul din Indore. Tânăra pereche princiară a stat mai mult timp în India şi s'a întors abia acum câteva luni în Europa, unde s'a stabilit în castelul Holkar de lângă Saint-Germaine-en-Laye (Franţa), spre a duce acolo o viaţă familiară retrasă, întreruptă doar din când în când de vizita rudelor şi amicilor din India ai prinţului şi ai soţiei sale americane.

O ziaristă a avut şansa să primească zilele acestea o invitaţie la ceai în castelul Holkar şi, bine înţeles, s'a grăbit să se ducă, după care şi-a scris impresiile în rândurile ce urmează.

CASTELUL ŞI CASTELANII

Castelul, botezat cu numele ţării Maharajahului, e înconjurat vara numai de verdeaţă. Brazi seculari împiedecă pe curioşii de afară să turbure liniştea dorită de castelan. Intreg terenul e împrejmuit de un grilaj înalt şi uşile sunt totdeauna închise.

Când ne-am apropiat de poartă, ea a fost deschisă de mâini invizibile, şi de îndată ce am trecut, s'a închis. Pe scară ne-a întâmpinat aghiotantul maharajahului şi ne-a dus într'un salonaş din parter.

Holkar e un «château» tipic franţuzesc, construit odinioară de un farmacist bogat şi adaptat acum pentru princiara reşedinţă.

In parter se află sufrageria cea mare şi câteva saloane, hallul şi grădina de iarnă.

Perechea princiară mă primeşte în salonul cel mai mare. Când aghiotantul m'a rugat să intru, nu-i văzui la început pe amfitrionii mei. Luaseră loc pe o sofa, al cărei spate înalt, aşezat în spre intrare, îi sustrăgea vederei mele. Şedeau aci laolaltă ca o pereche de idoli, şi îmi făcură semn să iau loc în faţa lor.

Maharajahul e un bărbat de peste 40 de ani, svelt şi neobişnuit de palid, cu tot tenul său bronzat, şi cu ochi negri, vioi; soţia sa, care poartă titlul de maharani, e tot sveltă şi palidă, dar cu un cap mai înaltă decât dânsul.

Pe când maharajahul purta un sacou europenesc de culoare închisă, soţia sa era îmbrăcată într'un frumos costum naţional indic: mătase bleu-marin cu o bordură mai deschisă, pe cap şi umeri voalul femeilor din India.

Intre ochii luminoşi purta insigna roşie a castei. Fără ochii aceştia şi fără tenul neobişnuit de blond, ar fi putut fi luată drept Orientală, nu numai din cauza îmbrăcămintei, ci în cea mai mare parte din pricina atitudinii ei respectuoase faţă de soţul ei, a ochilor ei veşnic plecaţi şi a supunerii pronunţate din toată firea ei, care caracterizează pe femeia orientală.

Făcea impresia unei tinere fete foarte blânde şi feminine, cum n'am mai văzut vreo Americană.

Din cauza pasivităţii maharanei şi a atitudinei rezervate, caracteristic orientale, a maharajahului, nu a fost uşor să legăm o conversaţie animată. Dar aveam de vorbit pe de o parte despre unii prieteni comuni; pe de alta, problemele actuale hinduse sunt de atât de mare actualitate, încât nu furăm mult timp lipsiţi de subiecte.

Faţă de situaţia specială a maharajahului, nu putea fi vorba de un interview politic. Dar Cukoji Rao Kolkar de Indore — acesta e numele său complet — nu se împotrivi să răspundă câtorva întrebări generale.

INDIA, ŢARA MINUNILOR ŞI A ENIGMELOR

— Poate oare Occidentalul, care vine în India şi vrea să priceapă tot ce vede, cu inima deschisă şi cu toate simţurile, să pătrundă în adevăr în sufletul poporului indian?

— Nu, nu cred, răspunse maharajahul cu un zâmbet plin de înţelesuri.

Rugându-l să se pronunţe mai amănunţit, ochii săi fură străbătuţi de un fulger, parcă ar fi vrut să dea cuvintelor sale o expresie şi mai specială:

— Noi nu prea suntem accesibili, zise el; suntem deprinşi să ne închidem în noi înşine, şi până şi între compatrioţi poate să dureze ani, ba şi decenii, până ne desbrăcăm puţin de acea rezervă, care a devenit în decursul generaţiilor o parte din noi înşine. Cum vreţi dar să fim altfel faţă de un Occidental, care în cele mai multe cazuri nici nu rămâne atât de mult timp printre noi?

— Cât timp ar trebui să stea un călător în India, spre a dobândi o impresie precisă despre ţară şi locuitorii ei?

— Trebue să răspund: sau numai câteva luni sau cel puţin un deceniu. In primul caz se vor lipi de retină şi de timpan numai impulsurile şi impresiile directe, în cazul cellalt se poate produce o adevărată cunoaştere a situaţiilor, dar numai cu rezerva mai înainte indicată. In ambele cazuri, presupun rutina de a călători prin ţări străine, darul de a percepe şi însuşiri analitice şi sintetice.

«Ocidentalul se întâlneşte în Indii cu mulţi oameni diferiţi şi fiecare caută să-i arate un alt adevăr, invocând fel de fel de pilde şi dovezi. Şi atunci îi e greu acestui Occidental să-şi formeze o idee justă. Vă voi da un mic exemplu:

«O distinsă doamnă din Europa, care a stat în India şeaptesprezece ani, mi-a povestit într'o zi, indignată, că fata generalului englez, care a devenit din proprie iniţiativă discipola lui Mahatma Gandhi şi a trecut la credinţa lui, a intrat, cu ocazia unei serbări, în picioare goale, în loja viceregelui, întocmai ca orice Hindusă simplă. Dacă doamna aceasta şi-ar fi luat osteneala de a pătrunde cât de puţin în mentalitatea noastră, ea ar fi trebuit să priceapă că discipola europeană a lui Gandhi a tras doar consecinţele doctrinelor lui. In India noi găsim că nu e cuviincios să intrăm încălţaţi într'o casă. De aceea a fost logic ca Europeana care a vrut să devie Hindusă, să procedeze şi în cazul acesta ca o fiică a ţărei.

VORBEŞTE ŞI MAHARANI

Intreb:

— Când vă veţi întoarce în India?

— Probabil în toamna care vine, răspunde maharajahul. Dar am făgăduit întâi soţiei mele o călătorie pe mare, în apele nordice. Numai să nu fie prea frig acolo. Cum vedeţi, îngheţ până şi aci în Franţa.

— Şi eu! intervine maharani cu convingere, propunându-ne să ne ducem în alt salon, în partea opusă a castelului.

După ce o facem, ea spune veselă:

— Aci e mult mai cald şi mai agreabil.

Apoi deodată parcă înviază şi ia parte şi ea la conversaţia noastră.

La întrebarea mea: ce simte o Occidentală când vine în India ca prinţesă indiană, ea spune simplu:

— Nu am avut niciodată vreo dificultate. Mi s'a arătat numai amabilitate şi pricepere. Bine înţeles că, venind acolo, nu trebue să te aştepţi la aceleaşi distracţii ca la Paris bunăoară. Hinduşii duc o viaţă simplă, liniştită şi nu se dedau ca noi plăcerilor mesei. In societate, femeile rămân între ele, bărbaţii între ei, cu toate că în ultimul timp a început să renunţe la obiceiurile convenţionale...

In uşa salonului apare *nursa* engleză cu cele două fetiţe ale perechii princiare, cea mai mare de doi ani, cea mai mică de abia patru luni.

Maharani se duce, încântată, să le întâmpine.

Au frumoşii ochi negri ai tatălui, dar pielea de culoare deschisă, deşi isbitor de mată, a mamei.

Maharajahul a reluat firul convorbirii şi spune:

— Faţă de faptul că viaţa din India e atât de fundamental deosebită de cea din Europa, cred că nu e bine ca părinţii hinduşi să-şi trimită copiii în metropolele depe continent, unde se deprind cu vâltoarea petrecerilor europene şi nu se mai simt apoi bine în patria lor. Ei nu se mai aclimatizează la noi cum ar trebui, şi dacă se reîntorc în Europa, nu sunt nici acolo mulţumiţi, — şi asta e tot ce poate fi mai neplăcut. Dar dacă vin în Europa la vârstă mai matură — dacă se poate, însoţiţi de soţia lor —, atunci călătoria aceasta le poate aduce învăţăminte şi imbolduri bune. Dar fiecare călătorie costă o mică avere, şi tocmai acum vremurile sunt rele în India. Intocmai ca aci în Europa...

Şedinţa consiliului Ligei Naţiunilor

A 64-a sesiune a consiliului Societăţii Naţiunilor a fost deschisă la 1 Septembrie, la Geneva, sub preşidenţia d-lui Lerroux, ministrul de externe al Spaniei. La masa prezidenţială şed *(dela stânga spre dreapta):* Beneş (Cehoslovacia), Ghica (România), Curtius (Germania), Grandi (Italia), Massigli (Franţa), Lerroux (Spania), Sir Eric Drummond (secretarul general al Ligei Naţiunilor), lord Cecil (Anglia), necunoscut, Zaleski (Polonia).

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Hrană şi înbrăcăminte din... aer

Unul din cei mai renumiţi naturalişti ai Engliterii, chimistul Henry Rhodes, a ţinut deunăzi o conferinţă, care a produs mare sensaţie şi dincolo de cercurile ştiinţifice.

Rhodes e convins că, în scurtă vreme, ştiinţa va putea să producă protoplasmă vieţuitoare, acest element principal al corpului uman şi animalic. S'a referit întru aceasta la unele încercări americane, cari par a făgădui reuşita deslegării acestei probleme gigantice.

In momentul în care se va produce prima protoplasmă vie în retorta unui chimist, se va realiza vechiul vis despre viaţă artificială, cel puţin în aspectele sale mai modeste. In primul rând, descoperirea aceasta ar da oamenilor posibilitatea să-şi împrospăteze întrucâtva corpul după dorinţă şi să amâne mult ceasul morţii.

Poate tot atât de însemnată ar fi şi o altă cucerire: cunoaşterea mai adâncă a creşterii oaselor şi ţesuturilor.

Rhodes crede că peste o sută de ani e probabil să se poată aplica unui individ un braţ sau picior nou în locul celor amputate.

O altă cucerire biologică ar fi influenţarea sexului în embrionul uman, adică zămislirea după voinţă de băeţi sau fete.

Prin transplantarea capului unei insecte mascule pe corpul unei femele, s'a dovedit bunăoară de repetate ori că insecta femelă se transformase în una masculă. Oricât ar părea azi de fantastic şi bizar, nu este exclus să se reuşească într'o zi astfel de transformări şi la animale superioare.

Surprinzătoare sunt perspectivele ce se deschid chimiei prin viitoarele probleme.

Când se făgădueşte azi omenirii că se va putea hrăni într'o zi din aer, promisiunea nu e atât de irealizabilă cum se pare.

Se ştie că zahărul, celuloza şi amidonul, aceste elemente de bază ale alimentării umane, sunt hidrate de carbon. Acestea se pot produce pe cale chimică din apă şi dioxid de carbon. Şi cum atât apa cât şi dioxidul de carbon se găsesc în aer, nimic nu împiedecă stabilirea pronosticului că sinteza chimică va reuşi în viitor să producă hrana din aer.

Şi dacă se vor obţine într'o zi alimente din aer, nu va mai surprinde pe nimeni minunea de a se lua şi îmbrăcămintea tot din atmosferă. Se ştie doar că mătasea artificială se compune în cea mai mare parte din celuloză, care e un hidrat de carbon.

Desvoltarea chimiei şi fizicei ar avea, bine înţeles, şi desavantagii. Ea va da omului, fără îndoială, arme noi.

S'a vorbit adesea de aşa zisele raze mortale: nişte raze de unde scurte, cari distrug ţesătura celulară vie.

Or, după cum azi se poate produce febră prin raze de unde scurte, se va putea poate inventa peste câteva sute de ani un fel de raze cari să ardă organismul şi cari, emise prin fără fir, ar distruge pe distanţe mari orice fiinţă vieţuitoare...

Dar până atunci... mai va! Puteţi dormi deci, încă, foarte liniştiţi!

CE NU SE VEDE LA NOI...

1. Iată o simplă muncitoare agricolă din Germania, atât de bine dispusă pe timpul recoltei încât se joacă de-a ascunsele printre snopi de grâu. La noi, ţărancele sunt mai puţin dispuse la glume şi jocuri când se strânge recolta, oricât de bogată ar fi. — 2. Pe străzile din Yokohama (Japonia), cămile încărcate cu un fel de scaun dublu transportă pasageri, deprinşi cu acest fel de locomoţiune. — 3. Rusia trimite mii de gâşte în Germania, unde sunt îndopate în vederea Crăciunului, când păsările sunt mult căutate acolo. Iată cum sunt încărcate la Neu-Trebbin, un centru de îndopare a gâştelor. — 4. Trei excursioniste sosite la Whitstable, unde se pescuesc faimoasele stridii care poartă numele localităţii, se amuză dând ajutor pescarilor de stridii. — 5. Un moment emoţionant într'o luptă cu tauri la Mexico: taurul lovit de două lăncii a biruit pe toreador şi îl răneşte grav.